2025/2

8.1.2025

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/2

ze dne 27. listopadu 2024,

kterou se mění směrnice 2009/138/ES, pokud jde o proporcionalitu, kvalitu dohledu, vykazování, opatření týkající se dlouhodobých záruk, makroobezřetnostní nástroje, rizika týkající se udržitelnosti, dohled nad skupinou a přeshraniční dohled, a směrnice 2002/87/ES a 2013/34/EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1, článek 62 a článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ([3]) vytvořila obezřetnostní pravidla pro odvětví pojišťovací a zajišťovací činnosti, která více vycházejí z rizik a jsou více harmonizována. Na některá ustanovení uvedené směrnice se vztahují ustanovení o přezkumu. Uplatňování uvedené směrnice významně přispělo k posílení finančního systému v Unii a zvýšilo odolnost pojišťoven a zajišťoven vůči různým rizikům. Ačkoli je uvedená směrnice velmi obsáhlá, neřeší všechny zjištěné nedostatky, které se týkají pojišťoven a zajišťoven.

(2) Pandemie COVID-19 způsobila obrovské socioekonomické škody a zapříčinila, že hospodářství Unie potřebuje udržitelné, inkluzivní a spravedlivé oživení. Stejně tak se nadále projevují hospodářské a sociální důsledky útočné války Ruska proti Ukrajině. O to naléhavěji je třeba pracovat na politických prioritách Unie, zejména na zajištění toho, aby ekonomika fungovala pro lidi, a na dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu. Odvětví pojišťovnictví a zajišťovnictví může poskytovat soukromé zdroje financování evropským podnikům a může zvýšit odolnost ekonomiky tím, že poskytuje ochranu proti široké škále rizik. Díky této dvojí roli má toto odvětví velký potenciál přispět k dosažení priorit Unie.

(3) Jak bylo zdůrazněno ve sdělení Komise ze dne 24. září 2020 nazvaném „Unie kapitálových trhů pro občany a podniky“, motivace institucionálních investorů, zejména pojistitelů, k provádění dlouhodobějších investic bude mít zásadní význam pro podporu obnovy rekapitalizace v podnikovém sektoru. Aby se usnadnil příspěvek pojistitelů k financování hospodářského oživení Unie, měl by být obezřetnostní rámec upraven tak, aby lépe zohledňoval dlouhodobou povahu pojišťovací činnosti. Při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku podle standardního vzorce by měla být zejména usnadněna možnost použít příznivější standardní parametr pro akciové investice, které jsou drženy s dlouhodobou perspektivou, za předpokladu, že pojišťovny a zajišťovny dodržují spolehlivá a robustní kritéria, která zachovávají ochranu pojistníků a finanční stabilitu. Cílem těchto kritérií by mělo být zajistit, aby se pojišťovny a zajišťovny byly schopny vyhnout nucenému prodeji akcií určených k dlouhodobému držení, a to i za krizových tržních podmínek. Vzhledem k tomu, že pojišťovny a zajišťovny disponují širokou škálou nástrojů řízení rizik, aby se vyhnuly takovému nucenému prodeji, měla by tato kritéria tuto rozmanitost zohlednit a nevyžadovat právní nebo smluvní vyčlenění dlouhodobých investičních aktiv, aby mohly pojišťovny a zajišťovny využít výhodnějšího standardního parametru pro akciové investice. Kromě toho by se vedení pojišťovny nebo zajišťovny mělo prostřednictvím písemných koncepcí zavázat k minimální době držení akcií, do nichž pojišťovna či

([1]) Úř. věst. C 275, 18.7.2022, s. 45.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. listopadu 2024.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

zajišťovna investuje, a mělo by prokázat schopnost pojišťovny či zajišťovny udržet tyto akcie po danou dobu držení.

(4) Úpravy, které lépe zohledňují dlouhodobou povahu pojišťovací činnosti, by mohly v důsledku snížení solventnostního kapitálového požadavku vést ke zvýšení volného disponibilního kapitálu. V takovém případě by pojišťovny a zajišťovny měly zvážit možnost, že uvolněný kapitál nebudou směrovat na výplaty akcionářům nebo odměny vedení, ale měly by se snažit uvolněný kapitál směrovat na produktivní investice do reálné ekonomiky, aby podpořily hospodářské oživení a širší politické cíle Unie.

(5) Pojistitelé a zajistitelé mohou svobodně investovat kdekoli na světě a nejsou omezeni pouze na Unii. Investice ve třetích zemích mohou rovněž přispět k obecné politice rozvojové pomoci Unie nebo členských států. Pojišťovny a zajišťovny by proto měly zajistit, aby jejich investiční strategie odrážela cíle aktuálního unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ([4]), pokud jde o vysoce rizikové třetí země.

(6) Ve svém sdělení ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu se Komise zavázala lépe začlenit do obezřetnostního rámce Unie řízení klimatických a environmentálních rizik. Zelená dohoda pro Evropu je nová růstová strategie Unie, která má za cíl transformovat Unii na moderní a konkurenceschopnou ekonomiku efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů. Přispěje k cíli týkajícímu se budování hospodářství ve prospěch lidí, posílí sociálně tržní hospodářství Unie a pomůže zabezpečit, aby bylo připraveno na budoucnost a aby zajišťovalo stabilitu, zaměstnanost, růst a investice. Ve svém návrhu ze dne 4. března 2020 týkajícím se evropského právního rámce pro klima navrhla Komise, aby byl cíl spočívající v dosažení klimatické neutrality a odolnosti vůči změně klimatu do roku 2050 v Unii závazný. Uvedený návrh byl přijat Evropským parlamentem a Radou a vstoupil v platnost dne 29. července 2021 ([5]). Ambice Komise zajistit globálně vedoucí postavení Unie na cestě do roku 2050 byla znovu zdůrazněna ve zprávě o strategickém výhledu z roku 2021, v níž je jako strategická oblast činnosti uvedeno budování odolných hospodářských a finančních systémů, které obstojí i v budoucnu.

(7) Rámec EU pro udržitelné financování bude hrát klíčovou roli při plnění cílů Zelené dohody pro Evropu a environmentální regulace by měla být doplněna rámcem pro udržitelné financování, který směruje finance do investic, jež snižují expozici vůči klimatickým a environmentálním rizikům. Ve svém sdělení ze dne 6. července 2021 nazvaném „Strategie financování přechodu k udržitelnému hospodářství“ se Komise zavázala navrhnout změny směrnice 2009/138/ES s cílem důsledně začlenit rizika týkající se udržitelnosti do systémů řízení rizik pojistitelů tím, že bude od pojistitelů vyžadovat analýzu scénářů změny klimatu.

(8) V poslední době byla navržena a přijata řada legislativních aktů s cílem zlepšit odolnost a které přispívají k udržitelnosti, zejména v souvislosti s podáváním zpráv, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ([6]), směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ([7]) a směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti a o změně směrnice (EU) 2019/1937, přičemž všechny tyto akty se týkají odvětví pojišťovnictví a zajišťovnictví.

(9) Jedním z klíčových cílů této pozměňující směrnice je další integrace vnitřního pojistného trhu Unie. Integrace vnitřního pojistného trhu posiluje hospodářskou soutěž a dostupnost pojistných produktů ve všech členských státech ve prospěch podniků a spotřebitelů. Krizové situace, které se u pojišťoven na vnitřním pojistném trhu od začátku uplatňování směrnice 2009/138/ES objevily, zdůrazňují potřebu větší soudržnosti a sbližování dohledu v celé Unii. Dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami působícími v rámci volného pohybu služeb a práva usazování by se měl dále zlepšovat, aniž by byl ohrožen cíl další integrace vnitřního pojistného trhu, aby byla zajištěna jednotná ochrana spotřebitele a ochrana spravedlivé hospodářské soutěže na celém vnitřním trhu.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Úř. věst. L 322, 16.12.2022, s. 15).

(10) Z oblasti působnosti směrnice 2009/138/ES jsou vyňaty některé podniky z důvodu jejich velikosti. Po prvních letech uplatňování směrnice 2009/138/ES a s cílem zajistit, aby se směrnice nepřiměřeně nevztahovala na podniky menší velikosti, je vhodné tyto výjimky přezkoumat zvýšením těchto prahových hodnot, aby se uvedená směrnice nevztahovala na malé podniky, které splňují určité podmínky. Stejně jako tomu již je v případě pojišťoven vyňatých z působnosti směrnice 2009/138/ES, měly by podniky, které využívají těchto vyšších prahových hodnot, mít možnost ponechat si povolení podle uvedené směrnice nebo o ně požádat, aby mohly využívat výhod jednotné licence stanovené v uvedené směrnici, a členské státy by měly mít možnost uplatňovat na pojišťovny, které jsou vyňaty z působnosti směrnice 2009/138/ES, pravidla, která jsou podobná nebo shodná s pravidly stanovenými v uvedené směrnici.

(11) Směrnice 2009/138/ES se nevztahuje na asistenční služby, pokud jsou splněny podmínky čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice. První podmínka stanoví, že asistenční služby musí souviset s nehodami nebo poruchami silničního vozidla, k nimž dojde na území členského státu pojišťovny poskytující pojistnou ochranu. Uvedené ustanovení by mohlo znamenat, že by se požadavek mít povolení jako pojistitel vztahoval na poskytovatele asistenčních služeb pro silniční vozidla v případě nehody nebo poruchy, ke které dojde těsně za hranicemi, a mohl by asistenční služby nepřiměřeně narušit. Z tohoto důvodu je vhodné tuto podmínku přezkoumat. Podmínka podle čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES by proto měla být rozšířena na nehody nebo poruchy silničního vozidla, k nimž může příležitostně docházet v sousední zemi členského státu pojišťovny, která vozidlo pojišťuje.

(12) Informace o všech žádostech o povolení k zahájení činnosti v členském státě a výsledky posouzení těchto žádostí by mohly poskytnout zásadní informace pro posouzení žádostí v jiných členských státech. Žadatel by proto měl dotčený orgán dohledu informovat o předchozích zamítnutích nebo staženích žádostí o povolení v jiném členském státě.

(13) Před udělením povolení pojišťovně nebo zajišťovně, která je dceřiným podnikem podniku nacházejícího se v jiném členském státě nebo která bude pod kontrolou téže právnické nebo fyzické osoby jako jiná pojišťovna nebo zajišťovna nacházející se v jiném členském státě, by měl orgán dohledu členského státu, který povolení uděluje, konzultovat orgány dohledu všech dotčených členských států. S ohledem na nárůst činnosti pojišťovacích skupin v různých členských státech je nezbytné posílit konvergentní uplatňování práva Unie a výměnu informací mezi orgány dohledu, zejména před udělením povolení. Pokud je tedy třeba konzultovat více orgánů dohledu, měl by mít každý dotčený orgán dohledu možnost požádat o společné posouzení žádosti o povolení orgán dohledu členského státu, v němž povolovací řízení budoucí pojišťovny nebo zajišťovny dané skupiny probíhá. Rozhodnutí o udělení povolení zůstává v pravomoci orgánu dohledu domovského členského státu, v němž dotčený podnik žádá o povolení. Při přijímání tohoto rozhodnutí by se však mělo přihlédnout k výsledkům společného posouzení.

(14) Směrnice 2009/138/ES by měla být uplatňována v souladu se zásadou proporcionality. Aby se usnadnilo přiměřené uplatňování uvedené směrnice na podniky, které jsou menší a mají méně složitou strukturu než průměrný podnik, a aby bylo zajištěno, že se na ně nebudou vztahovat nepřiměřeně zatěžující požadavky, je nezbytné stanovit kritéria vycházející z rizik, která umožní jejich určení.

(15) Podniky, které splňují kritéria vycházející z rizik, by měly mít možnost být klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky na základě jednoduchého oznamovacího procesu. Pokud v omezené lhůtě od tohoto oznámení nevznese orgán dohledu řádně odůvodněné námitky proti klasifikaci související s posouzením příslušných kritérií, měl by být tento podnik považován za malý a nepříliš složitý podnik. Jakmile je podnik klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik, měl by v zásadě automaticky využívat stanovená opatření proporcionality týkající se podávání zpráv, zveřejňování informací, řízení a kontroly, revize písemných koncepcí, výpočtu technických rezerv, vlastního posouzení rizik a solventnosti a plánů řízení rizika likvidity.

(16) Mají-li orgány dohledu vážné obavy ohledně rizikového profilu konkrétního malého a nepříliš složitého podniku, měly by odchylně od automatické povahy opatření proporcionality mít pravomoc od dotčeného podniku požadovat, aby se zdržel využití jednoho či více těchto opatření. Tuto pravomoc lze využít, pokud orgány dohledu zjistí, že solventnostní kapitálový požadavek již není plněn, pokud existuje riziko jeho neplnění, pokud se podstatně změní rizikový profil podniku nebo pokud je řídící a kontrolní systém podniku neúčinný.

(17) Je vhodné, aby opatření proporcionality byla k dispozici i podnikům, které nejsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, ale pro které jsou některé požadavky směrnice 2009/138/ES příliš nákladné a složité vzhledem k rizikům spojeným s činností, kterou tyto podniky vykonávají. Těmto podnikům by mělo být umožněno používat opatření proporcionality na základě individuální analýzy a po předchozím schválení jejich orgány dohledu.

(18) Řádné uplatňování zásady proporcionality je nezbytné pro zamezení nadměrného zatížení pojišťoven a zajišťoven. Z tohoto důvodu by pojišťovny a zajišťovny měly svým orgánům dohledu oznamovat pouze případy, kdy dojde ke změně rozsahu jimi uplatňovaných opatření proporcionality.

(19) Kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny, které pouze kryjí rizika spojená s průmyslovou nebo obchodní skupinou, k níž patří, představují zvláštní rizikový profil, který by měl být zohledněn při definování některých požadavků, zejména na vlastní posouzení rizik a solventnosti, zveřejňování informací a související zmocnění pro Komisi, aby dále upřesnila pravidla pro tyto požadavky. Kromě toho by kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny měly mít rovněž možnost využívat opatření proporcionality, pokud jsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky.

(20) Je důležité, aby si pojišťovny a zajišťovny udržovaly zdravou finanční situaci. Za tímto účelem směrnice 2009/138/ES stanoví finanční dohled nad solventností pojišťoven a zajišťoven, tvorbou technických rezerv, jejich aktivy a použitelným kapitálem. Důležitým faktorem, který zajišťuje, aby si pojišťovna nebo zajišťovna udržela své finanční zdraví, je však také řídící a kontrolní systém podniku. Za tímto účelem by měly být orgány dohledu povinny provádět pravidelné přezkumy řídícího a kontrolního systému jako součást finančního dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami.

(21) Orgány dohledu by měly mít právo obdržet od každé pojišťovny a zajišťovny, nad níž vykonávají dohled, a od jejich skupin alespoň jednou za tři roky pravidelnou popisnou zprávu s informacemi o činnosti a výkonnosti, řídícím a kontrolním systému, rizikovém profilu, řízení kapitálu a dalšími informacemi důležitými pro účely posouzení solventnosti. V zájmu zjednodušení této informační povinnosti pro pojišťovací a zajišťovací skupiny by mělo být možné za určitých podmínek předkládat informace z pravidelné zprávy orgánům dohledu týkající se skupiny a jejích dceřiných podniků souhrnně za celou skupinu.

(22) Mělo by být zajištěno, aby orgány dohledu při osvobozování od informační povinnosti a jejím omezování upřednostňovaly malé a nepříliš složité podniky. U tohoto typu subjektů by měl proces oznamování, který se pro klasifikaci jako malé a nepříliš složité podniky uplatňuje, zajistit dostatečnou jistotu, pokud jde o využívání osvobozování od informační povinnosti a jejího omezování.

(23) Lhůty pro poskytování a zveřejňování informací by měly být ve směrnici 2009/138/ES jasně stanoveny. Je však třeba uznat, že výjimečné okolnosti, jako například mimořádné situace v oblasti zdraví, přírodní katastrofy a jiné mimořádné události, by mohly pojišťovnám a zajišťovnám znemožnit podávání těchto zpráv a zveřejnění informací ve stanovených lhůtách. Komise by proto měla být zmocněna za takových okolností dané lhůty prodloužit, a to po konzultaci s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“ nebo „orgán EIOPA“) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([8]).

(24) Směrnice 2009/138/ES stanoví, že orgány dohledu mají posoudit, zda jsou všechny nové osoby jmenované do vedení pojišťovny nebo zajišťovny nebo do výkonu klíčové funkce způsobilé a bezúhonné. Osoby, které podnik řídí nebo vykonávají klíčovou funkci, by však měly být způsobilé a bezúhonné trvale. V případě neplnění požadavků na způsobilost a bezúhonnost by orgány dohledu měly mít pravomoc přijmout opatření, jako je například případné odvolání dotčené osoby z příslušné funkce.

(25) Vzhledem k tomu, že pojišťovací činnost by mohla vyvolat nebo zesílit rizika pro finanční stabilitu, měly by pojišťovny a zajišťovny zahrnout do svých upisovacích a investičních činností a do činností řízení rizik makroobezřetnostní úvahy a analýzy. To by mohlo zahrnovat zohlednění potenciálního chování dalších účastníků

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

trhu, makroekonomických rizik, jako je přechod do sestupné fáze úvěrového cyklu nebo snížená likvidita trhu, nebo nadměrné koncentrace na úrovni trhu, pokud jde o určité druhy aktiv, protistran nebo odvětví.

(26) Požaduje-li to orgán dohledu, měly by mít pojišťovny a zajišťovny povinnost při vlastním posouzení rizik a solventnosti zohlednit veškeré relevantní makroobezřetnostní informace poskytnuté orgány dohledu. Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování těchto dodatečných makroobezřetnostních požadavků, měl by EIOPA vypracovat návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria, která mají orgány dohledu zohlednit při určování pojišťoven a zajišťoven, na něž se opatření vztahují. Orgány dohledu by měly v rámci svých jurisdikcí analyzovat výsledky vlastního posouzení rizik a solventnosti pojišťoven a zajišťoven, od nichž se požaduje, aby přihlížely k makroobezřetnostním faktorům, agregovat je a poskytovat pojišťovnám a zajišťovnám podklady pro prvky, které by měly být zohledněny v jejich budoucích vlastních posouzeních rizik a solventnosti, zejména pokud jde o makroobezřetnostní rizika. Členské státy by měly zajistit, aby v případě, že svěří makroobezřetnostní mandát určitému orgánu, byly výsledky a zjištění makroobezřetnostních hodnocení prováděných orgány dohledu sdíleny s tímto makroobezřetnostním orgánem.

(27) V souladu se Základními zásadami a metodikou pojišťovnictví přijatými v roce 2011 Mezinárodní asociací dozorů v pojišťovnictví by vnitrostátní orgány dohledu měly být schopny identifikovat, sledovat a analyzovat tržní a finanční vývoj, který by mohl ovlivnit pojišťovny a zajišťovny nebo pojistné a zajistné trhy, a měly by tyto informace využívat při dohledu nad jednotlivými pojišťovnami nebo zajišťovnami. Při plnění těchto úkolů by měly orgány dohledu v příslušných případech využívat informace a poznatky získané od jiných orgánů dohledu.

(28) Orgány s makroobezřetnostním mandátem jsou odpovědné za makroobezřetnostní politiku pro svůj vnitrostátní pojistný a zajistný trh. Makroobezřetnostní politiku může provádět orgán dohledu nebo jiný orgán či subjekt, který je tímto úkolem pověřen.

(29) Řádná koordinace mezi orgány dohledu a příslušnými subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem je důležitá pro zjišťování, sledování a analýzu možných rizik pro stabilitu finančního systému, která by mohla ovlivnit pojišťovny a zajišťovny, a pro přijetí opatření k účinnému a vhodnému řešení těchto rizik. Cílem spolupráce mezi orgány by mělo být rovněž zamezení jakýmkoli formám duplicitních nebo nesourodých opatření.

(30) Nemělo by se bránit výměně informací mezi orgány dohledu a daňovými orgány. Tyto výměny by měly být v souladu s vnitrostátním právem, a pokud informace pocházejí z jiného členského státu, měly by být vyměňovány pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, od něhož pocházejí.

(31) Směrnice 2009/138/ES vyžaduje, aby pojišťovny a zajišťovny měly jako integrovanou součást své obchodní strategie pravidelné vlastní posouzení rizik a solventnosti. Některá rizika, jako například riziko změny klimatu, je obtížné kvantifikovat nebo se projeví v delším období, než je období použité pro kalibraci solventnostního kapitálového požadavku. Tato rizika lze lépe zohlednit ve vlastním posouzení rizik a solventnosti. Pokud jsou pojišťovny a zajišťovny významně vystaveny rizikům spojeným se změnou klimatu, měly by být povinny provádět v přiměřených intervalech a v rámci vlastního posouzení rizik a solventnosti analýzy dopadu dlouhodobých scénářů rizik spojených se změnou klimatu na svou činnost. Tyto analýzy by měly být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťoven a zajišťoven. Zatímco posouzení významnosti expozice vůči rizikům spojeným se změnou klimatu by mělo být vyžadováno od všech pojišťoven a zajišťoven, od malých a nepříliš složitých podniků by analýzy dlouhodobých scénářů změny klimatu vyžadovány být neměly.

(32) Podniky by měly vypracovat a sledovat provádění konkrétních plánů k řešení finančních rizik vyplývajících z faktorů udržitelnosti. Pokud je skupina povinna vypracovat takový plán na úrovni skupiny, mělo by být zajištěno, aby se u dceřiných pojišťoven a zajišťoven skupiny upustilo od požadavku na vypracování plánů na individuální úrovni, pokud jsou všechny příslušné aspekty těchto dceřiných podniků zohledněny v plánu na úrovni skupiny.

(33) Směrnice 2009/138/ES vyžaduje, aby byly alespoň jednou ročně ve zprávě o solventnosti a finanční situaci zveřejňovány podstatné informace. Tato zpráva je určena na jedné straně pojistníkům a oprávněným osobám a na druhé straně analytikům a dalším profesionálním účastníkům trhu. Aby bylo možné reagovat na potřeby a očekávání těchto dvou různých skupin, měl by být obsah zprávy rozdělen do dvou částí. První část, určená

především pojistníkům a oprávněným osobám, by měla obsahovat klíčové informace o činnosti, výkonnosti, řízení kapitálu a rizikovém profilu. Druhá část, určená profesionálním účastníkům trhu, by měla obsahovat podrobné informace o činnosti a o řídícím a kontrolním systému, konkrétní informace o technických rezervách a dalších závazcích, solventnosti a další údaje důležité pro specializované analytiky.

(34) Pojišťovny a zajišťovny mohou po schválení orgánem dohledu upravit příslušnou časovou strukturu bezrizikových úrokových měr pro výpočet nejlepšího odhadu podle pohybu rozpětí jejich aktiv („vyrovnávací úprava“) nebo podle průměrného pohybu rozpětí aktiv držených pojišťovnami a zajišťovnami v dané měně nebo zemi („koeficient volatility“). Část zprávy o solventnosti a finanční situaci určená pojistníkům a oprávněným osobám by měla obsahovat pouze informace, u nichž se očekává, že budou pro rozhodování průměrného pojistníka nebo oprávněné osoby podstatné. Pojišťovny a zajišťovny by sice měly zveřejňovat dopad neuplatnění vyrovnávací úpravy, koeficientu volatility a přechodných opatření týkajících se bezrizikových úrokových měr a technických rezerv na jejich finanční situaci, ale nemělo by se předpokládat, že tyto zveřejněné informace budou pro rozhodování průměrného pojistníka nebo oprávněné osoby podstatné. Tyto zveřejňované informace by proto měly být zahrnuty do části zprávy o solventnosti a finanční situaci určené profesionálním účastníkům trhu, a nikoli do části určené pojistníkům a oprávněným osobám.

(35) Požadavky na zveřejňování by neměly pojišťovny a zajišťovny nadměrně zatěžovat. Za tímto účelem by měla být do směrnice 2009/138/ES zahrnuta určitá zjednodušení a opatření proporcionality, zejména pokud neohrožují srozumitelnost údajů poskytovaných pojišťovnami a zajišťovnami. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ([9]) by navíc měla být změněna tak, aby malé a nepříliš složité podniky mohly omezit podávání zpráv o udržitelnosti podle zjednodušených standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky stanovených v uvedené směrnici.

(36) Aby byla zaručena co nejvyšší míra přesnosti zveřejňovaných informací, měly by některé prvky zprávy o solventnosti a finanční situaci podléhat auditu. Tento požadavek na audit by se měl vztahovat alespoň na rozvahu posuzovanou v souladu s kritérii oceňování stanovenými ve směrnici 2009/138/ES.

(37) Vzhledem k tomu, že malé a nepříliš složité podniky by podle očekávání neměly mít význam pro finanční stabilitu Unie, je vhodné zahrnout výjimku z požadavku na audit zprávy o solventnosti a finanční situaci pro tyto podniky. Obdobně je vzhledem k jejich zvláštnímu rizikovému profilu a specifičnosti vhodné neukládat požadavek na audit kaptivním pojišťovnám a kaptivním zajišťovnám. Členské státy, které již uplatňují požadavky na audit na všechny pojišťovny nebo zajišťovny nebo na jiné prvky zprávy o solventnosti a finanční situaci než na rozvahu, by však měly mít možnost tyto požadavky uplatňovat i nadále.

(38) Je třeba uznat, že požadavek na audit by byl pro každý podnik další zátěží, i když by byl přínosný. Proto by měly být lhůty pro předkládání ročních zpráv a zveřejňování informací pro pojišťovny a zajišťovny a pro pojišťovací a zajišťovací skupiny prodlouženy, aby měly dostatek času na vypracování auditovaných zpráv.

(39) Obecné pokyny EIOPA k podávání zpráv pro účely finanční stability již stanoví kritéria pro určení pojišťoven a zajišťoven, které jsou významné pro stabilitu finančních systémů v Unii.

(40) Mělo by být zajištěno, aby metody výpočtu technických rezerv u smluv s opcemi nebo zárukami byly přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, kterým pojistitel čelí. V této souvislosti je třeba stanovit určitá zjednodušení.

(41) Ve srovnání s úrovní stanovenou v době přijetí směrnice 2009/138/ES a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jejím základě by se náklady na kapitál měly snížit, přičemž by měla být zachována dostatečná úroveň obezřetnosti a ochrany pojistníků. Kromě toho by měl výpočet rizikové přirážky zohlednit časovou závislost rizik

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

a snížit výši rizikové přirážky zejména u dlouhodobých závazků, čímž se sníží citlivost rizikové přirážky na změny úrokových sazeb. Proto by měl být zaveden exponenciální a časově závislý prvek.

(42) Směrnice 2009/138/ES vyžaduje, aby pro účely výpočtu rizikové přirážky byla stanovena výše použitelného kapitálu potřebného k zajištění pojistných a zajistných závazků a aby se sazba nákladů na kapitál rovnala dodatečné sazbě nad příslušnou bezrizikovou úrokovou mírou, kterou by pojišťovna nebo zajišťovna vynaložila při držbě této výše použitelného kapitálu. Směrnice 2009/138/ES rovněž vyžaduje, aby byla sazba nákladů na kapitál pravidelně přezkoumávána. Za tímto účelem by přezkumy měly zajistit, aby sazba nákladů na kapitál byla i nadále založena na riziku a nepřevyšovala 5 %.

(43) Při stanovení příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr by mělo být vyváženo použití informací odvozených z příslušných finančních nástrojů se schopností pojišťoven a zajišťoven zajistit úrokové míry odvozené z finančních nástrojů. Může se stát, že zejména menší pojišťovny a zajišťovny nemají kapacity na zajištění úrokového rizika jinými nástroji než dluhopisy, úvěry nebo podobnými aktivy s pevnými peněžními toky. Příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr by proto měla být pro doby splatnosti, kdy trhy s dluhopisy již nejsou hluboké, likvidní a transparentní, extrapolována. Pro doby splatnosti, pro něž již trhy s dluhopisy nejsou hluboké, likvidní a transparentní, by však metoda extrapolace měla využívat informace odvozené z relevantních finančních nástrojů jiných než dluhopisy, pokud jsou tyto informace dostupné z hlubokých, likvidních a transparentních trhů. Aby byla zajištěna jistota a harmonizované uplatňování a zároveň umožněna včasná reakce na změny tržních podmínek, měla by Komise přijmout akty v přenesené pravomoci, které upřesní, jak by se měla nová metoda extrapolace uplatňovat. S ohledem na současné tržní podmínky by výchozí bod pro extrapolaci pro euro ke dni vstupu této pozměňující směrnice v platnost měl zůstat na stejné úrovni, jako byla jeho úroveň ke dni 31. prosince 2023, a to při splatnosti 20 let.

(44) Stanovení příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr má významný dopad na solventnost zejména u životních pojišťoven s dlouhodobými závazky. Aby nedošlo k narušení stávající pojišťovací činnosti a aby byl umožněn hladký přechod na novou extrapolační metodu, je nutné stanovit mechanismus postupného zavádění. Cílem tohoto mechanismu by mělo být zabránit narušení trhu a zajistit transparentní cestu ke konečné metodě extrapolace.

(45) Směrnice 2009/138/ES stanoví koeficient volatility, jehož cílem je zmírnit účinek přílišných výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů a který vychází z referenčních portfolií pro příslušné měny pojišťoven a zajišťoven a v případě eura z referenčních portfolií pro vnitrostátní pojistné trhy. Použití jednotného koeficientu volatility pro celé měny nebo země může vést k výhodám, které převyšují zmírnění přílišných výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů, zejména pokud je citlivost příslušných aktiv těchto pojišťoven a zajišťoven na změny úvěrových rozpětí nižší než citlivost příslušného nejlepšího odhadu na změny úrokových měr. Aby se předešlo takovým nadměrným výhodám z koeficientu volatility, měl by koeficient volatility podléhat schválení orgánem dohledu a jeho výpočet by měl zohledňovat specifické charakteristiky pojišťovny nebo zajišťovny související s citlivostí aktiv na úvěrová rozpětí a citlivostí nejlepšího odhadu technických rezerv na úrokové míry. Kromě toho by měly být jako dodatečné opatření na ochranu pojistníků zavedeny minimální podmínky pro použití koeficientu volatility. Členské státy, z nichž v některých již použití koeficientu volatility podléhá procesu schválení orgánem dohledu, by měly mít možnost rozšířit podmínky pro schválení tak, aby zahrnovaly posouzení na základě výchozích předpokladů koeficientu volatility. S ohledem na dodatečná ochranná opatření by pojišťovnám a zajišťovnám mělo být umožněno přidat k základní časové struktuře bezrizikových úrokových měr zvýšený podíl 85 % rozpětí očištěného o riziko odvozeného z reprezentativních portfolií.

(46) Pokud pojišťovna nebo zajišťovna investuje do dluhových nástrojů vyšší úvěrové kvality, než jsou dluhové nástroje obsažené v reprezentativním portfoliu pro výpočet koeficientu volatility, mohl by koeficient volatility nadměrně kompenzovat ztrátu kapitálu způsobenou rozšířením výnosového rozpětí dluhopisů a mohl by vést k nepřiměřené volatilitě kapitálu. S cílem vyrovnat umělou volatilitu způsobenou takovými nadměrnými kompenzacemi by pojišťovny a zajišťovny měly mít v těchto případech možnost požádat o změnu koeficientu volatility, která zohlední informace o specifických investicích daného podniku do dluhových nástrojů.

(47) Směrnice 2009/138/ES stanoví v koeficientu volatility složku pro zemi, jejímž cílem je zajistit zmírnění přílišných výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů v dané zemi. Aktivace složky pro zemi však vychází z absolutní prahové hodnoty a relativní prahové hodnoty s ohledem na rozpětí země upravené o riziko, což může vést k lavinovému

efektu, a tedy ke zvýšení volatility kapitálu pojišťoven a zajišťoven. Aby bylo zajištěno účinné zmírnění přílišných výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů v konkrétním členském státě, jehož měnou je euro, měla by být složka pro jednotlivé země nahrazena makrosložkou, která se vypočítá na základě rozdílů mezi rozpětím pro euro očištěným o riziko a rozpětím pro danou zemi očištěným o riziko. Aby se předešlo lavinovému efektu, neměly by být ve výpočtu nespojitosti, pokud jde o vstupní parametry.

(48) Aby byl zohledněn vývoj investičních postupů pojišťoven a zajišťoven, Komise by měla být zmocněna k přijetí aktů v přenesené pravomoci, jimiž stanoví kritéria použitelnosti aktiv, která mají být zahrnuta do vyčleněného portfolia aktiv, pokud by povaha aktiv mohla vést k rozdílným postupům, pokud jde o kritéria pro použití a výpočet vyrovnávací úpravy.

(49) Aby bylo zajištěno, že se na všechny pojišťovny a zajišťovny, které vypočítávají koeficient volatility, uplatňuje stejné zacházení, případně aby byl zohledněn vývoj na trhu, měla by být Komise zmocněna k přijetí aktů v přenesené pravomoci, jimiž upřesní výpočet prvků koeficientu volatility specifických pro jednotlivé pojišťovny a zajišťovny. U jiných měn než eura by výpočet prvků koeficientu volatility specifických pro jednotlivé měny měl zohlednit možnost párování peněžních toků mezi dvojicemi vázaných měn členských států za podmínky, že se tím spolehlivě sníží měnové riziko.

(50) Pro účely výpočtu kapitálu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([10]) by se institucím, které patří k finančním konglomerátům, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ([11]), mohlo povolit, aby neodečítaly své významné investice do pojišťoven nebo zajišťoven, pokud jsou splněna určitá kritéria. Je třeba zajistit, aby obezřetnostní pravidla použitelná na pojišťovny nebo zajišťovny a úvěrové instituce umožňovala přiměřené rovné podmínky pro finanční skupiny vedené bankami a finanční skupiny vedené pojišťovnami. Pojišťovnám nebo zajišťovnám by proto mělo být rovněž povoleno, aby za podobných podmínek neodečítaly od svého použitelného kapitálu účasti v úvěrových a finančních institucích. Na skupinu zahrnující pojišťovnu nebo zajišťovnu a přidruženou instituci by se měl vztahovat zejména dohled nad skupinou podle směrnice 2009/138/ES nebo doplňkový dozor podle směrnice 2002/87/ES. Kromě toho by účast v této instituci měla být pro pojišťovnu nebo zajišťovnu strategickou akciovou investicí a úroveň integrovaného řízení, řízení rizik a vnitřních kontrol, pokud jde o subjekty spadající do oblasti působnosti dohledu nad skupinou nebo doplňkového dozoru, by měla být pro orgány dohledu uspokojivá.

(51) Stávající limity stanovené pro výši symetrické úpravy omezují schopnost této úpravy zmírnit případné procyklické účinky finančního systému a zabránit situaci, kdy by pojišťovny a zajišťovny byly v důsledku krátkodobých nepříznivých výkyvů na finančních trzích, jako byly výkyvy vyvolané pandemií COVID-19, nepřiměřeně nuceny získat dodatečný kapitál nebo prodat své investice. Symetrická úprava by proto měla být změněna tak, aby umožňovala větší změny standardního akciového kapitálového požadavku a dále zmírňovala dopad prudkých vzestupů nebo poklesů na akciových trzích.

(52) Pro zvýšení proporcionality v rámci kvantitativních požadavků by pojišťovny a zajišťovny měly mít na dobu nejvýše tří let možnost počítat kapitálový požadavek pro nevýznamná rizika ve standardním vzorci zjednodušeným přístupem. Tento zjednodušený přístup by měl pojišťovnám a zajišťovnám umožnit odhadnout kapitálový požadavek k nevýznamnému riziku na základě vhodné objemové míry, která se mění v čase. Tento přístup by měl vycházet ze společných pravidel a měl by podléhat společným kritériím pro určování nevýznamných rizik.

(53) Pojišťovny a zajišťovny, které používají vyrovnávací úpravu, musí vymezit, uspořádat a řídit vyčleněné portfolio aktiv a závazků odděleně od ostatních částí obchodní činnosti, a není jim proto být povoleno krýt rizika vyplývající z jiné činnosti pomocí tohoto vyčleněného portfolia aktiv. Oddělené řízení portfolia však nevede ke zvýšení korelace mezi riziky v rámci tohoto portfolia a riziky v rámci zbytku podniku. Pojišťovnám a zajišťovnám, které používají

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([11]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

vyrovnávací úpravu, by proto mělo být umožněno počítat svůj solventnostní kapitálový požadavek na základě předpokladu plné diverzifikace aktiv a závazků portfolia a zbytku podniku, pokud portfolia aktiv pokrývající odpovídající nejlepší odhad pojistných nebo zajistných závazků netvoří účelově vázaný fond.

(54) V důsledku toho, čeho jsme byli v posledních letech svědky na trzích, vyvstala potřeba v dohledu v pojišťovnictví náležitě zohlednit extrémně nízké a záporné úrokové sazby. Toho by mělo být dosaženo změnou kalibrace podmodulu úrokového rizika tak, aby odrážel existenci prostředí záporných výnosů. Zároveň by použitá metodika neměla vést k nerealisticky velkému poklesu v likvidní části křivky, čemuž by se dalo předejít stanovením explicitní minimální úrovně, která by představovala dolní hranici záporných úrokových sazeb. V souladu s dynamikou úrokových sazeb by Komise měla usilovat o zavedení minimální úrovně, která by byla časově závislá, nikoli paušální, a to v rozsahu, v jakém dostupné údaje z trhu umožňují spolehlivou kalibraci této časové závislosti založenou na posouzení rizik.

(55) Komise sloučila všechna zmocnění stanovená směrnicí 2009/138/ES do nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ([12]). Tento přístup se osvědčil při provádění uvedené směrnice a usnadnil zajištění souladu s uvedeným nařízením v přenesené pravomoci. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 by proto mělo zůstat v platnosti a všechny nezbytné změny v rámci stávajících zmocnění, jakož i provádění nových zmocnění podle této směrnice by měly probíhat výhradně formou pozměňujících aktů k nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35. Pokud mají být tyto změny v budoucnu sloučeny do jednoho nebo více pozměňujících aktů v přenesené pravomoci, Komise v souladu s bodem 31 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([13]) v průběhu konzultací při přípravě těchto aktů v přenesené pravomoci rovněž uvede, která zmocnění jsou považována za věcně propojená, k čemuž by Komise měla poskytnout objektivní odůvodnění na základě věcné souvislosti mezi dvěma nebo více zmocněními.

(56) V rámci procesu kontroly orgánem dohledu je důležité, aby orgány dohledu mohly porovnávat informace o všech pojišťovnách a zajišťovnách, nad nimiž vykonávají dohled. Částečné a úplné interní modely umožňují lépe zachytit individuální riziko podniku a směrnice 2009/138/ES umožňuje, aby je pojišťovny a zajišťovny používaly pro stanovení kapitálových požadavků bez omezení vyplývajících ze standardního vzorce. Pro orgány dohledu by byl rovněž přínosem přístup k odhadům solventnostních kapitálových požadavků stanovených podle standardního vzorce, aby mohly provádět porovnání mezi podniky a srovnání pro určitý podnik v průběhu času. Všechny pojišťovny a zajišťovny, které používají úplný nebo částečný interní model, by proto měly svým orgánům dohledu pravidelně oznamovat odhad solventnostního kapitálového požadavku stanoveného podle standardního vzorce. Tento odhad by měl náležitě odrážet metody a výchozí předpoklady standardního vzorce, což usnadní řádné posouzení orgány dohledu. Aby se podniky při stanovování odhadu vyhnuly nadměrné zátěži, mělo by jim být umožněno využívat informace odvozené z příslušných zjednodušení standardního vzorce stanovených ve směrnici 2009/138/ES a aktech v přenesené pravomoci přijatých podle uvedené směrnice. Pokud se ke stanovení odhadu solventnostního kapitálového požadavku použije zjednodušený přístup, měly by být výchozí předpoklady jasně vysvětleny ke spokojenosti orgánů dohledu.

(57) Směrnice 2009/138/ES umožňuje pojišťovnám a zajišťovnám počítat svůj solventnostní kapitálový požadavek pomocí interního modelu, který podléhá schválení orgánem dohledu. Pokud se použije interní model, nebrání uvedená směrnice pojišťovně nebo zajišťovně, aby ve svém interním modelu zohlednila vliv pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility. Vzhledem k tomu, že použití koeficientu volatility může vést k přínosům přesahujícím zmírnění přílišných výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů při výpočtu nejlepšího odhadu, mohou tyto přílišné přínosy také zkreslit výpočet solventnostního kapitálového požadavku, pokud je v interním modelu zohledněn vliv pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility. Aby se takovému zkreslení předešlo, měla by být stanovena dolní mez solventnostního kapitálového požadavku, pod níž se očekávají přínosy pro solventnostní kapitálový požadavek převyšující zmírnění přílišných výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů, pokud orgány dohledu umožní pojišťovnám a zajišťovnám zohlednit v jejich interním modelu vliv pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility.

([12]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).
([13]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(58) Pojišťovny a zajišťovny by měly být motivovány k budování odolnosti vůči krizovým situacím. Pokud pojišťovny a zajišťovny ve svém interním modelu zohledňují vliv pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility a zároveň berou v úvahu vliv pohybů úvěrového rozpětí na makrokoeficient volatility, mohlo by to silně narušit jakoukoli motivaci k budování odolnosti vůči krizovým situacím. Pojišťovnám a zajišťovnám by proto nemělo být umožněno zohledňovat ve svém interním modelu makrokoeficient volatility.

(59) S přihlédnutím k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik by orgány dohledu měly být schopny shromažďovat relevantní makroobezřetnostní informace o investiční strategii pojišťoven a zajišťoven, analyzovat je společně s dalšími relevantními informacemi, které mohou být k dispozici z jiných tržních zdrojů, a zahrnout do svého dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami makroobezřetnostní hledisko. Mohlo by to zahrnovat dohled nad riziky souvisejícími s konkrétními úvěrovými cykly, hospodářskými poklesy a kolektivním nebo davovým chováním při investování.

(60) Je nutné efektivně řešit zhoršující se finanční situaci pojišťoven a zajišťoven nebo případy porušení regulatorních požadavků těmito podniky a zabránit zhoršení problémů. Orgány dohledu by proto měly mít pravomoc ukládat preventivní opatření. Tyto preventivní pravomoci by však měly být v souladu se škálou zásahů a pravomocemi orgánů dohledu, které již jsou pro podobné situace stanoveny ve směrnici 2009/138/ES, včetně pravomocí orgánů dohledu stanovených v procesu kontroly orgánem dohledu stanoveném v článku 36 uvedené směrnice. Důsledkem výkonu těchto preventivních pravomocí by neměl být žádný nový předem stanovený spouštěcí mechanismus zásahu stojící před solventnostním kapitálovým požadavkem stanoveným v hlavě I kapitole VI oddíle 4 uvedené směrnice. Orgány dohledu by měly každou situaci posoudit individuálně a rozhodnout, zda jsou preventivní opatření zapotřebí na základě okolností, situace pojišťovny nebo zajišťovny a svého odborného úsudku v oblasti dohledu.

(61) Směrnice 2009/138/ES stanoví ve všech členských státech vzájemné uznávání a vymáhání rozhodnutí týkajících se reorganizace nebo likvidace pojišťoven. Uvedená směrnice zajišťuje, aby všechna aktiva a závazky podniku bez ohledu na to, ve které zemi se nacházejí, byly řešeny v jednom řízení v domovském členském státě a aby se s věřiteli v hostitelských členských státech zacházelo stejně jako s věřiteli v domovském členském státě. V zájmu účinného řešení krize by se ustanovení o reorganizaci a likvidaci obsažená ve směrnici 2009/138/ES měla uplatnit v případě použití nástrojů k řešení krize na pojišťovny a zajišťovny i na jiné subjekty, na které se vztahuje režim řešení krize. Uvedená ustanovení by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(62) Směrnice 2009/138/ES stanoví prodloužení nápravné lhůty v případech porušení solventnostního kapitálového požadavku, pokud EIOPA vyhlásí existenci výjimečné nepříznivé situace. Tato vyhlášení mohou být učiněna na základě žádostí vnitrostátních orgánů dohledu, které jsou případně před podáním žádosti povinny konzultovat Evropskou radu pro systémová rizika (ESRB) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ([14]). Konzultace vnitrostátních orgánů dohledu s ESRB decentralizovaným způsobem je méně účinná než konzultace EIOPA s ESRB centralizovaným způsobem. V zájmu zajištění efektivního procesu by to měl být EIOPA, a nikoli vnitrostátní orgány dohledu, kdo by měl konzultovat ESRB před vyhlášením existence výjimečných nepříznivých situací, pokud povaha situace takovou předchozí konzultaci umožňuje.

(63) Směrnice 2009/138/ES vyžaduje, aby pojišťovny a zajišťovny neprodleně informovaly příslušný orgán dohledu, pokud zjistí, že není dodržován minimální kapitálový požadavek, nebo existuje-li podle nich nebezpečí, že daný požadavek nebude dodržován v následujících třech měsících. Uvedená směrnice však neupřesňuje, kdy lze zjistit nedodržení minimálního kapitálového požadavku nebo riziko jeho nedodržení v následujících třech měsících, a pojišťovny a zajišťovny by mohly odložit informování orgánů dohledu až do konce příslušného čtvrtletí, kdy se provádí výpočet minimálního kapitálového požadavku, který má být formálně oznámen orgánu dohledu. Aby bylo zajištěno, že orgány dohledu obdrží včas informace a budou moci přijmout nezbytná opatření, měly by pojišťovny a zajišťovny mít povinnost neprodleně informovat orgány dohledu o nedodržení minimálního kapitálového požadavku nebo o riziku jeho nedodržení i v případě, že toto bylo zjištěno na základě odhadů nebo výpočtů mezi dvěma daty oficiálních výpočtů minimálního kapitálového požadavku v příslušném čtvrtletí.

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

(64) Obecným cílem obezřetnostního rámce, který by měly orgány dohledu sledovat v každé fázi procesu kontroly, včetně případů porušení nebo pravděpodobného porušení požadavků ze strany pojišťoven nebo zajišťoven, jež by mohly vést k odnětí povolení, je ochrana zájmů pojištěných osob. Tento cíl by měl být sledován před odnětím povolení i po něm, přičemž by měly být zváženy případné právní důsledky pro pojištěné osoby, které by z tohoto odnětí mohly vyplynout.

(65) Orgány dohledu by měly být vybaveny nástroji, které zabrání naplnění rizik pro finanční stabilitu na pojistných trzích, omezí procyklické chování pojišťoven a zajišťoven a zmírní negativní efekty přelévání v rámci finančního systému a do reálné ekonomiky.

(66) Nedávné hospodářské a finanční krize, zejména krize způsobená pandemií COVID-19, ukázaly, že řádné řízení likvidity pojišťovnami a zajišťovnami může zabránit rizikům pro stabilitu finančního systému. Z tohoto důvodu by pojišťovny a zajišťovny měly být povinny posílit řízení a plánování likvidity, zejména v souvislosti s nepříznivými situacemi, které ovlivňují celý pojistný a zajistný trh nebo jeho velkou část.

(67) Pokud pojišťovny a zajišťovny se zvlášť zranitelným profilem, jako jsou pojišťovny a zajišťovny s likvidními závazky nebo držící nelikvidní aktiva nebo pojišťovny a zajišťovny se zranitelnostmi v oblasti likvidity, které mohou ovlivnit celkovou finanční stabilitu, situaci náležitě nenapraví, měly by mít vnitrostátní orgány dohledu možnost zasáhnout s cílem likviditu těchto podniků posílit.

(68) Orgány dohledu by měly mít nezbytné pravomoci k zachování solventnosti konkrétních pojišťoven nebo zajišťoven během výjimečných situací, jako jsou nepříznivé hospodářské nebo tržní události, které ovlivňují celý pojistný a zajistný trh nebo jeho velkou část, aby ochránily pojistníky a zachovaly finanční stabilitu. Tyto pravomoci by měly zahrnovat možnost omezení nebo pozastavení výplat akcionářům a dalším podřízeným věřitelům dané pojišťovny nebo zajišťovny dříve, než dojde ke skutečnému porušení solventnostního kapitálového požadavku. Tyto pravomoci by měly být uplatňovány případ od případu, měly by respektovat společná kritéria vycházející z rizik a neměly by narušovat fungování vnitřního trhu.

(69) Vzhledem k tomu, že omezení nebo pozastavení výplaty dividend a jiných bonusů by se dotklo, byť jen dočasně, práv akcionářů a dalších podřízených věřitelů, měly by orgány dohledu při přijímání takových opatření náležitě zohlednit zásady proporcionality a nezbytnosti. Orgány dohledu by rovněž měly zajistit, aby žádné z přijatých opatření nemělo nepřiměřené nepříznivé účinky na celý finanční systém nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku. Zejména k omezení vyplácení kapitálu v rámci pojišťovací a zajišťovací skupiny by měly přistoupit pouze za výjimečných okolností a v případech řádně odůvodněných snahou zachovat stabilitu pojistného a zajistného trhu a finančního systému jako celku.

(70) Za výjimečných okolností mohou být pojišťovny vystaveny značným rizikům likvidity. Orgány dohledu by proto měly mít pravomoc dočasně – na krátkou dobu a pouze jako krajní opatření – pozastavit práva na odkup pojistných smluv na životní pojištění těchto podniků, jichž se taková rizika týkají. Toto výjimečné opatření by mělo být použito s cílem zachovat kolektivní ochranu pojistníků, tj. ochranu všech pojistníků včetně těch, kteří by mohli být takovými riziky nepřímo ovlivněni.

(71) Nedávné krizové situace, které nastaly u pojišťoven a zajišťoven působících přes hranice, zdůraznily potřebu lepší informovanosti orgánů dohledu o činnostech prováděných těmito podniky. Pojišťovny a zajišťovny by proto měly být povinny oznámit orgánu dohledu svého domovského členského státu veškeré podstatné změny, které ovlivňují jejich rizikový profil v souvislosti s jejich probíhajícími přeshraničními pojišťovacími činnostmi, a tyto informace by měly být sdíleny s orgány dohledu dotčených hostitelských členských států.

(72) Podle směrnice 2009/138/ES má EIOPA pravomoc zřizovat a koordinovat platformy pro spolupráci s cílem posílit spolupráci mezi příslušnými orgány dohledu v případech, kdy pojišťovna nebo zajišťovna vykonává nebo hodlá vykonávat činnosti, které jsou založeny na volném pohybu služeb nebo právu usazování. Vzhledem ke komplexnosti otázek dohledu řešených v rámci těchto platforem se však v několika případech orgánům dohledu nedaří dosáhnout společného názoru na to, jak řešit otázky týkající se pojišťovny nebo zajišťovny, která působí na přeshraničním základě. V případě, že orgány dohledu zapojené do platforem pro spolupráci nemohou dosáhnout dohody

o otázkách týkajících se určité pojišťovny nebo zajišťovny, která vykonává přeshraniční činnost, by měl mít EIOPA pravomoc urovnat spor v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010.

(73) Je třeba posílit spolupráci a sdílení informací mezi orgánem dohledu domovského členského státu, který udělil pojišťovně nebo zajišťovně povolení, a orgány dohledu členských států, v nichž tato pojišťovna nebo zajišťovna vykonává činnost prostřednictvím poboček nebo v podobě poskytování služeb, aby se lépe předcházelo možným problémům ovlivňujícím práva spotřebitelů a aby se zvýšila ochrana pojistníků v celé Unii. Tato posílená spolupráce je důležitá zejména v případě významných přeshraničních činností a měla by zvýšit transparentnost a pravidelnou povinnou výměnu informací mezi dotčenými orgány dohledu. Uvedená výměna by měla být dostatečně informativní a měla by zahrnovat veškeré relevantní informace pocházející od orgánu dohledu domovského členského státu, zejména pokud jde o výsledek procesu kontroly orgánem dohledu týkajícího se přeshraniční činnosti a finanční situaci podniku. V zájmu zajištění hladkého přístupu k dostupným údajům v oblasti dohledu, zprávám o procesu kontroly orgánem dohledu a dalším relevantním informacím týkajícím se podniků vykonávajících významné přeshraniční činnosti a zajištění účinné výměny těchto údajů, zpráv a informací a s ohledem na potřebu omezit administrativní zátěž by se měly používat digitální nástroje pro sdílení informací. Tyto informace by proto mohly být předávány prostřednictvím stávajících digitálních nástrojů spolupráce zavedených orgánem EIOPA.

(74) Pokud má orgán dohledu hostitelského členského státu vážné obavy ohledně solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která na jeho území vykonává významnou přeshraniční činnost, měl by mít pravomoc požádat o provedení společné kontroly na místě spolu s orgánem dohledu domovského členského státu, dochází-li k neplnění solventnostního kapitálového požadavku nebo minimálního kapitálového požadavku. Orgán dohledu domovského členského státu by měl koordinovat společnou kontrolu na místě a měl by přizvat všechny příslušné vnitrostátní orgány dohledu, jakož i orgán EIOPA. Všechny zúčastněné orgány dohledu by se měly před provedením kontroly na místě dohodnout na jejích cílech. Do konce kontroly by měly rovněž zaujmout společný názor na nezbytná opatření v oblasti dohledu, která je třeba přijmout. Orgán dohledu domovského členského státu by měl všechny dotčené orgány dohledu informovat o opatřeních, která byla v návaznosti na kontrolu na místě přijata. Pokud se orgány dohledu neshodnou na nutnosti provést společnou kontrolu na místě, měl by mít EIOPA pravomoc spor urovnat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010.

(75) Podle směrnice 2009/138/ES nejsou pojišťovny nebo zajišťovny povinny včas poskytovat informace o výkonu své činnosti orgánům dohledu hostitelských členských států. Tyto informace lze získat pouze na základě žádosti od orgánu dohledu domovského členského státu. To však nezajišťuje přístup k informacím v přiměřeném čase. Proto by orgány dohledu hostitelských členských států měly mít pravomoc vyžádat si informace přímo od pojišťoven nebo zajišťoven, pokud orgán dohledu domovského členského státu tyto informace neposkytne včas. Tato pravomoc by neměla bránit dobrovolnému předávání informací orgánům dohledu hostitelských členských států ze strany pojišťoven a zajišťoven.

(76) Aby mohla být mateřská společnost označena za pojišťovací holdingovou společnost, musí mít jako hlavní činnost zejména získávání a držení účastí v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny nebo zajišťovny či pojišťovny nebo zajišťovny ze třetích zemí. V současné době mají orgány dohledu různé výklady významu pojmu „výlučně nebo především“ v tomto kontextu. Definice pojišťovací holdingové společnosti by proto měla být pozměněna a upřesněna s ohledem na obdobné změny v definici finanční holdingové společnosti uvedené v nařízení (EU) č. 575/2013 pro bankovní sektor. Aby mohl být podnik klasifikován jako pojišťovací holdingová společnost, měla by být jeho hlavní činnost spojena s nabýváním a držením pojišťoven nebo zajišťoven, poskytováním doplňkových služeb přidruženým pojišťovnám nebo zajišťovnám nebo výkonem jiných neregulovaných finančních činností. Orgány dohledu by měly mít pravomoc dospět k závěru, že dané kritérium je splněno, bez ohledu na to, jaký je podnikem deklarovaný obchodní účel nebo předmět podnikání.

(77) V některých případech jsou účasti v dceřiných pojišťovnách a zajišťovnách, které se nacházejí ve třetí zemi, ve skupině podléhající dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a), b) nebo c) směrnice 2009/138/ES drženy prostřednictvím neregulované zprostředkující holdingové společnosti. Přestože tato neregulovaná zprostředkující holdingová společnost nemá žádnou dceřinou pojišťovnu nebo zajišťovnu se sídlem v Unii, je důležité, aby s ní mohlo být zacházeno podobně jako s pojišťovací holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností a aby byla zahrnuta do výpočtu skupinové solventnosti. Proto by měla být zavedena

definice holdingových společností pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí, aby mohly skupiny při výpočtu skupinového solventnostního kapitálového požadavku zohlednit přidružené podniky ze třetích zemí.

(78) V některých případech tvoří několik pojišťoven a zajišťoven fakticky skupinu a chovají se tak, i když nesplňují definici skupiny stanovenou v článku 212 směrnice 2009/138/ES. Hlava III uvedené směrnice se proto na tyto pojišťovny a zajišťovny nevztahuje. V takových případech, zejména u horizontálních skupin bez kapitálových vazeb mezi jednotlivými podniky, by orgány dohledu nad skupinou měly mít pravomoc určit existenci skupiny. Pro takové určení by měla být rovněž stanovena objektivní kritéria. Pokud nedojde ke změnám ve specifických rysech skupin, očekává se, že skupiny, které již podléhají dohledu nad skupinou, budou tomuto dohledu podléhat i nadále.

(79) Pojišťovací a zajišťovací skupiny mohou volně rozhodovat o konkrétních vnitřních systémech, rozdělení úkolů a organizační struktuře ve skupině, jak uznají za vhodné, aby zajistily soulad se směrnicí 2009/138/ES. V několika případech však mohou tyto systémy a organizační struktury ohrozit účinný dohled nad skupinou. Orgány dohledu nad skupinou by proto měly mít pravomoc – za výjimečných okolností a po konzultaci s EIOPA a ostatními dotčenými orgány dohledu – požadovat změny těchto systémů nebo organizačních struktur. Orgány dohledu nad skupinou by měly svá rozhodnutí řádně odůvodnit a vysvětlit, proč stávající systémy nebo struktury brání účinnému dohledu nad skupinou a ohrožují jej.

(80) Orgány dohledu nad skupinou by mohly rozhodnout o vyloučení určitého podniku z dohledu nad skupinou, zejména pokud je takový podnik považován za podnik, který má zanedbatelný význam z hlediska cílů dohledu nad skupinou. EIOPA zaznamenal rozdílné výklady kritéria zanedbatelného významu a zjistil, že v některých případech tato vyloučení vedou k úplnému upuštění od dohledu nad skupinou nebo k dohledu na úrovni zprostředkující mateřské společnosti. Je proto nezbytné vyjasnit, že k rozhodnutím o vyloučení, které by vedly k úplnému upuštění od dohledu nad skupinou nebo k dohledu na úrovni zprostředkující mateřské společnosti, by mělo docházet pouze za zcela výjimečných okolností a že orgány dohledu nad skupinou by před přijetím takových rozhodnutí měly konzultovat EIOPA. Měla by být také zavedena kritéria, aby bylo jasnější, co se má považovat za zanedbatelný význam z hlediska cílů dohledu nad skupinou.

(81) Rozhodnutí nezahrnout určitý podnik do oblasti působnosti dohledu nad skupinou může mít svůj základ v různých ustanoveních směrnice 2009/138/ES. Změny čl. 214 odst. 2 uvedené směrnice, jejichž cílem je upřesnit pojem „zanedbatelný význam“, by proto neměly mít vliv na stávající možný základ pro rozhodování o vyloučení z dohledu nad skupinou podle písmene c) uvedeného odstavce, pokud členský stát provedl článek 214 uvedené směrnice do vnitrostátního práva tak, že umožňuje vyloučení posledního mateřského podniku, pokud tento podnik vykazuje všechny tyto znaky: nadále podléhá dohledu ze strany orgánu dohledu podle práva daného členského státu, nemá povolení k výkonu pojišťovací nebo zajišťovací činnosti, neposkytuje dceřiným pojišťovnám nebo zajišťovnám ve skupině doplňkové služby, má interní pravidla, která výslovně vylučují, aby podnik prováděl ústřední koordinaci svých pojišťoven nebo zajišťoven v souladu s právními předpisy daného členského státu, které přísně omezují rozsah činností podniku, a existuje zprostředkující subjekt usazený na území členského státu, který dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny ve skupině aktivně řídí.

(82) Není jasné, pro které formy podniků lze při výpočtu skupinové solventnosti použít metodu 2, konkrétně metodu odpočtu agregovaných dat vymezenou ve směrnici 2009/138/ES, což má negativní dopad na rovné podmínky. Proto by mělo být jasně stanoveno, které podniky mohou být zahrnuty do výpočtu skupinové solventnosti pomocí metody 2. Metoda 2 by se měla vztahovat pouze na pojišťovny a zajišťovny, pojišťovny a zajišťovny ze třetích zemí, podniky patřící do jiných finančních sektorů, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovací holdingové společnosti a jiné mateřské podniky, jejichž hlavní činností je získávání a držení účastí v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny nebo zajišťovny či pojišťovny nebo zajišťovny ze třetích zemí.

(83) V některých pojišťovacích nebo zajišťovacích skupinách zprostředkující mateřský podnik jiný než pojišťovna nebo zajišťovna či pojišťovna nebo zajišťovna z třetí země získává a drží účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny nebo zajišťovny ze třetích zemí. Podle stávajících pravidel nejsou tyto zprostředkující mateřské podniky považovány pro účely výpočtu skupinové solventnosti

za pojišťovací holdingové společnosti, pokud nemají účast alespoň v jedné dceřiné pojišťovně nebo zajišťovně se sídlem v Unii, ačkoli je povaha jejich rizik velmi podobná. Proto by měla být pravidla změněna tak, aby se s takovými holdingovými společnostmi pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí zacházelo pro účely výpočtu skupinové solventnosti stejně jako s pojišťovacími holdingovými společnostmi.

(84) Směrnice 2009/138/ES a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 stanoví čtyři metody zahrnutí podniků patřících do jiných finančních sektorů do výpočtu skupinové solventnosti, včetně metod 1 a 2 uvedených v příloze I směrnice 2002/87/ES. Vede to k nejednotným přístupům v oblasti dohledu, nerovným podmínkám a zbytečné složitosti. Pravidla by proto měla být zjednodušena tak, aby podniky patřící do jiných finančních sektorů vždy přispívaly ke skupinové solventnosti s využitím příslušných sektorových předpisů týkajících se výpočtu kapitálu a kapitálových požadavků. Tento kapitál a kapitálové požadavky by měly být jednoduše agregovány s kapitálem a kapitálovými požadavky pojišťovací a zajišťovací části skupiny.

(85) Podle současných pravidel mají pojišťovny a zajišťovny držící účast omezené možnosti používat zjednodušené výpočty pro účely stanovení své skupinové solventnosti, pokud je použita metoda 1, tj. metoda účetní konsolidace. To vytváří nepřiměřenou zátěž, zejména pokud skupiny drží účasti v přidružených podnicích, které jsou velmi malé. Podniky držící účast by proto měly mít možnost integrovat po předchozím schválení orgánem dohledu přidružené podniky, jejichž velikost je pro jejich skupinovou solventnost nevýznamná, s využitím zjednodušených přístupů.

(86) Není jasné, jak se pojem finančního břemena, které by mělo být zohledněno při zařazování položek kapitálu do tříd, vztahuje na pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, které nemají pojistníky a oprávněné osoby jako přímé klienty. Proto by měla být zavedena minimální kritéria, která by umožnila určit případy, kdy je položka kapitálu vydaná pojišťovací holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností zproštěna finančních břemen.

(87) Okruh podniků, které by měly být zohledněny při výpočtu dolní meze skupinového solventnostního kapitálového požadavku, by měl být v souladu s okruhem podniků přispívajících do použitelného kapitálu, který je k dispozici ke krytí konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku. Při výpočtu dolní meze by proto měly být zohledněny pojišťovny a zajišťovny z třetích zemí zahrnuté pomocí metody 1.

(88) Vzorec pro výpočet minimálního konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku by mohl vést k situacím, kdy se toto minimum blíží konsolidovanému skupinovému solventnostnímu kapitálovému požadavku, nebo se mu dokonce rovná. Pokud v takových případech skupina nesplňuje minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek, ale stále splňuje svůj solventnostní kapitálový požadavek na úrovni skupiny vypočtený na základě konsolidovaných účetních údajů, měly by orgány dohledu využít pravomoci, které mají k dispozici, pouze v případě, že není splněn skupinový solventnostní kapitálový požadavek.

(89) Pro účely výpočtu skupinové solventnosti by se pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti měly považovat za pojišťovny nebo zajišťovny. To znamená počítat pro tyto podniky fiktivní kapitálové požadavky. Takové výpočty by však nikdy neměly znamenat, že pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti musí tyto fiktivní kapitálové požadavky plnit na individuální úrovni.

(90) Neexistuje žádný právní předpis, který by určoval, jak vypočítat skupinovou solventnost v případě použití kombinace metody 1 a metody 2. To vede k nejednotným postupům a nejistotám, zejména pokud jde o způsob výpočtu příspěvku do skupinového solventnostního kapitálového požadavku pojišťoven a zajišťoven zahrnutých pomocí metody 2. Proto by mělo být vyjasněno, jak se má počítat skupinová solventnost v případě použití kombinace metod. Za tímto účelem by při výpočtu skupinové solventnosti nemělo být opomíjeno žádné podstatné riziko vyplývající z daných podniků. Aby se však předešlo podstatnému zvýšení kapitálových požadavků a zachovaly se rovné podmínky pro pojišťovací nebo zajišťovací skupiny na celosvětové úrovni, mělo by být upřesněno, že pro účely výpočtu konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku se na tyto účasti neuplatňuje kapitálový požadavek k akciovému riziku. Ze stejného důvodu by se kapitálový požadavek k měnovému riziku měl uplatnit pouze na hodnotu těch účastí, které převyšují solventnostní kapitálové požadavky těchto přidružených podniků. Pojišťovnám nebo zajišťovnám držícím účast by mělo být umožněno zohlednit diverzifikaci mezi měnovým rizikem a dalšími riziky, která jsou základem pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku.

(91) V současné době mohou orgány dohledu nad skupinou stanovit prahové hodnoty, při jejichž překročení se operace uvnitř skupiny a koncentrace rizik považují za významné, a to na základě solventnostních kapitálových požadavků, technických rezerv nebo obojího. Pro stanovení prahových hodnot by však mohla být vhodná i jiná kvantitativní nebo kvalitativní kritéria vycházející z rizik, například použitelný kapitál. Orgány dohledu nad skupinou by proto měly mít větší flexibilitu při definování významné operace uvnitř skupiny nebo významné koncentrace rizik.

(92) Pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti mohou být mateřskými podniky pojišťovacích nebo zajišťovacích skupin. V takovém případě se vyžaduje uplatnění dohledu nad skupinou na základě konsolidované situace těchto holdingových společností. Vzhledem k tomu, že pojišťovny nebo zajišťovny kontrolované těmito holdingovými společnostmi nejsou vždy schopny zajistit dodržování požadavků na dohled nad skupinou, je nezbytné zajistit, aby orgány dohledu nad skupinou měly odpovídající dohledové a vymáhací pravomoci, aby zajistily dodržování směrnice 2009/138/ES ze strany skupin. Proto by podobně jako v případě změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([15]) zavedených směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ([16]) pro úvěrové a finanční instituce měly mít orgány dohledu nad skupinou minimální soubor pravomocí nad holdingovými společnostmi, včetně obecných dohledových pravomocí, které se vztahují na pojišťovny a zajišťovny pro účely dohledu nad skupinou.

(93) Za účelem ochrany pojistníků by se se všemi pojišťovacími skupinami působícími v Unii bez ohledu na umístění sídla jejich posledního mateřského podniku mělo při uplatňování dohledu nad skupinou podle hlavy III směrnice 2009/138/ES zacházet stejně. Pokud jsou pojišťovny a zajišťovny součástí skupiny, jejíž mateřský podnik má sídlo ve třetí zemi, která není považována za rovnocennou nebo dočasně rovnocennou podle článku 260 uvedené směrnice, je výkon dohledu nad skupinou náročnější. Orgány dohledu nad skupinou by se mohly rozhodnout uplatnit u těchto skupin tzv. „jiné postupy“ v souladu s článkem 262 uvedené směrnice. Tyto postupy však nejsou jasně definovány a cíle, kterých by se mělo těmito jinými postupy dosáhnout, jsou nejisté. Nebude-li tato otázka vyřešena, mohlo by to vést k nežádoucím dopadům na rovné podmínky mezi skupinami, jejichž poslední mateřský podnik se nachází v Unii, a skupinami, jejichž poslední mateřský podnik se nachází v nerovnocenné třetí zemi. Proto by měl být blíže určen účel jiných postupů, včetně minimálního souboru opatření, která by měly orgány dohledu nad skupinou zvážit. Tyto postupy by měly zejména zaručovat stejnou úroveň ochrany pro všechny pojistníky pojišťoven nebo zajišťoven, které mají sídlo v Unii, bez ohledu na umístění sídla posledního mateřského podniku skupiny, do níž tyto pojišťovny nebo zajišťovny patří.

(94) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/981 ([17]) zavedlo preferenční zacházení pro dlouhodobé investice do vlastního kapitálu. Podmodul akciového rizika založeného na trvání, jehož cílem je rovněž zohlednit nižší riziko investování v delším časovém horizontu, ale který má v Unii velmi omezené využití, podléhá přísnějším kritériím, než jsou kritéria použitelná na dlouhodobé akciové investice. Proto se zdá, že nová obezřetnostní kategorie dlouhodobých akciových investic odstraňuje potřebu stávajícího podmodulu akciového rizika založeného na trvání. Vzhledem k tomu, že není nutné zachovávat dvě odlišná preferenční zacházení, která mají stejný cíl, a to odměňovat dlouhodobé investice, měl by být podmodul akciového rizika založeného na trvání zrušen. Aby se však předešlo situaci, kdy by dané zrušení vedlo k nepříznivým účinkům, mělo by být stanoveno ustanovení o ochraně předchozího stavu, pokud jde o pojistitele, kteří v současné době podmodul akciového rizika založeného na trvání uplatňují.

(95) Dosažení environmentálních a klimatických ambicí Zelené dohody pro Evropu vyžaduje přesměrování velkého objemu investic ze soukromého sektoru, včetně pojišťoven a zajišťoven, do udržitelných investic. Ustanovení směrnice 2009/138/ES o kapitálových požadavcích by neměla bránit udržitelným investicím pojišťoven a zajišťoven, ale měla by odrážet plné riziko investic do činností poškozujících životní prostředí. Je proto potřeba vyhodnotit, zda dostupné důkazy o rozdílech v riziku mezi environmentálně nebo sociálně škodlivými investicemi a jinými investicemi postačují k tomu, aby odůvodnily odlišné obezřetnostní zacházení. Aby bylo zajištěno náležité posouzení příslušných důkazů, měl by EIOPA sledovat důkazy o rizikovém profilu environmentálně nebo sociálně

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([16]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 253).

([17]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/981 ze dne 8. března 2019, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 161, 18.6.2019, s. 1).

škodlivých investic a podat o nich do 1. března 2025 zprávu. Zpráva EIOPA by měla případně obsahovat doporučení ohledně změn směrnice 2009/138/ES a aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů podle ní přijatých. EIOPA by měl mít rovněž možnost prozkoumat, zda by bylo vhodné, aby byla zohledněna i jiná environmentální rizika než rizika, která souvisejí se změnou klimatu, a jakým způsobem. Například by EIOPA mohl, pokud to budou naznačovat důkazy, analyzovat potřebu rozšířit analýzy scénářů zavedené touto směrnicí v kontextu rizik souvisejících se změnou klimatu na další environmentální rizika.

(96) Změna klimatu ovlivňuje četnost a závažnost přírodních katastrof, přičemž oba faktory se pravděpodobně budou dále zvyšovat v důsledku zhoršování životního prostředí a znečištění. To by mohlo rovněž změnit expozici pojišťoven a zajišťoven vůči riziku přírodních katastrof a zneplatnit standardní parametry pro riziko přírodních katastrof stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35. Aby bylo zajištěno, že nedojde k trvalému rozporu mezi standardními parametry pro riziko přírodních katastrof a skutečnou expozicí pojišťoven a zajišťoven vůči těmto rizikům, měl by EIOPA pravidelně přezkoumávat rozsah modulu rizika přírodních katastrof a kalibrace jeho standardních parametrů. Za tímto účelem by měl EIOPA zohlednit nejnovější dostupné důkazy z oblasti klimatologie a v případě zjištění rozporů by měl Komisi předložit stanovisko.

(97) Požadavky stanovené v čl. 308b odst. 12 směrnice 2009/138/ES by měly být změněny tak, aby byl zajištěn soulad s bankovním rámcem a rovné podmínky při zacházení s expozicemi vůči centrálním vládám nebo centrálním bankám členských států, které jsou denominovány a financovány v domácí měně kteréhokoli členského státu. Za tímto účelem by měl být pro tyto expozice zaveden režim na ochranu předchozího stavu, který by příslušné expozice osvobodil od kapitálových požadavků souvisejících s rizikem kreditního rozpětí a koncentrací tržních rizik za předpokladu, že tyto expozice vznikly před 1. lednem 2023.

(98) V některých případech se pojišťovací nebo zajišťovací skupiny do značné míry spoléhají na použití přechodného opatření týkajícího se bezrizikových úrokových měr a přechodného opatření týkajícího se technických rezerv. Tento přístup by mohl zkreslovat skutečnou solventnost skupiny. Proto by pojišťovací nebo zajišťovací skupiny měly být povinny zveřejnit dopad předpokladu, že kapitál vyplývající z těchto přechodných opatření není k dispozici ke krytí skupinového solventnostního kapitálového požadavku, na jejich solventnost. Orgány dohledu by rovněž měly mít pravomoc přijmout vhodná opatření, aby použití těchto opatření vhodně odráželo finanční situaci skupiny. Tato opatření by však neměla mít vliv na použití těchto přechodných opatření přidruženými pojišťovnami nebo zajišťovnami při výpočtu jejich individuálního solventnostního kapitálového požadavku.

(99) Směrnice 2009/138/ES stanoví přechodná opatření týkající se bezrizikových úrokových měr a technických rezerv, která podléhají schválení orgány dohledu a která se vztahují na smlouvy, z nichž vyplývají pojistné a zajistné závazky, uzavřené před rokem 2016. Přechodná opatření by sice měla podnítit podniky k co nejrychlejšímu dosažení souladu s uvedenou směrnicí, avšak uplatňování přechodných opatření schválených poprvé dlouho po roce 2016 pravděpodobně zpomalí cestu k dosažení souladu s uvedenou směrnicí. Takové schválení použití těchto přechodných opatření by proto mělo být omezeno na případy, kdy se na pojišťovnu nebo zajišťovnu začnou vztahovat pravidla směrnice 2009/138/ES poprvé a kdy pojišťovna nebo zajišťovna převzala kmen pojistných nebo zajistných smluv a převádějící pojišťovna nebo zajišťovna použila s ohledem na závazky týkající se tohoto kmene před převodem přechodné opatření.

(100) Za účelem zohlednění vývoje na trhu a doplnění některých podrobných technických aspektů této směrnice by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o kritéria pro určení malých a nepříliš složitých podniků a skupin, zacházení s rizikem, které představují kryptoaktiva, v podmodulu tržního rizika, vyjasnění týkající se dlouhodobých investic, kritéria pro omezené podávání zpráv orgánům dohledu v případě kaptivních pojišťoven a zajišťoven, obezřetné deterministické ocenění nejlepšího odhadu, uplatňování zjednodušeného přístupu pro účely výpočtu skupinové solventnosti, informace, které mají být zahrnuty do pravidelné zprávy orgánům dohledu za skupinu, a prodloužení lhůt pro podávání zpráv za výjimečných okolností. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(101) V zájmu zajištění harmonizovaného uplatňování této směrnice by měl EIOPA vypracovat návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní faktory, které mají orgány dohledu zvážit pro účely určení vztahu mezi různými podniky, jež by mohly být součástí skupiny. Komise by měla tuto směrnici doplnit přijetím regulačních technických norem vypracovaných orgánem EIOPA prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010. Komisi by rovněž měla být svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1094/2010 prováděcí technické normy vypracované orgánem EIOPA, pokud jde o některé konkrétní metodické prvky týkající se obezřetného deterministického ocenění nejlepšího odhadu pro závazky ze životního pojištění a zajištění.

(102) Jelikož cílů této směrnice, totiž poskytnout pojistitelům pobídky k tomu, aby přispívali k dlouhodobě udržitelnému financování hospodářství, zlepšit citlivost vůči rizikům, zmírnit nadměrnou krátkodobou volatilitu solventnosti pojistitelů, zvýšit kvalitu, soudržnost a koordinaci dohledu nad pojišťovnictvím v celé Unii a zlepšit ochranu pojistníků a oprávněných osob a lépe řešit potenciální nárůst systémového rizika v sektoru pojišťovnictví, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(103) Spojené království se dne 1. února 2020 stalo třetí zemí a právo Unie přestalo pro Spojené království a ve Spojeném království platit dne 31. prosince 2020. Vzhledem k tomu, že směrnice 2009/138/ES obsahuje několik ustanovení, která se týkají specifik konkrétních členských států, stala se tato ustanovení zastaralými, pokud se týkají konkrétně Spojeného království, a proto by měla být zrušena.

(104) Kalibrace používané pro akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty přijímané Komisí často vycházejí z údajů, které jsou silně ovlivněny zahrnutím údajů z trhu Spojeného království. Proto by měly být přezkoumány všechny kalibrace, které jsou vstupem pro výpočty solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku, aby se zjistilo, zda nejsou nepřiměřeně závislé na údajích z trhu Spojeného království, a případně by měly být takové údaje z příslušných souborů údajů vyřazeny, ledaže nejsou k dispozici žádné jiné údaje.

(105) Je třeba zajistit, aby obezřetnostní zacházení s investicemi do sekuritizace, včetně jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace, náležitě odráželo skutečná rizika a aby kapitálové požadavky spojené s těmito investicemi byly zaměřeny na rizika. Za tímto účelem by Komise měla s přihlédnutím k dostupným tržním údajům posoudit vhodnost stávajících kalibrací pro investice do sekuritizací, které jsou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle směrnice 2009/138/ES, a jejich soulad s kapitálovými požadavky, které se vztahují na investice do jiných cenných papírů s pevným výnosem. Na základě tohoto posouzení by Komise měla případně zvážit změnu aktu v přenesené pravomoci, kterým se stanoví kapitálové požadavky vztahující se na investice do sekuritizace. Součástí těchto změn, které by měly být založeny na rizicích a na důkazech, by mohlo být zavedení podrobnějšího souboru rizikových faktorů v závislosti na pořadí sekuritizovaných tranší nebo rozlišování mezi různými druhy jednoduchých, transparentních a standardizovaných sekuritizací v závislosti na jejich rizicích.

(106) Směrnice 2009/138/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2009/138/ES

Směrnice 2009/138/ES se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 3 písm. a) se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) typ trvalého zdravotního pojištění, které nelze zrušit a které v současnosti existuje v Irsku;“.

2) V čl. 4 odst. 1 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) hrubý roční výnos podniku z předepsaného pojistného nepřesahuje 15 000 000 EUR;

b) celková hodnota technických rezerv podniku bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76 nepřekročí 50 000 000 EUR;

c) je-li podnik součástí skupiny, celková hodnota technických rezerv skupiny bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek nepřekročí 50 000 000 EUR;“.

3) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) asistenční služby se poskytují v případě nehody nebo poruchy silničního vozidla, pokud k nehodě nebo poruše dojde na území členského státu pojišťovny poskytující pojistnou ochranu nebo v sousedních zemích;“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) bodech i) a ii) podmínka, že k nehodě nebo poruše musí dojít na území členského státu pojišťovny poskytující ochranu, neplatí, jestliže je oprávněná osoba členem instituce poskytující ochranu a jestliže havarijní služba na místě nebo převoz vozidla jsou poskytovány prostě proti předložení členské karty bez zaplacení jakékoli přirážky k pojistnému podobnou institucí v dotčené zemi na základě dohody o vzájemnosti.“;

c) odstavec 3 se zrušuje.

4) V článku 8 se zrušuje bod 3.

5) Článek 13 se mění takto:

a) v bodě 7 se zrušuje písmeno b);

b) vkládají se nové body, které znějí:

„10a) ‚malým a nepříliš složitým podnikem‘ se rozumí pojišťovna nebo zajišťovna, včetně kaptivní pojišťovny nebo kaptivní zajišťovny, která splňuje podmínky stanovené v článku 29a a byla klasifikována jako taková v souladu s článkem 29b;

10b) ‚malou a nepříliš složitou skupinou‘ se rozumí skupina, která splňuje podmínky stanovené v článku 213a a kterou orgán dohledu nad skupinou klasifikoval jako takovou podle odstavce 2 uvedeného článku;

10c) ‚statutárním auditorem‘ se rozumí statutární auditor ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES (*);

10d) ‚auditorskou společností‘ se rozumí auditorská společnost ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice 2006/43/ES;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).“;

c) body 15 a 16 se nahrazují tímto:

„15) ‚mateřským podnikem‘ se rozumí mateřský podnik podle čl. 22 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU (*) nebo podnik, který orgány dohledu považují za mateřský podnik v souladu s čl. 212 odst. 2 nebo čl. 214 odst. 5 nebo 6 této směrnice;

16) ‚dceřiným podnikem' se rozumí dceřiný podnik podle čl. 22 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34/EU, včetně jeho dceřiných podniků, nebo podnik, který mají orgány dohledu považovat za dceřiný podnik v souladu s čl. 212 odst. 2 nebo čl. 214 odst. 5 nebo 6 této směrnice;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).";

d) v bodě 18 se slova „v článku 1 směrnice 83/349/EHS" nahrazují slovy „v čl. 22 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34/EU";

e) bod 19 se nahrazuje tímto:

„19) ‚operací uvnitř skupiny' se rozumí jakákoliv operace, při níž pojišťovna nebo zajišťovna, pojišťovna nebo zajišťovna z třetí země, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost závisí přímo či nepřímo na jiných podnicích ve stejné skupině nebo na jakékoli fyzické či právnické osobě úzce propojené s podniky v této skupině, pokud jde o splnění smluvního či mimosmluvního závazku, ať už za úplatu, či nikoli;";

f) bod 22 se mění takto:

i) v písmeni a) se slova „v čl. 4 odst. 1 bodě 14 směrnice 2004/39/ES" nahrazují slovy „v čl. 4 odst. 1 bodě 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).",

ii) v písm. b) bodě i) se slova „směrnicí 2004/39/ES" nahrazují slovy „směrnicí 2014/65/EU",

g) bod 25 se mění takto:

i) v písmeni a) se slova „ve smyslu čl. 4 bodů 1, 5 a 21 směrnice 2006/48/ES" nahrazují slovy „ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1, 18 a 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).",

ii) v písmeni c) se slova „směrnice 2004/39/ES" nahrazují slovy „směrnice 2014/65/EU";

h) bod 27 se mění takto:

i) v prvním pododstavci písm. c) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) u čistého obratu ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2013/34/EU 13 600 000 EUR;",

ii) v druhém pododstavci se slova „směrnice 83/349/EHS" nahrazují slovy „směrnice 2013/34/EU";

i) doplňují se nové body, které znějí:

„41) ‚regulovaným podnikem' se rozumí regulovaný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice 2002/87/ES nebo instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 bodu 1 směrnice (EU) 2016/2341;

42) ‚kryptoaktivem' se rozumí kryptoaktivum ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1114 (*);

43) ‚opatřením proporcionality' se rozumí jakékoli opatření stanovené v čl. 35 odst. 5a, článku 41, čl. 45 odst. 1b a 5, čl. 45a odst. 5, čl. 51 odst. 6, čl. 51a odst. 1, čl. 77 odst. 8 a čl. 144a odst. 4 nebo jakékoli opatření stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle této směrnice, které se výslovně vztahuje na malé a nepříliš složité podniky v souladu s článkem 29c;

44) ‚rizikem týkajícím se udržitelnosti' se rozumí událost nebo situace v environmentální nebo sociální oblasti nebo v oblasti správy a řízení, která by v případě, že by nastala, mohla mít skutečný nebo možný nepříznivý dopad na hodnotu investice nebo na hodnotu závazku;

45) ‚faktory udržitelnosti' se rozumí faktory udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 (**).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1114 ze dne 31. května 2023 o trzích kryptoaktiv a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 1095/2010 a směrnic 2013/36/EU a (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 40).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).“

6) V čl. 18 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) uvedla, zda byla v jiném členském státě zamítnuta nebo stažena žádost o povolení přístupu k přímé pojišťovací nebo zajišťovací činnosti nebo k činnosti jiného regulovaného podniku nebo distributora pojištění, a důvody zamítnutí nebo stažení.“

7) V čl. 23 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) členských států, třetích zemí a v případě, že je povolení přístupu k pojišťovací nebo zajišťovací činnosti a jejího výkonu udělováno na úrovni zeměpisných oblastí v rámci třetích zemí, příslušných zeměpisných oblastí těchto třetích zemí, v nichž dotčená pojišťovna nebo zajišťovna hodlá působit.“

8) V čl. 24 odst. 2 druhém pododstavci se slova „směrnice 2004/39/ES“ nahrazují slovy „směrnice 2014/65/EU“.

9) Článek 25 se mění takto:

a) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„To musí být umožněno i v případech, kdy orgány dohledu nevyřídí žádost o povolení do šesti měsíců nebo v případě společného posouzení podle čl. 26 odst. 4 do osmi měsíců ode dne obdržení.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Každé odmítnutí vydat povolení, včetně identifikace žádajícího podniku a důvodů odmítnutí, se oznámí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen ‚EIOPA' nebo ‚orgán EIOPA') zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (*). EIOPA vede aktualizovanou databázi s těmito informacemi a poskytuje orgánům dohledu přístup do této databáze.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).“

10) V článku 25a se slova „Evropskému orgánu dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (dále jen ‚EIOPA' nebo ‚orgán EIOPA') zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 [1]" nahrazují slovy „orgánu EIOPA".

11) V článku 26 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pokud je třeba podle odstavce 1 konzultovat více orgánů dohledu, může kterýkoli dotčený orgán dohledu do jednoho měsíce ode dne obdržení požádat orgán dohledu domovského členského státu podniku, který o povolení žádá, o společné posouzení žádosti o povolení. Orgán dohledu domovského členského státu podniku, který o povolení žádá, zohlední závěry společného posouzení při přijímání konečného rozhodnutí."

12) V článku 29 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby se požadavky stanovené v této směrnici uplatňovaly způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny, zejména pokud jde o podniky, které jsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky.

4. Akty v přenesené pravomoci a regulační a prováděcí technické normy přijaté Komisí zohlední zásadu proporcionality, čímž zajistí přiměřené uplatňování této směrnice, zejména ve vztahu k malým a nepříliš složitým podnikům.

Návrhy regulačních technických norem předkládané orgánem EIOPA v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010, návrhy prováděcích technických norem předkládané v souladu s článkem 15 uvedeného nařízení a obecné pokyny a doporučení vydané v souladu s článkem 16 uvedeného nařízení zajistí přiměřené uplatňování této směrnice, zejména ve vztahu k malým a nepříliš složitým podnikům.

5. Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, v nichž upřesní:

a) kritéria stanovená v čl. 29a odst. 1, včetně přístupu k výpočtu částky uvedené v písm. a) bodě iv), písm. b) bodě v) a písm. c) bodě vii) uvedeného odstavce;

b) metodiku, která se použije při klasifikaci podniků jako malé a nepříliš složité podniky, a

c) podmínky pro udělení nebo odnětí schválení orgánu dohledu týkajícího se opatření přiměřenosti, která mají používat podniky neklasifikované jako malé a nepříliš složité podniky podle článku 29d."

13) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 29a*

Kritéria pro určení malých a nepříliš složitých podniků

1. Členské státy zajistí, aby byly podniky klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky v souladu s postupem stanoveným v článku 29b, pokud dané podniky po dvě po sobě jdoucí účetní období přímo předcházející této klasifikaci splňují tato kritéria:

a) u podniků provozujících činnosti životního pojištění a podniků provozujících činnosti jak životního, tak neživotního pojištění, jejichž technické rezervy související s činnostmi životního pojištění představují 20 % nebo více z celkových technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76 a jejichž hrubý roční výnos z předepsaného pojistného související s činnostmi neživotního pojištění představuje méně než 40 % celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného, jsou splněna všechna tato kritéria:

i) podmodul úrokového rizika podle čl. 105 odst. 5 druhého pododstavce písm. a) není vyšší než 5 % technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76,

ii) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného z pojištění sjednaného v jiných členských státech, než je domovský členský stát, v němž podnik získal povolení podle článku 14, je nižší než některá z těchto prahových hodnot:

1) 20 000 000 EUR,

2) 10 % jeho celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného,

iii) hodnota technických rezerv z činností životního pojištění bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76 není vyšší než 1 000 000 000 EUR,

iv) součet těchto položek není vyšší než 20 % celkových investic:

1) modul tržního rizika podle čl. 105 odst. 5,

2) část modulu rizika selhání protistrany uvedeného v čl. 105 odst. 6, která odpovídá expozicím vůči sekuritizacím, derivátům, pohledávkám za zprostředkovateli a jiným investičním aktivům, na které se nevztahuje podmodul rizika kreditního rozpětí,

3) jakýkoli kapitálový požadavek vztahující se na investice do nehmotných aktiv, na které se nevztahují moduly tržního rizika a rizika selhání protistrany,

v) zajištění převzaté podnikem nepřesahuje 50 % jeho celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného,

vi) je splněn solventnostní kapitálový požadavek;

b) u podniků provozujících činnosti neživotního pojištění a podniků, které provozují činnosti jak životního, tak neživotního pojištění, jejichž hrubý roční výnos z předepsaného pojistného související s činnostmi neživotního pojištění představuje 40 % nebo více z jejich celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného a jejichž technické rezervy související s činnostmi životního pojištění představují méně než 20 % z jejich celkových technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76, jsou splněna všechna tato kritéria:

i) průměrný kombinovaný poměr u činností neživotního pojištění očištěný o zajištění je za poslední tři roky nižší než 100 %,

ii) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného z pojištění sjednaného v jiných členských státech, než je domovský členský stát, v němž podnik získal povolení podle článku 14, je nižší než některá z těchto prahových hodnot:

1) 20 000 000 EUR,

2) 10 % jeho celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného,

iii) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného z činností neživotního pojištění není vyšší než 100 000 000 EUR,

iv) součet hrubého ročního předepsaného pojistného ve třídách 5 až 7, 11, 12, 14 a 15 části A přílohy I není vyšší než 30 % celkového ročního předepsaného pojistného u neživotního pojištění,

v) součet těchto položek není vyšší než 20 % celkových investic:

1) modul tržního rizika podle čl. 105 odst. 5,

2) část modulu rizika selhání protistrany uvedeného v čl. 105 odst. 6, která odpovídá expozicím vůči sekuritizacím, derivátům, pohledávkám za zprostředkovateli a jiným investičním aktivům, na které se nevztahuje podmodul rizika kreditního rozpětí,

3) jakýkoli kapitálový požadavek vztahující se na investice do nehmotných aktiv, na které se nevztahují moduly tržního rizika a rizika selhání protistrany,

vi) zajištění převzaté podnikem nepřesahuje 50 % jeho celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného,

vii) je splněn solventnostní kapitálový požadavek;

c) u podniků, které provozují činnosti jak životního, tak neživotního pojištění, jejichž technické rezervy související s činnostmi životního pojištění představují 20 % nebo více z jejich celkových technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76 a jejichž hrubý roční výnos z předepsaného pojistného související s činnostmi neživotního pojištění představuje 40 % nebo více z jejich celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného, jsou splněna všechna tato kritéria:

i) podmodul úrokového rizika podle čl. 105 odst. 5 druhého pododstavce písm. a) není vyšší než 5 % technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76,

ii) průměrný kombinovaný poměr u činností neživotního pojištění očištěný o zajištění je za poslední tři roky nižší než 100 %,

iii) hodnota technických rezerv z činností životního pojištění bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76 není vyšší než 1 000 000 000 EUR,

iv) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného z činností neživotního pojištění není vyšší než 100 000 000 EUR,

v) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného z pojištění sjednaného v jiných členských státech, než je domovský členský stát, v němž podnik získal povolení podle článku 14, je nižší než některá z těchto prahových hodnot:

1) 20 000 000 EUR,

2) 10 % jeho celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného,

vi) součet hrubého ročního předepsaného pojistného ve třídách 5 až 7, 11, 12, 14 a 15 části A přílohy I není vyšší než 30 % celkového ročního předepsaného pojistného u neživotního pojištění,

vii) součet těchto položek není vyšší než 20 % celkových investic:

1) modul tržního rizika podle čl. 105 odst. 5,

2) část modulu rizika selhání protistrany uvedeného v čl. 105 odst. 6, která odpovídá expozicím vůči sekuritizacím, derivátům, pohledávkám za zprostředkovateli a jiným investičním aktivům, na které se nevztahuje podmodul rizika kreditního rozpětí,

3) jakýkoli kapitálový požadavek vztahující se na investice do nehmotných aktiv, na které se nevztahují moduly tržního rizika a rizika selhání protistrany,

viii) zajištění převzaté podnikem nepřesahuje 50 % jeho celkového hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného,

ix) je splněn solventnostní kapitálový požadavek.

Kritéria stanovená v prvním pododstavci písm. a) bodech ii) a v), písm. b) bodech ii) a vi) a písm. c) bodech v) a viii) se nevztahují na kaptivní pojišťovny ani na kaptivní zajišťovny.

Odchylně od prvního pododstavce jsou kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny rovněž klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, pokud nesplňují kritéria stanovená v prvním pododstavci, jestliže splňují obě tato kritéria:

a) pojištěné osoby a oprávněné osoby jsou:

i) právní subjekty skupiny, jíž je kaptivní pojišťovna nebo kaptivní zajišťovna součástí,

ii) fyzické osoby způsobilé být pojištěny v rámci pojistných smluv této skupiny, jestliže činnost, která se vztahuje na tyto fyzické osoby, představuje méně než 5 % technických rezerv;

b) pojistné závazky a pojistné smlouvy, které jsou podkladem pro zajistné závazky kaptivní pojišťovny nebo kaptivní zajišťovny, nejsou složeny z žádných povinných pojištění odpovědnosti.

2. U podniků, které mají povolení podle článku 14 po dobu kratší než dva roky, se splnění kritérií stanovených v odstavci 1 tohoto článku posuzuje s ohledem na poslední účetní období před klasifikací, nebo pokud bylo povolení získáno během posledních dvanácti měsíců, na obchodní plán uvedený v článku 23.

3. Mezi malé a nepříliš složité podniky se nikdy nezařazují tyto podniky:

a) podniky, které pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku používají schválený částečný nebo úplný interní model v souladu s požadavky na úplné a částečné interní modely stanovenými v kapitole VI oddíle 4 pododdíle 3;

b) podniky, které jsou mateřskými podniky finančního konglomerátu ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES nebo skupiny ve smyslu článku 212 této směrnice, na něž se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a) nebo b) této směrnice, pokud není tato skupina klasifikována jako malá a nepříliš složitá skupina;

c) podniky, které jsou mateřským podnikem podniku uvedeného v čl. 228 odst. 1 písm. a) až e);

d) podniky, které spravují skupinové penzijní fondy ve smyslu čl. 2 odst. 3 písm. b) bodů iii) a iv), pokud hodnota aktiv skupinových penzijních fondů přesahuje 1 000 000 000 EUR.

Článek 29b

Postup klasifikace pro podniky splňující kritéria

1. Členské státy zajistí, aby podniky, které splňují kritéria stanovená v článku 29a, mohly o této skutečnosti informovat orgán dohledu, aby byly klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky.

2. Oznámení uvedené v odstavci 1 tohoto článku předloží podnik orgánu dohledu členského státu, který udělil předchozí povolení podle článku 14. Uvedené oznámení obsahuje všechny tyto informace:

a) důkaz o splnění všech kritérií stanovených v článku 29a, která se na tento podnik vztahují;

b) prohlášení, že podnik neplánuje v příštích třech letech žádnou strategickou změnu, která by vedla k nesplnění kteréhokoli z kritérií stanovených v článku 29a;

c) určení opatření proporcionality, která podnik plánuje zavést, zejména pokud hodlá použít zjednodušení výpočtu nejlepšího odhadu a zda hodlá použít zjednodušenou metodu výpočtu technických rezerv stanovenou v čl. 77 odst. 8.

3. Orgán dohledu může do dvou měsíců od obdržení úplného oznámení podle odstavce 1 vyjádřit nesouhlas s tím, aby byl podnik klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik, z důvodů týkajících se výlučně některé z těchto skutečností:

a) neplnění kritérií stanovených v článku 29a;

b) neplnění solventnostního kapitálového požadavku na základě posouzení bez použití některého z přechodných opatření uvedených v čl. 77a odst. 2, článcích 308c, 308d nebo případně čl. 111 odst. 1 druhém pododstavci;

c) podnik představuje více než 5 % trhu s životním nebo případně neživotním pojištěním v souladu s čl. 35a odst. 1 druhým pododstavcem ve svém domovském členském státě.

4. Každé rozhodnutí orgánu dohledu vyjadřující nesouhlas s klasifikací malého a nepříliš složitého podniku musí být odůvodněno a písemně sděleno dotčenému podniku.

Není-li takové rozhodnutí vydáno, je podnik klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik počínaje uplynutím dvouměsíční lhůty uvedené v odstavci 3.

Pokud orgán dohledu před uplynutím dvouměsíční lhůty uvedené v odstavci 3 vydal rozhodnutí potvrzující splnění kritérií, je podnik klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik ode dne vydání takového rozhodnutí.

5. Ve vztahu k žádostem, které orgány dohledu obdrží během prvních šesti měsíců od 30. ledna 2027, se lhůta uvedená v odstavci 3 prodlužuje na čtyři měsíce.

6. Podnik je klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik, dokud tato klasifikace nezanikne v souladu s tímto odstavcem.

Pokud malý a nepříliš složitý podnik přestane splňovat některé z kritérií stanovených v čl. 29a odst. 1, neprodleně o tom informuje orgán dohledu. Pokud takové neplnění kritérií trvá nepřetržitě po dobu dvou po sobě jdoucích let, podnik o této skutečnosti informuje orgán dohledu a od následujícího účetního období přestane být klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik.

Jestliže podnik, který byl klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik, splní některá z kritérií pro vyloučení stanovená v čl. 29a odst. 3, informuje o tom neprodleně orgán dohledu a od následujícího účetního období přestane být klasifikován jako malý a nepříliš složitý podnik.

Článek 29c

Používání opatření proporcionality podniky klasifikovanými jako malé a nepříliš složité podniky

1. Členské státy zajistí, aby podniky klasifikované jako malé a nepříliš složité podniky mohly používat všechna opatření proporcionality.

2. Odchylně od odstavce 1 platí, že má-li orgán dohledu vážné obavy v souvislosti s rizikovým profilem malého a nepříliš složitého podniku, může dotčený podnik požádat, aby nepoužíval jedno nebo více opatření proporcionality, pokud je tato žádost řádně písemně odůvodněna s odkazem na konkrétní obavy související s rizikovým profilem daného podniku. Má se za to, že vážné obavy existují, pokud:

a) přestal být plněn solventnostní kapitálový požadavek nebo existuje riziko jeho neplnění v nadcházejících třech měsících na základě posouzení v příslušném případě bez použití některého z přechodných opatření uvedených v čl. 77a odst. 2, článcích 308c, 308d nebo případně čl. 111 odst. 1 druhém pododstavci;

b) řídící a kontrolní systém podniku je neúčinný ve smyslu článku 41, nebo

c) podstatné změny v rizikovém profilu podniku by mohly vést k významnému neplnění některého z kritérií stanovených v čl. 29a odst. 1.

Článek 29d

Používání opatření proporcionality podniky neklasifikovanými jako malé a nepříliš složité podniky

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny, které nejsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, mohly po předchozím schválení orgánem dohledu použít pouze opatření proporcionality stanovená v čl. 35 odst. 5a, článku 41, čl. 45 odst. 1b a 5, čl. 77 odst. 8 a čl. 144a odst. 4 a opatření proporcionality stanovená v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle této směrnice, která se výslovně vztahují na malé a nepříliš složité podniky v souladu s článkem 29c a jsou určena pro účely tohoto článku.

Pojišťovna nebo zajišťovna podá orgánu dohledu písemnou žádost o schválení. Tato žádost musí obsahovat:

a) seznam opatření proporcionality, která mají být použita, a důvody jejich použití vzhledem k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností podniku;

b) veškeré další podstatné informace týkající se rizikového profilu podniku;

c) prohlášení, že podnik neplánuje v příštích třech letech žádnou strategickou změnu, která by měla dopad na rizikový profil podniku.

2. Orgán dohledu žádost uvedenou v odstavci 1 druhém pododstavci do dvou měsíců od obdržení posoudí a informuje podnik o jejím schválení nebo zamítnutí, jakož i o opatřeních proporcionality, jejichž použití bylo schváleno. Pokud orgán dohledu schválí použití opatření proporcionality za určitých podmínek, rozhodnutí o schválení obsahuje odůvodnění těchto podmínek. Rozhodnutí orgánu dohledu o nesouhlasu s použitím jednoho nebo více opatření proporcionality uvedených v žádosti se oznámí písemně a obsahuje odůvodnění rozhodnutí orgánu dohledu. Tyto důvody musí mít souvislost s rizikovým profilem podniku.

3. Orgán dohledu si může vyžádat další informace, které jsou nezbytné k provedení posouzení podle odstavce 2. Lhůta podle uvedeného odstavce se pozastaví na dobu ode dne zaslání první žádosti orgánů dohledu o informace do obdržení odpovědi na tuto žádost od dotčeného podniku. Případné další žádosti orgánu dohledu nevedou k pozastavení lhůty pro posouzení.

4. Ve vztahu k žádostem, které orgány dohledu obdrží před 31. červencem 2027, činí lhůta uvedená v odstavci 2 čtyři měsíce.

5. Schválení použití opatření proporcionality může být kdykoli změněno nebo odňato, pokud se změní rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny. Orgán dohledu každé své rozhodnutí o změně nebo odnětí schválení odůvodní a písemně sdělí dotčenému podniku.

Článek 29e

Sledování používání opatření proporcionality

1. Jako součást informací podle článku 35, které se poskytují pro účely dohledu, podají pojišťovny a zajišťovny do jednoho roku od okamžiku, kdy byly klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, svým orgánům dohledu informace o používaných opatřeních proporcionality. Mají-li tyto podniky v úmyslu seznam používaných opatření proporcionality změnit, neprodleně to oznámí svým orgánům dohledu.

2. Rozhodnou-li se pojišťovny a zajišťovny používající opatření proporcionality podle článku 29d, že některé z nich používat přestanou, informují o tom své orgány dohledu.

3. Pojišťovny a zajišťovny, které uplatňovaly jakékoli opatření proporcionality, jež odpovídá stávajícím opatřením podle této směrnice do 28. ledna 2025, mohou tato opatření nadále uplatňovat bez požadavků stanovených v článcích 29b, 29c a 29d po dobu nejvýše čtyř účetních období.“

14) V čl. 30 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Finanční dohled podle odstavce 1 zahrnuje ověřování veškeré činnosti pojišťovny a zajišťovny, jejího řídícího a kontrolního systému, solventnosti, tvorby technických rezerv, jejích aktiv a použitelného kapitálu v souladu s předpisy nebo obvyklou praxí v domovském členském státě podle předpisů přijatých na úrovni Unie.“

15) Článek 35 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu informace, které jsou nezbytné pro účely dohledu, a vzaly přitom v úvahu cíle dohledu stanovené v článcích 27 a 28 a obecné zásady dohledu stanovené v článku 29, zejména zásadu proporcionality.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. S přihlédnutím k informacím požadovaným v odstavcích 1, 2 a 3 a k zásadám stanoveným v odstavci 4 členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu pravidelnou zprávu, která obsahuje informace o činnosti a výkonnosti podniku, jeho řídícím a kontrolním systému, rizikovém profilu, ocenění pro účely solventnosti a řízení kapitálu za vykazované období.

Četnost předkládání pravidelné zprávy orgánům dohledu je:

a) v případě malých a nepříliš složitých podniků jednou za tři roky nebo se svolením orgánu dohledu nejdéle jednou za pět let;

b) v případě pojišťoven a zajišťoven jiných než malé a nepříliš složité podniky jednou za tři roky.

Pro účely druhého pododstavce písm. b) může orgán dohledu, považuje-li to za nezbytné, požadovat, aby podniky, nad nimiž vykonává dohled, předkládaly uvedenou zprávu častěji.“;

c) odstavce 6, 7 a 8 se zrušují;

d) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, ve kterých upřesní:

a) informace uvedené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku;

b) kritéria pro omezené oznamování orgánům dohledu pro kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny s ohledem na povahu, rozsah a komplexnost rizik těchto konkrétních druhů podniků za účelem zajištění přiměřeného rozsahu sbližování, pokud jde o oznamování orgánům dohledu.“;

e) v odstavci 10 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku vypracuje EIOPA návrh prováděcích technických norem týkajících se pravidelného oznamování orgánům dohledu, pokud jde o šablony pro předkládání informací orgánům dohledu uvedených v odstavcích 1 a 2, včetně prahových hodnot vycházejících z rizik, jejichž dosažením se v příslušných případech aktivují požadavky na oznamování nebo případné výjimky z povinnosti podávat specifické informace pro určité druhy podniků, jako jsou kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny, s ohledem na povahu, rozsah a komplexnost rizik konkrétních druhů podniků. EIOPA vyvine řešení v oblasti informačních technologií, včetně šablon a pokynů pro předkládání informací podle odstavců 1 a 2.“;

f) odstavec 11 se zrušuje;

g) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„12. Do 29. ledna 2027 předloží EIOPA Komisi zprávu o možných opatřeních, včetně legislativních změn, k vytvoření integrovaného sběru údajů za účelem:

a) omezení duplicit a nesrovnalostí mezi rámci pro podávání zpráv v pojišťovnictví a v jiných sektorech finančního odvětví;

b) zlepšení standardizace údajů a efektivního sdílení a používání údajů, které již byly předloženy podle jiného rámce Unie pro podávání zpráv jakýmkoli relevantním orgánem Unie nebo vnitrostátním příslušným orgánem a

c) snížení nákladů na dodržování předpisů.

EIOPA upřednostní informace týkající se oblastí vykazování subjektů kolektivního investování a derivátů, ale neomezí se pouze na ně.

Při přípravě zprávy uvedené v prvním pododstavci EIOPA úzce spolupracuje s ostatními evropskými orgány dohledu a Evropskou centrální bankou (ECB) a případně zapojí příslušné vnitrostátní orgány.“

16) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 35a

Osvobození a omezení týkající se pravidelného kvantitativního oznamování orgánům dohledu udělená orgány dohledu

1. Aniž je dotčen čl. 129 odst. 4, pokud jsou předem stanovené lhůty podle čl. 35 odst. 2 písm. a) bodu i) kratší než jeden rok, mohou příslušné orgány dohledu omezit pravidelné oznamování orgánům dohledu, pokud:

a) by předkládání těchto informací bylo příliš zatěžující ve vztahu k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny;

b) se informace předkládají nejméně jednou ročně.

Toto omezení pravidelného oznamování orgánům dohledu se povolí pouze pojišťovnám nebo zajišťovnám, které dohromady nepředstavují více než 20 % podíl na trhu členského státu s životním a neživotním pojištěním a zajištěním, přičemž podíl na trhu s životním pojištěním vychází z hrubých technických rezerv a podíl na trhu s neživotním pojištěním je založen na hrubém předepsaném pojistném.

Orgány dohledu při určování způsobilosti pojišťovny nebo zajišťovny k tomuto omezení upřednostní malé a nepříliš složité podniky.

2. Příslušné orgány dohledu mohou omezit pravidelné oznamování orgánům dohledu nebo osvobodit pojišťovny a zajišťovny od povinnosti vykazovat po jednotlivých položkách, pokud:

a) by předkládání těchto informací bylo příliš zatěžující ve vztahu k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny;

b) předkládání těchto informací není nezbytné pro účinný dohled nad pojišťovnou nebo zajišťovnou;

c) osvobození od této povinnosti nenarušuje stabilitu dotčených finančních systémů v Unii a

d) pojišťovna nebo zajišťovna je schopna poskytnout tyto informace na vyžádání.

Od povinnosti vykazovat po jednotlivých položkách se osvobodí pouze ty pojišťovny nebo zajišťovny, které dohromady nepředstavují více než 20 % podíl na trhu členského státu s životním a neživotním pojištěním nebo zajištěním, přičemž podíl na trhu s životním pojištěním vychází z hrubých technických rezerv a podíl na trhu s neživotním pojištěním je založen na hrubém předepsaném pojistném.

Orgány dohledu při určování způsobilosti pojišťovny nebo zajišťovny k tomuto omezení nebo osvobození upřednostní malé a nepříliš složité podniky.

3. Kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny jsou osvobozeny od pravidelného oznamování orgánům dohledu po jednotlivých položkách, pokud jsou předem stanovené lhůty uvedené v čl. 35 odst. 2 písm. a) bodě i) kratší než jeden rok, za předpokladu, že splňují obě tyto podmínky:

a) pojištěné osoby a oprávněné osoby jsou:

i) právní subjekty skupiny, jíž je kaptivní pojišťovna nebo kaptivní zajišťovna součástí,

ii) fyzické osoby způsobilé být pojištěny v rámci pojistných smluv této skupiny, jestliže činnost, která se vztahuje na tyto fyzické osoby, představuje méně než 5 % technických rezerv;

b) pojistné závazky a pojistné smlouvy, které jsou podkladem pro zajistné závazky kaptivní pojišťovny nebo kaptivní zajišťovny, nejsou složeny z žádných povinných pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetím osobám.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku orgány dohledu v rámci procesu kontroly s ohledem na pojišťovny nebo zajišťovny, které jsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, posoudí, zda by předkládání informací bylo příliš zatěžující ve vztahu k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny, přičemž přihlédnou přinejmenším k:

a) tržním rizikům, která způsobují investice pojišťovny nebo zajišťovny;

b) úrovni koncentrace rizik;

c) možnému dopadu řízení aktiv pojišťovny nebo zajišťovny na finanční stabilitu;

d) systémům a strukturám pojišťovny nebo zajišťovny pro předkládání informací pro účely dohledu a písemné koncepci uvedené v čl. 35 odst. 5.

5. Pro účely odstavců 1 a 2 orgány dohledu v rámci procesu kontroly s ohledem na pojišťovny a zajišťovny, které nejsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, posoudí, zda by předkládání informací bylo příliš zatěžující ve vztahu k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny, přičemž přihlédnou přinejmenším k odst. 4 písm. a) až d) a k:

a) objemu pojistného, technických rezerv a aktiv pojišťovny nebo zajišťovny;

b) volatilitě nároků a pojistného plnění, které pojišťovna nebo zajišťovna hradí;

c) celkovému počtu odvětví životního a neživotního pojištění, pro něž je uděleno povolení;

d) vhodnosti řídícího a kontrolního systému pojišťovny nebo zajišťovny;

e) výši kapitálu ke krytí solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku;

f) tomu, zda je pojišťovna nebo zajišťovna kaptivní pojišťovnou nebo kaptivní zajišťovnou, která pouze kryje rizika spojená s průmyslovou nebo obchodní skupinou, k níž patří.

6. Za účelem zajištění jednotného a konzistentního uplatňování odstavců 1 až 5 tohoto článku vydá EIOPA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010, jimiž dále upřesní:

a) metody pro stanovení podílů na trhu podle odst. 1 druhého pododstavce a odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku;

b) postup, který mají orgány dohledu použít k informování pojišťoven a zajišťoven o případném omezení nebo osvobození podle tohoto článku.

Článek 35b

Lhůty pro oznamování

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu informace uvedené v čl. 35 odst. 1 až 4 každoročně nebo méně často, a to do 16 týdnů po skončení účetního období pojišťovny nebo zajišťovny.

2. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu informace uvedené v čl. 35 odst. 1 až 4 čtvrtletně, a to do pěti týdnů po skončení každého čtvrtletí.

3. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu pravidelnou zprávu uvedenou v čl. 35 odst. 5a do 18 týdnů po skončení účetního období pojišťovny nebo zajišťovny.“

17) V čl. 36 odst. 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) řídícím a kontrolním systémem, včetně požadavků na způsobilost a bezúhonnost uvedených v článku 42 a vlastního posouzení rizik a solventnosti, jak je stanoven v kapitole IV oddíle 2;“.

18) Článek 37 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) pojišťovna nebo zajišťovna použije jedno z přechodných opatření uvedených v článcích 308c a 308d a jsou splněny všechny tyto podmínky:

i) pojišťovna nebo zajišťovna by bez uplatnění přechodného opatření nesplnila solventnostní kapitálový požadavek,

ii) pojišťovna nebo zajišťovna nepředložila orgánu dohledu buď počáteční plán postupného zavádění v požadované lhůtě, jak je stanoveno v čl. 308e druhém pododstavci, nebo požadovanou každoroční zprávu, jak je stanoveno ve třetím pododstavci uvedeného článku.“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„V případech stanovených v odst. 1 písm. d) a e) odpovídá navýšení kapitálového požadavku míře závažných rizik vyplývajících z odchylky nebo nesplnění uvedených ve zmíněných písmenech.“

19) V článku 40 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Členové správních, řídících a kontrolních orgánů pojišťovny nebo zajišťovny musí mít vždy dobrou pověst a společně dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti k výkonu svých povinností.

Členové správních, řídících a kontrolních orgánů nesmí být odsouzeni za žádné závažné nebo opakované trestné činy související s praním peněz nebo financováním terorismu nebo jiné trestné činy, které by zpochybnily jejich dobrou pověst, a to přinejmenším během deseti let předcházejících roku, v němž v pojišťovně nebo zajišťovně vykonávají nebo by vykonávali své povinnosti.“

20) Článek 41 se mění takto:

a) v odstavci 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Řídící a kontrolní systém je předmětem pravidelného vnitřního přezkumu. Tento vnitřní přezkum zahrnuje posouzení přiměřenosti složení, účinnosti a vnitřního řízení správního, řídícího nebo kontrolního orgánu s přihlédnutím k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny.

Pojišťovny a zajišťovny zavedou koncepci na podporu rozmanitosti ve správním, řídícím nebo kontrolním orgánu, včetně stanovení individuálních kvantitativních cílů souvisejících s genderovou vyvážeností.

EIOPA vydá obecné pokyny k pojmu rozmanitosti, jež má být zohledňována při výběru členů správního, řídícího nebo kontrolního orgánu.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny jmenovaly různé osoby pro výkon klíčových funkcí řízení rizik, pojistně-matematických funkcí, funkcí zajišťování shody s předpisy a vnitřního auditu a aby každá z těchto funkcí byla vykonávána nezávisle na ostatních funkcích, aby se předešlo střetu zájmů.

Pokud byla pojišťovna nebo zajišťovna klasifikována jako malý a nepříliš složitý podnik podle článku 29b nebo pokud pojišťovna nebo zajišťovna získala předchozí schválení orgánem dohledu podle článku 29d, mohou osoby odpovědné za klíčové funkce řízení rizik, pojistně-matematické funkce a funkce zajišťování shody s předpisy vykonávat také jakoukoli jinou klíčovou funkci kromě funkce vnitřního auditu, jakoukoli jinou funkci nebo mohou být členem správního, řídícího nebo kontrolního orgánu za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

a) potenciální střety zájmů jsou řádně řízeny;

b) kombinace funkcí nebo kombinace funkce s členstvím ve správním, řídícím nebo kontrolním orgánu neohrožuje schopnost osoby vykonávat své povinnosti.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pojišťovny a zajišťovny mají písemnou koncepci, pokud jde přinejmenším o řízení rizik, vnitřní kontrolu, vnitřní audit, odměňování a případně externí zajištění služeb nebo činností. Zajistí, aby byly tyto koncepce uskutečňovány.

Uvedené písemné koncepce se přezkoumávají alespoň jednou ročně. Podléhají předchozímu schválení správním, řídícím nebo kontrolním orgánem a upravují se s ohledem na jakoukoli významnou změnu v dotčeném systému nebo oblasti. Malé a nepříliš složité podniky mohou provádět méně častý přezkum, a to nejméně jednou za pět let, pokud orgán dohledu na základě konkrétních okolností daného podniku nedospěje k závěru, že je třeba provádět přezkum častěji.“

21) V článku 42 se odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pojišťovny a zajišťovny oznámí orgánu dohledu veškeré změny totožnosti osob, které skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce, spolu s důvody vedoucími k těmto změnám a se všemi informacemi potřebnými k posouzení, zda jakékoli nové osoby, které byly jmenovány, aby řídily pojišťovnu nebo zajišťovnu, jsou způsobilé a bezúhonné.

3. Pojišťovny a zajišťovny učiní oznámení svému orgánu dohledu, pokud kterákoli osoba uvedená v odstavci 1 přestala splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 nebo byla z tohoto důvodu nahrazena.

4. Pokud osoba, která skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo má jiné klíčové funkce, nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1, mají orgány dohledu pravomoc požadovat, aby pojišťovna a zajišťovna takovou osobu z této funkce odvolala.“

22) Článek 44 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) řízení operačních rizik, včetně kybernetické bezpečnosti ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 (*);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 ze dne 17. dubna 2019 o agentuře ENISA (‚Agentuře Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost‘), o certifikaci kybernetické bezpečnosti informačních a komunikačních technologií a o zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 (‚akt o kybernetické bezpečnosti‘) (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 15).“,

ii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Pokud pojišťovny nebo zajišťovny použijí koeficient volatility uvedený v článku 77d, ve svých plánech likvidity zohlední použití koeficientu volatility a posoudí, zda mohou vzniknout problémy s likviditou, které nejsou v souladu s použitím koeficientu volatility.

Pojišťovny a zajišťovny při posuzování rizik týkajících se udržitelnosti zohlední krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont.

Pro účely posouzení uvedeného v pátém pododstavci orgány dohledu zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny měly v rámci svého řízení rizik strategie, koncepce, postupy a systémy pro identifikaci, měření, řízení a sledování rizik týkajících se udržitelnosti v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu.“;

b) odstavec 2a se mění takto:

i) první pododstavec se mění takto:

1) písmeno b) se mění takto:

— bod i) se nahrazuje tímto:

„i) citlivost svých technických rezerv a použitelného kapitálu vůči předpokladům pro výpočet vyrovnávací úpravy, včetně výpočtu základního rozpětí uvedeného v čl. 77c odst. 1 písm. b),“

— bod iii) se zrušuje,

2) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) pokud se uplatňuje koeficient volatility podle článku 77d, citlivost svých technických rezerv a použitelného kapitálu na změny ekonomických podmínek, které by ovlivnily rozpětí očištěné o riziko podle čl. 77d odst. 3.“,

ii) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud se uplatňuje koeficient volatility uvedený v článku 77d, písemná koncepce řízení rizik uvedená v čl. 41 odst. 3 zohlední koeficient volatility.“;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2b. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny vypracovaly konkrétní plány, které zahrnují kvantifikovatelné cíle, a procesy pro sledování a řešení finančních rizik plynoucích v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu z faktorů udržitelnosti, včetně rizik vyplývajících z procesu přizpůsobení a z trendů transformace v kontextu příslušných regulačním cílům a právních aktů Unie a členských států ve vztahu k faktorům udržitelnosti, zejména těm, které jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 (*), a aby provádění těchto plánů, kvantifikovatelných cílů a procesů sledovaly.

Kvantifikovatelné cíle a procesy pro řešení rizik týkajících se udržitelnosti zahrnuté do plánů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední nejnovější zprávy a opatření předepsané Evropským vědeckým poradním výborem pro změnu klimatu, zejména v souvislosti s dosažením cílů Unie v oblasti klimatu. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna uvádí informace o otázkách udržitelnosti v souladu se směrnicí 2013/34/EU, plány uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce musí být v souladu s plány uvedenými v článku 19a nebo 29a zmíněné směrnice a musí zejména zahrnovat opatření s ohledem na obchodní model a strategii pojišťovny nebo zajišťovny, jež jsou v souladu s oběma plány. Metodiky a předpoklady podporující cíle, závazky a strategická rozhodnutí zveřejněná pojišťovnami a zajišťovnami musí být v příslušných případech v souladu s metodikami a předpoklady obsaženými v plánech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Cíle, procesy a opatření k řešení rizik týkajících se udržitelnosti obsažené v plánech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik týkajících se udržitelnosti u obchodního modelu pojišťovny či zajišťovny, jak je stanoveno v čl. 29 odst. 3.

2c. Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje EIOPA návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) minimální standardy a referenční metodiky pro identifikaci, měření, řízení a sledování rizik týkajících se udržitelnosti;

b) prvky, které mají být zahrnuty v plánech vypracovávaných v souladu s odstavci 2b a 2e tohoto článku, jejichž součástí jsou konkrétní harmonogramy a průběžné kvantifikovatelné cíle a milníky, za účelem sledování a řešení finančních rizik vyplývajících z faktorů udržitelnosti, jakož i vzájemné vazby s požadavky stanovenými v článcích 45 a 45a;

c) přístupy dohledu ve vztahu k plánům, kvantifikovatelným cílům a procesům uvedeným v odstavcích 2b a 2e;

d) prvky plánů uvedených v odstavcích 2b a 2e tohoto článku, které mají být zveřejněny, včetně příslušných kvantifikovatelných cílů, v souladu s článkem 51.

EIOPA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

2d. Pojišťovny a zajišťovny každoročně zveřejní kvantifikovatelné cíle obsažené v plánech uvedených v odstavcích 2b a 2e.

2e. Pokud je pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v Unii povinna vypracovat plán v souladu s odstavcem 2b tohoto článku na úrovni skupiny, členské státy zajistí, aby dceřiné podniky pojišťoven a zajišťoven, na které se tento plán vztahuje a které spadají do oblasti působnosti dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a) a b), byly osvobozeny od vypracování plánu na individuální úrovni v souladu s odstavcem 2b tohoto článku.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).“

23) Článek 45 se mění takto:

a) v odst. 1 druhém pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„d) zvážení a analýzu makroekonomické situace a možný makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích;

e) na základě odůvodněné žádosti orgánu dohledu zvážení a analýzu:

i) makroobezřetnostních aspektů, které mohou ovlivnit individuální rizikový profil, schválené limity rozsahu rizika, obchodní strategii, upisovací činnosti nebo investiční rozhodnutí, a veškerých požadavků na solventnost pojišťovny nebo zajišťovny podle písmene a);

ii) činností pojišťovny nebo zajišťovny, které mohou ovlivnit makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích a mohou se stát zdrojem systémového rizika;

f) celkovou schopnost pojišťovny nebo zajišťovny vypořádat své finanční závazky vůči pojistníkům a jiným protistranám, když se tyto závazky stanou splatnými, a to i za krizových podmínek.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Pro účely odst. 1 písm. d) a e) zahrnuje makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích přinejmenším:

a) úroveň úrokových měr a rozpětí;

b) úroveň indexů finančních trhů;

c) inflaci;

d) propojení s jinými účastníky finančních trhů;

e) změnu klimatu, pandemie, jiné hromadné události a jiné katastrofy, které mohou mít vliv na pojišťovny a zajišťovny.

Pro účely odst. 1 písm. e) bodu i) zahrnují makroobezřetnostní aspekty přinejmenším pravděpodobné nepříznivé budoucí scénáře a rizika související s úvěrovým cyklem a hospodářským poklesem, davovým chováním při investování nebo nadměrnou koncentrací expozic na sektorové úrovni.

1b. Členské státy zajistí, aby analýza požadovaná podle odst. 1 písm. d) tohoto článku byla přiměřená povaze rizik, jakož i rozsahu a komplexnosti činnosti pojišťovny nebo zajišťovny. Členské státy zajistí, aby analýzu uvedenou v odst. 1 písm. e) tohoto článku neměly povinnost provádět malé a nepříliš složité podniky a podniky, které získaly předchozí schválení orgánem dohledu podle článku 29d.“;

c) odstavec 2a se nahrazuje tímto:

„2a. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna uplatňuje vyrovnávací úpravu uvedenou v článku 77b, koeficient volatility uvedený v článku 77d nebo přechodná opatření uvedená v čl. 77a odst. 2, článcích 308c a 308d nebo případně čl. 111 odst. 1 druhém pododstavci a čl. 111 odst. 2a, provede posouzení dodržování kapitálových požadavků uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku se zohledněním i bez zohlednění těchto úprav a přechodných opatření.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se požadavek na posouzení s ohledem na mechanismus postupného zavádění uvedený v článku 77a nevztahuje na měnu, u níž je splněna jedna z těchto podmínek:

a) podíl budoucích peněžních toků souvisejících s pojistnými nebo zajistnými závazky v této měně ve vztahu ke všem budoucím peněžním tokům souvisejícím s pojistnými nebo zajistnými závazky nepřesahuje 5 %;

b) s ohledem na budoucí peněžní toky související s pojistnými nebo zajistnými závazky v této měně podíl budoucích peněžních toků vztahujících se k dobám splatnosti, u nichž je příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr extrapolována ve vztahu ke všem budoucím peněžním tokům souvisejícím s pojistnými nebo zajistnými závazky, nepřesahuje 10 %.

2b. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna uplatňuje koeficient volatility uvedený v článku 77d, zahrnuje posouzení uvedené v odstavci 1 tohoto článku navíc rozsah, v jakém se rizikový profil dané pojišťovny nebo zajišťovny odchyluje od předpokladů, z nichž koeficient volatility vychází.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pojišťovny a zajišťovny provádějí posouzení uvedené v odstavci 1 každoročně a neprodleně po jakékoli významné změně ve svém rizikovém profilu.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mohou pojišťovny a zajišťovny provádět posouzení uvedené v odstavci 1 nejméně jednou za dva roky a neprodleně po jakékoli významné změně ve svém rizikovém profilu, pokud orgán dohledu na základě konkrétních okolností pojišťovny nebo zajišťovny nedojde k závěru, že je třeba provádět posouzení častěji, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

a) pojišťovna nebo zajišťovna je klasifikována jako malý a nepříliš složitý podnik;

b) pojišťovna nebo zajišťovna je kaptivní pojišťovnou nebo kaptivní zajišťovnou, která splňuje všechna tato kritéria:

i) pojištěné osoby a oprávněné osoby jsou právními subjekty skupiny, jíž je kaptivní pojišťovna nebo kaptivní zajišťovna součástí, nebo fyzickými osobami způsobilými být pojištěny v rámci pojistných smluv této skupiny a objem činnosti zahrnující fyzické osoby způsobilé být pojištěny v rámci pojistných smluv skupiny zůstává nižší než 5 % technických rezerv;

ii) pojistné závazky a pojistné smlouvy, které jsou podkladem pro zajistné závazky kaptivní pojišťovny nebo kaptivní zajišťovny, nejsou složeny z žádných povinných pojištění odpovědnosti.

Osvobození od povinnosti provádět každoroční posouzení nebrání pojišťovně nebo zajišťovně v průběžném zjišťování, měření, řízení, sledování a oznamování rizik.“;

e) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„8. Pokud jsou makroobezřetnostním mandátem pověřeny jiné orgány než orgány dohledu, pro účely odst. 1 písm. d) a e) členské státy zajistí, aby orgány dohledu předaly závěry svých makroobezřetnostních posouzení vlastního posouzení rizik a solventnosti pojišťoven a zajišťoven podle tohoto článku relevantním vnitrostátním orgánům a orgánům s makroobezřetnostním mandátem.

Členské státy zajistí, aby orgány dohledu spolupracovaly s vnitrostátními orgány a orgány s makroobezřetnostním mandátem na analýze výsledků a případně na určení jakýchkoli makroobezřetnostních aspektů týkajících se toho, jak může činnost pojišťoven a zajišťoven ovlivnit makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích.

Členské státy zajistí, aby orgány dohledu informovaly dotčenou pojišťovnu nebo zajišťovnu o jakýchkoli makroobezřetnostních aspektech a vstupních parametrech důležitých pro posouzení.

9. Při rozhodování, zda od pojišťovny nebo zajišťovny, která je dceřiným podnikem zahrnutým do oblasti působnosti dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a) a b), požadovat některou z analýz uvedených v odst. 1 písm. e) tohoto článku, orgán dohledu zváží, zda některou z těchto analýz provádí na úrovni skupiny pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v Unii a zda se tato analýza zabývá specifiky daného dceřiného podniku.

Vnitrostátní orgány dohledu každoročně oznámí orgánu EIOPA i Evropské radě pro systémová rizika (ESRB) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 (*) seznam pojišťoven a zajišťoven a seznam skupin, pro něž žádají dodatečná makroobezřetnostní opatření.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).“

24) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 45a*

Analýza scénářů změny klimatu

1. Pro účely zjištění a posouzení rizik podle čl. 45 odst. 2 dotčená pojišťovna nebo zajišťovna rovněž posoudí, zda je významně vystavena rizikům spojeným se změnou klimatu. V posouzení podle čl. 45 odst. 1 pojišťovna nebo zajišťovna prokáže významnost své expozice vůči rizikům spojeným se změnou klimatu.

2. Pokud je dotčená pojišťovna nebo zajišťovna významně vystavena rizikům spojeným se změnou klimatu, uvede alespoň dva dlouhodobé scénáře změny klimatu, včetně:

a) dlouhodobého scénáře změny klimatu, podle něhož zůstane nárůst globální teploty pod dvěma stupni Celsia;

b) dlouhodobého scénáře změny klimatu, podle něhož je nárůst globální teploty výrazně vyšší než dva stupně Celsia.

3. Posouzení uvedené v čl. 45 odst. 1 obsahuje v pravidelných intervalech analýzu dopadu dlouhodobých scénářů změny klimatu uvedených v odstavci 2 tohoto článku na činnost pojišťovny nebo zajišťovny. Tyto intervaly jsou přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik souvisejících se změnou klimatu, která jsou spojena s činností pojišťovny nebo zajišťovny, ale nejsou delší než tři roky.

4. Dlouhodobé scénáře změny klimatu uvedené v odstavci 2 se přezkoumávají nejméně každé tři roky a v případě potřeby se aktualizují. Při přezkumu dlouhodobých scénářů změny klimatu zohlední pojišťovny a zajišťovny výsledné působení nástrojů a zásad uplatněných v předchozích scénářích změny klimatu, aby zvýšily jejich účinnost.

5. Odchylně od odstavců 2, 3 a 4 se od malých a nepříliš složitých podniků nevyžaduje, aby uváděly scénáře změny klimatu a posuzovaly jejich dopad na svou činnost.“

25) Článek 51 se nahrazuje tímto:

„Článek 51

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: obsah

1. Členské státy zohlední informace požadované v čl. 35 odst. 3 a zásady stanovené v odstavci 4 uvedeného článku a požadují, aby pojišťovny a zajišťovny každoročně zveřejňovaly zprávu o své solventnosti a finanční situaci.

Zpráva o solventnosti a finanční situaci obsahuje dvě části, které jsou jasně označené a zveřejňují se společně. První část tvoří informace specificky určené pojistníkům a oprávněným osobám, a druhou část tvoří informace určené profesionálním účastníkům trhu.

1a. Část zprávy o solventnosti a finanční situaci, která se skládá z informací určených pojistníkům a oprávněným osobám, obsahuje tyto informace:

a) stručný popis činnosti a výkonnosti pojišťovny nebo zajišťovny;

b) stručný popis řízení kapitálu a rizikového profilu pojišťovny nebo zajišťovny, a to i ve vztahu k rizikům týkajícím se udržitelnosti, a

c) informaci, zda pojišťovna nebo zajišťovna uvádí plány podle článku 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU.

1b. Část zprávy o solventnosti a finanční situaci, která se skládá z informací určených profesionálním účastníkům trhu, obsahuje tyto informace, a to buď v plném rozsahu, nebo prostřednictvím odkazů na povahou i rozsahem rovnocenné informace zveřejněné podle jiných právních nebo regulatorních požadavků:

a) popis činnosti a výkonnosti pojišťovny nebo zajišťovny;

b) popis řídícího a kontrolního systému;

c) popis podkladů a metod použitých pro ocenění, a to zvlášť pro aktiva, technické rezervy a ostatní závazky;

d) popis řízení kapitálu a rizikového profilu zahrnující alespoň:

i) strukturu a výši kapitálu a jeho kvalitu;

ii) výši solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku;

iii) u pojišťoven a zajišťoven, které jsou důležité pro stabilitu finančních systémů v Unii, informace o citlivosti na rizika;

iv) variantu uvedenou v článku 304, která je použita pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku;

v) informace umožňující řádné porozumění hlavním rozdílům mezi předpoklady souvisejícími se standardním vzorcem a předpoklady souvisejícími s jakýmkoli interním modelem použitým pojišťovnou nebo zajišťovnou pro výpočet jejího solventnostního kapitálového požadavku;

vi) částku jakéhokoli nedodržení minimálního kapitálového požadavku nebo jakéhokoli významného nedodržení solventnostního kapitálového požadavku během období, o němž se podává zpráva, a to i kdyby bylo toto nedodržení následně vyřešeno, s vysvětlením vzniku a následků, jakož i jakýchkoli přijatých nápravných opatření;

e) informaci o tom, zda je v návaznosti na posouzení významnosti uvedené v čl. 45a odst. 1 pojišťovna nebo zajišťovna významně vystavena rizikům spojeným se změnou klimatu, a případně zda zavedla jakákoli opatření;

f) informaci, zda pojišťovna nebo zajišťovna uvádí plány podle článku 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU;

g) prvky uvedené v čl. 44 odst. 2c písm. d).

1c. Pokud se uplatňuje vyrovnávací úprava podle článku 77b, popis uvedený v odst. 1b písm. c) a písm. d) bodech i) a ii) tohoto článku obsahuje rovněž popis vyrovnávací úpravy a portfolia závazků a vyčleněných aktiv, na které se vyrovnávací úprava uplatňuje, a také kvantifikaci vlivu snížení vyrovnávací úpravy na nulu na finanční situaci dané pojišťovny nebo zajišťovny.

V popise uvedeném v odst. 1b písm. c) a písm. d) bodech i) a ii) tohoto článku se také uvede, zda pojišťovna nebo zajišťovna uplatňuje koeficient volatility podle článku 77d, a pokud koeficient volatility uplatňuje, uvedou se tyto informace:

a) kvantifikace vlivu snížení koeficientu volatility na nulu na finanční situaci dané pojišťovny nebo zajišťovny;

b) pro každou příslušnou měnu nebo případně zemi koeficient volatility vypočtený v souladu s článkem 77d a odpovídající nejlepší odhady pro pojistné nebo zajistné závazky.

2. Popis uvedený v odst. 1b písm. d) bodě i) zahrnuje analýzu veškerých významných změn ve srovnání s předešlým obdobím, o němž se podává zpráva, a vysvětlení veškerých významných rozdílů, pokud jde o hodnotu těchto prvků v účetní závěrce, a stručný popis převoditelnosti kapitálu.

Ze zveřejnění solventnostního kapitálového požadavku uvedeného v odst. 1b písm. d) bodě ii) tohoto článku jsou odděleně patrné částky vypočítané podle kapitoly VI oddílu 4 pododdílů 2 a 3 a jakékoli navýšení kapitálového požadavku podle článku 37 nebo dopad specifických parametrů, jejichž používání je od pojišťoven nebo zajišťoven požadováno v souladu s článkem 110, spolu se stručnou informací o jeho odůvodnění dotčeným orgánem dohledu.

Zveřejnění solventnostního kapitálového požadavku je případně provázeno sdělením, že jeho konečná částka stále podléhá posouzení orgánem dohledu.

3. Kaptivní pojišťovny nejsou povinny zveřejňovat část určenou pojistníkům a oprávněným osobám a v části určené profesionálním účastníkům trhu nejsou povinny uvádět jiné informace než kvantitativní údaje požadované prováděcími technickými normami uvedenými v článku 56, pokud tyto pojišťovny splňují tyto podmínky:

a) pojištěné osoby a oprávněné osoby jsou právními subjekty skupiny, jíž je kaptivní pojišťovna součástí, nebo fyzickými osobami způsobilými být pojištěny v rámci pojistných smluv této skupiny a objem činnosti zahrnující fyzické osoby způsobilé být pojištěny v rámci pojistných smluv skupiny zůstává nižší než 5 % technických rezerv;

b) pojistné závazky kaptivní pojišťovny nejsou složeny z žádných povinných pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetím osobám.

4. Kaptivní zajišťovny nejsou povinny zveřejňovat část určenou pojistníkům a oprávněným osobám a v části určené profesionálním účastníkům trhu nejsou povinny uvádět jiné informace než kvantitativní údaje požadované prováděcími technickými normami uvedenými v článku 56, pokud tyto zajišťovny splňují tyto podmínky:

a) pojištěné osoby a oprávněné osoby jsou právními subjekty skupiny, jíž je kaptivní zajišťovna součástí, nebo fyzickými osobami způsobilými být pojištěny v rámci pojistných smluv této skupiny a objem činnosti zahrnující fyzické osoby způsobilé být pojištěny v rámci pojistných smluv skupiny zůstává nižší než 5 % technických rezerv;

b) pojistné smlouvy, které jsou podkladem pro zajistné závazky kaptivní zajišťovny, nesouvisejí s žádným povinným pojištěním odpovědnosti;

c) úvěry sjednané s mateřskou společností nebo jakoukoli společností ve skupině, včetně skupinových cashpoolů, nepřesahují 20 % celkových aktiv držených kaptivní zajišťovnou a

d) maximální ztrátu vyplývající z hrubých technických rezerv lze deterministicky posoudit bez použití stochastických metod.

5. Odchylně od odstavce 1 se mohou zajišťovny rozhodnout nezveřejnit část zprávy o solventnosti a finanční situaci určenou pojistníkům a oprávněným osobám.

6. Odchylně od odstavce 1b tohoto článku mohou malé a nepříliš složité podniky zveřejnit v části zprávy o solventnosti a finanční situaci, která obsahuje informace určené ostatním profesionálním účastníkům trhu, pouze kvantitativní údaje požadované prováděcími technickými normami uvedenými v článku 56, pokud jednou za tři roky zveřejní úplnou zprávu obsahující všechny informace požadované v tomto článku.

7. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny zveřejňovaly a předkládaly orgánu dohledu informace uvedené v tomto článku jednou ročně nebo méně často, a to do 18 týdnů po skončení účetního období pojišťovny nebo zajišťovny.

8. V rámci zprávy uvedené v odstavci 1 tohoto článku mají pojišťovny a zajišťovny povinnost zveřejnit namísto příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr dopad použití časové struktury bezrizikových úrokových měr stanovené bez uplatnění mechanismu postupného zavádění pro extrapolaci podle čl. 77e odst. 1 písm. aa) pro účely stanovení technických rezerv podle článku 77.

Odchylně od prvního pododstavce se však požadavek na zveřejnění nevztahuje na měnu, pro kterou je splněna jedna z těchto podmínek:

a) podíl budoucích peněžních toků souvisejících s pojistnými nebo zajistnými závazky v této měně ve vztahu ke všem budoucím peněžním tokům souvisejícím s pojistnými nebo zajistnými závazky nepřesahuje 5 %;

b) s ohledem na budoucí peněžní toky související s pojistnými nebo zajistnými závazky v této měně podíl budoucích peněžních toků vztahujících se k dobám splatnosti, u nichž je příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr extrapolována ve vztahu ke všem budoucím peněžním tokům souvisejícím s pojistnými nebo zajistnými závazky, nepřesahuje 10 %.“

26) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 51a*

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: požadavky na audit

1. V případě pojišťoven a zajišťoven jiných než malých a nepříliš složitých podniků a kaptivních pojišťoven a kaptivních zajišťoven podléhá rozvaha zveřejněná jako součást zprávy o solventnosti a finanční situaci v souladu s čl. 51 odst. 1 nebo jako součást společné zprávy o solventnosti a finanční situaci v souladu s čl. 256 odst. 2 písm. b) auditu.

2. Odchylně od článku 29c mohou členské státy rozšířit požadavek stanovený v odstavci 1 tohoto článku na pojišťovny na zajišťovny klasifikované jako malé a nepříliš složité podniky, kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny.

3. Členské státy mohou rozšířit působnost požadavku na audit uvedeného v odstavci 1 na další prvky zprávy o solventnosti a finanční situaci.

4. Audit provádí statutární auditor nebo auditorská společnost v souladu s příslušnými auditorskými standardy podle článku 26 směrnice 2006/43/ES. Statutární auditoři a auditorské společnosti při plnění tohoto úkolu dodržují povinnosti auditorů stanovené v článku 72 této směrnice.

5. V členských státech, v nichž jsou k 28. lednu 2025 registrovaní pojistní matematici oprávněni podle vnitrostátního práva provádět audit technických rezerv, částek vymahatelných ze zajištění a souvisejících položek, mohou tito registrovaní pojistní matematici pokračovat v provádění těchto auditů, pokud při provádění takového auditu jednají v souladu se závaznými standardy, které zajišťují vysoce kvalitní audit a zahrnují přinejmenším oblast auditorské praxe, nezávislosti a vnitřních kontrol kvality, a v souladu s povinnostmi uvedenými v článku 72.

6. Spolu se zprávou o solventnosti a finanční situaci předkládají pojišťovny a zajišťovny orgánu dohledu samostatnou zprávu včetně popisu povahy a výsledků auditu, kterou vypracoval statutární auditor nebo auditorská společnost.“

27) Článek 52 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

„e) celkový počet pojišťoven a zajišťoven, v členění na malé a nepříliš složité podniky a ostatní, které využívají zjednodušení nebo opatření proporcionality, a počet pojišťoven a zajišťoven, které využívají konkrétní opatření proporcionality;

f) počet skupin, v členění na malé a nepříliš složité skupiny a ostatní, které využívají zjednodušení nebo opatření proporcionality, a počet skupin, které využívají konkrétní opatření proporcionality.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) pro každý členský stát počet pojišťoven a zajišťoven a počet skupin, v členění na malé a nepříliš složité podniky nebo skupiny a ostatní, které využívají zjednodušení nebo opatření proporcionality, a počet pojišťoven a zajišťoven nebo skupin, které využívají konkrétní opatření proporcionality.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. EIOPA poskytuje Evropskému parlamentu, Radě a Komisi informace uvedené v odstavci 2 spolu se zprávou nastiňující stupeň sbližování dohledu mezi orgány dohledu v různých členských státech, pokud jde o použití navýšení kapitálového požadavku a využívání opatření proporcionality.

4. EIOPA posoudí účinky uplatňování kritérií stanovených v čl. 29a odst. 1 pro určení malých a nepříliš složitých podniků a kritérií stanovených v čl. 213a odst. 1 pro určení malých a nepříliš složitých skupin, a to alespoň s ohledem na cíle ochrany pojistníků, finanční stability a rovných podmínek. Zprávu se svými zjištěními EIOPA předloží Komisi do 31. ledna 2030. Ve zprávě se případně zváží možnost uvedená kritéria změnit.“

28) V článku 53 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se nevztahují na informace uvedené v čl. 51 odst. 1a písm. b) a v čl. 51 odst. 1b písm. d) a e).“

29) V článku 56 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„EIOPA vyvine řešení v oblasti informačních technologií pro postupy, formáty a šablony uvedené v druhém pododstavci, včetně pokynů.“

30) V čl. 58 odst. 3 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) je navrhovaný nabyvatel usazen mimo Unii nebo je mimo Unii regulován nebo

b) navrhovaný nabyvatel je fyzickou nebo právnickou osobou, která nepodléhá dohledu podle této směrnice, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES (*), směrnice 2013/36/EU ani směrnice 2014/65/EU.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).“

31) V čl. 60 odst. 1 písm. a) se slova „čl. 1a bodu 2 směrnice 85/611/EHS“ nahrazují slovy „čl. 2 bodu 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES“.

32) V čl. 62 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Pokud by vliv, který mají osoby uvedené v článku 57, mohl způsobit újmu řádnému a obezřetnému řízení pojišťovny nebo zajišťovny, členské státy požadují, aby orgán dohledu domovského členského státu pojišťovny nebo zajišťovny, v níž je kvalifikovaná účast držena, usiluje se o ni nebo se zvyšuje, přijal vhodná opatření k ukončení uvedené situace.“

33) V čl. 63 druhém pododstavci se slova „směrnice 2004/39/ES“ nahrazují slovy „směrnice 2014/65/EU“.

34) V článku 64 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První, druhý ani třetí pododstavec tohoto článku nebrání orgánům dohledu, aby zveřejnily výsledky zátěžových testů provedených v souladu s čl. 34 odst. 4 této směrnice nebo článkem 32 nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo je předaly EIOPA za účelem zveřejnění výsledků posuzování odolnosti v rámci celé Unie.“

35) V čl. 68 odst. 1 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Čl. 64 první pododstavec ani článek 67 nebrání výměně informací mezi orgány dohledu a daňovými orgány v témže členském státě, pokud tuto výměnu povoluje vnitrostátní právo. Pokud tyto informace pocházejí z jiného členského státu, je jejich výměna možná pouze s výslovným souhlasem orgánu, od něhož pocházejí.“

36) V článku 70 se odstavec 1 mění takto:

a) v písmenu a) se slova „Evropská centrální banka (ECB)“ nahrazují slovy „ECB“;

b) v písmenu c) se slova „Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010[1]“ nahrazují slovem „ESRB“.

37) V čl. 72 odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přinejmenším stanoví, aby osoby, kterým bylo vydáno povolení ve smyslu směrnice 2006/43/ES, provádějící v pojišťovně nebo zajišťovně povinný audit uvedený v článku 34 nebo 35 směrnice 2013/34/EU nebo v článku 73 směrnice 2009/65/ES nebo jiný zákonem stanovený úkol, měly povinnost neprodleně oznámit orgánům dohledu jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se uvedené pojišťovny nebo zajišťovny, které zjistily při výkonu tohoto úkolu a které by mohly způsobit kterýkoli z následujících důsledků:“.

38) Článek 77 se mění takto:

a) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud pojišťovny a zajišťovny oceňují nejlepší odhad a rizikovou přirážku odděleně, riziková přirážka se vypočte tak, že se určí náklady na obstarání použitelného kapitálu ve výši rovnající se časově upravenému solventnostnímu kapitálovému požadavku, jenž je nezbytný na podporu pojistných a zajistných závazků po dobu jejich trvání. Úprava solventnostního kapitálového požadavku se skládá z exponenciálního a časově závislého prvku.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Sazba nákladů na kapitál uvedená v odstavci 5 se od 30. ledna 2027 předpokládá ve výši 4,75 %. Pravidelný přezkum uvedený v odst. 5 druhém pododstavci provede Komise nejdříve 31. ledna 2032.

7. Pokud pojistné a zajistné smlouvy zahrnují finanční opce a záruky, metody použité pro výpočet nejlepšího odhadu vhodně odrážejí skutečnost, že současná hodnota peněžních toků plynoucích z těchto smluv může záviset jak na očekávaném výsledku budoucích událostí a vývoje, tak na možných odchylkách skutečného výsledku od očekávaného výsledku v určitých scénářích.

8. Bez ohledu na odstavec 7 mohou pojišťovny a zajišťovny, které jsou klasifikovány jako malé a nepříliš složité podniky, a podniky, které získaly předchozí schválení orgánem dohledu, použít obezřetné deterministické ocenění nejlepšího odhadu pro závazky ze životního pojištění a zajištění s opcemi a zárukami, které nejsou považovány za významné.“

39) Článek 77a se nahrazuje tímto:

„*Článek 77a*

Extrapolace příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr

1. Příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr podle čl. 77 odst. 2 se stanoví na základě informací odvozených z příslušných finančních nástrojů a v souladu s nimi. Zohlední se přitom příslušné finanční nástroje s těmi dobami splatnosti, pro něž jsou trhy s těmito finančními nástroji hluboké, likvidní a transparentní. Pro doby splatnosti po prvním vyrovnávacím bodu je příslušná bezriziková úroková míra extrapolována v souladu s třetím pododstavcem. Prvním vyrovnávacím bodem pro konkrétní měnu je nejdelší doba splatnosti, pro kterou jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) trhy s finančními nástroji s touto dobou splatnosti jsou hluboké, likvidní a transparentní;

b) procento nesplacených dluhopisů s touto nebo delší dobou splatnosti ze všech nesplacených dluhopisů denominovaných v této měně je dostatečně vysoké.

Extrapolovaná část příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr je založena na forwardových sazbách plynule konvergujících od příslušné forwardové sazby v prvním vyrovnávacím bodě ke konečné forwardové sazbě.

Extrapolovaná forwardová sazba se rovná váženému průměru likvidní forwardové sazby a konečné forwardové sazby. Likvidní forwardová sazba je založena na jedné forwardové sazbě nebo na souboru forwardových sazeb vztahujících se k nejdelším dobám splatnosti, pro něž lze příslušný finanční nástroj sledovat na hlubokém, likvidním a transparentním trhu. Pro doby splatnosti nejméně 40 let po prvním vyrovnávacím bodu je váha konečné forwardové sazby alespoň 77,5 %.

Extrapolovaná část příslušných bezrizikových úrokových měr zohledňuje informace z jiných finančních nástrojů než dluhopisů, u nichž jsou trhy s těmito finančními nástroji hluboké, likvidní a transparentní.

2. Pojišťovny a zajišťovny mohou po předchozím schválení orgánem dohledu použít mechanismus postupného zavádění stanovený ve druhém pododstavci.

Mechanismus postupného zavádění uvedený v prvním pododstavci sestává z těchto prvků:

a) dne 30. ledna 2027 se parametry určující rychlost konvergence forwardových sazeb ke konečné forwardové sazbě extrapolace nastaví tak, aby byla časová struktura bezrizikových úrokových měr dostatečně podobná časové struktuře bezrizikových úrokových měr k uvedenému dni stanovené v souladu s pravidly pro extrapolaci použitelnými k 29. lednu 2027;

b) parametry určující rychlost konvergence forwardových sazeb ke konečné forwardové sazbě extrapolace se na začátku každého kalendářního roku lineárně snižují tak, aby se konečné parametry extrapolace uplatnily k 1. lednu 2032.

Mechanismus postupného zavádění uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce nemá vliv na stanovení hloubky, likvidity a transparentnosti finančních trhů a prvního vyrovnávacího bodu uvedeného v odstavci 1.

Pojišťovny a zajišťovny, které uplatňují první a druhý pododstavec tohoto odstavce, v rámci části své zprávy o solventnosti a finanční situaci, která se skládá z informací určených profesionálním účastníkům trhu podle čl. 51 odst. 1b, zveřejní:

a) skutečnost, že u extrapolace uplatňují mechanismus postupného zavádění a

b) kvantifikaci dopadu neuplatnění mechanismu postupného zavádění na jejich finanční situaci.

3. Bez ohledu na odstavec 1 je dne 28. ledna 2025, v prvním vyrovnávacím bodě pro euro, doba splatnosti 20 let.“

40) V čl. 77b odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. i) se skupinová smlouva o životním pojištění považuje za jedinou smlouvu.“

41) Článek 77d se mění takto:

a) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby pojišťovna nebo zajišťovna mohla při výpočtu nejlepšího odhadu uvedeného v čl. 77 odst. 2 uplatnit u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr po předchozím schválení orgány dohledu koeficient volatility, pokud jsou splněny alespoň tyto podmínky:

a) koeficient volatility pro danou měnu se uplatní při výpočtu nejlepšího odhadu všech pojistných a zajistných závazků pojišťovny nebo zajišťovny denominovaných v této měně, pokud příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr použitá pro výpočet nejlepšího odhadu těchto závazků nezahrnuje vyrovnávací úpravu podle článku 77b;

b) pojišťovna nebo zajišťovna prokáže ke spokojenosti orgánu dohledu, že má zavedeny odpovídající postupy pro výpočet koeficientu volatility podle odstavců 3 a 4 tohoto článku.

1a. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou pojišťovny a zajišťovny, které při výpočtu nejlepšího odhadu uvedeného v čl. 77 odst. 2 před 29. lednem 2026 uplatňovaly u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr koeficient volatility, pokračovat bez předchozího schválení orgánem dohledu v uplatňování koeficientu volatility za předpokladu, že k 30. lednu 2027 splňují podmínky pro předchozí schválení podle odstavce 1 tohoto článku.

1b. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly pravomoc požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna přestala při výpočtu nejlepšího odhadu podle čl. 77 odst. 2 koeficient volatility u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr uplatňovat, pokud již nesplňuje podmínky pro předchozí schválení stanovené vnitrostátním právem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna obnoví soulad s těmito podmínkami, může orgány dohledu požádat o předchozí schválení uplatňování koeficientu volatility u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr při výpočtu nejlepšího odhadu podle odstavce 1 tohoto článku.

1c. Pojišťovny a zajišťovny mohou po předchozím schválení orgánem dohledu uplatnit na rozpětí pro danou měnu očištěné o riziko podle odstavce 3 specifickou úpravu pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu, pokud:

a) rozpětí očištěné o riziko bylo vyšší než rozpětí očištěné o riziko vypočítané na základě portfolia investic pojišťovny nebo zajišťovny do dluhových nástrojů za čtyři čtvrtletní vykazovaná období před datem vykázání a

b) informace, které jsou spjaty s příslušnými aktivy pojišťovny nebo zajišťovny a které jsou poskytovány v souladu s čl. 35 odst. 1 až 4, jsou dostatečně kvalitní, aby umožnily řádný a spolehlivý výpočet této úpravy.

Tato úprava odpovídá nižší z hodnot 105 % a poměru rozpětí očištěného o riziko a vypočteného na základě portfolia investic pojišťovny nebo zajišťovny do dluhových nástrojů a rozpětí očištěného o riziko a vypočteného na základě referenčního portfolia pro příslušnou měnu. Rozpětí očištěné o riziko na základě portfolia investic pojišťovny nebo zajišťovny do dluhových nástrojů se vypočítá stejným způsobem jako rozpětí očištěné o riziko na základě referenčního portfolia pro příslušnou měnu, avšak za použití údajů specifických pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu o vahách a průměrné době trvání u příslušných podtříd v portfoliu investic pojišťovny nebo zajišťovny do dluhových nástrojů pro příslušnou měnu.

Pokud se úprava uplatní, koeficient volatility se nezvýší o makrokoeficient volatility uvedený v odstavci 4.

Pojišťovny a zajišťovny přestanou tuto úpravu okamžitě uplatňovat, pokud zvýší rozpětí pro danou měnu očištěné o riziko podle odstavce 3 po dvě po sobě jdoucí čtvrtletní vykazovaná období.

2. Pro každou příslušnou měnu je koeficient volatility u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr založen na rozpětí mezi úrokovou sazbou, jíž by bylo možno dosáhnout z referenčního portfolia investic do dluhových nástrojů pro danou měnu, a sazbami příslušné základní časové struktury bezrizikových úrokových měr pro danou měnu.

Referenční portfolio investic do dluhových nástrojů pro určitou měnu musí být reprezentativní pro aktiva, která jsou denominována v dané měně a do nichž pojišťovny a zajišťovny investovaly ke krytí nejlepšího odhadu pojistných a zajistných závazků denominovaných v dané měně.

3. Výše koeficientu volatility u bezrizikových úrokových měr pro určitou měnu se vypočítá takto:

$$VA_{cu} = 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kde:

a) VA_{cu} je koeficient volatility pro měnu ***cu***;

b) $CSSR_{cu}$ je poměr citlivosti pojišťovny nebo zajišťovny na úvěrové rozpětí pro měnu ***cu***;

c) RCS_{cu} je rozpětí pro měnu ***cu*** očištěné o riziko.

VA_{cu} se použije u příslušných bezrizikových úrokových měr časové struktury, které nejsou odvozeny extrapolací podle článku 77a. Pokud extrapolovaná část příslušných bezrizikových úrokových měr zohledňuje informace z jiných finančních nástrojů než dluhopisů podle čl. 77a odst. 1, VA_{cu} se použije i u bezrizikových úrokových měr odvozených z těchto finančních nástrojů. Extrapolace příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr vychází z takto upravených bezrizikových úrokových měr.

Poměr $CSSR_{cu}$ nesmí být záporný a nesmí být vyšší než jedna. Nabývá hodnot nižších než jedna, pokud je citlivost aktiv pojišťovny nebo zajišťovny v určité měně na změny úvěrových rozpětí nižší než citlivost technických rezerv této pojišťovny nebo zajišťovny v dané měně na změny úrokových sazeb.

RCS_{cu} se vypočítá jako rozdíl mezi rozpětím uvedeným v odstavci 2 a podílem tohoto rozpětí, které je možno přiřadit realistickému hodnocení očekávaných ztrát nebo neočekávaných úvěrových nebo jiných rizik aktiv.

Podíl rozpětí, které je možno přiřadit realistickému hodnocení očekávaných ztrát nebo neočekávaných úvěrových nebo jiných rizik, se vypočítá jako procentní hodnota rozpětí. Tato procentní hodnota se s rostoucími rozpětími snižuje a odlišuje alespoň tyto tři případy:

a) rozpětí nepřekračují svůj dlouhodobý průměr;

b) rozpětí překračují svůj dlouhodobý průměr, ale nepřekračují jeho dvojnásobek;

c) rozpětí překračují dvojnásobek svého dlouhodobého průměru.

Očištění o riziko nesmí nikdy překročit náležitou procentní hodnotu dlouhodobých průměrných rozpětí.

Odchylně od prvního pododstavce mohou pojišťovny a zajišťovny se sídlem v členském státě s měnou vázanou na euro, která splňuje podrobná kritéria pro úpravy měn vázaných na euro za účelem usnadnění výpočtu podmodulu měnového rizika stanoveného podle čl. 111 odst. 1 písm. p) při výpočtu koeficientu volatility u bezrizikových úrokových měr pro danou vázanou měnu a koeficientu volatility u bezrizikových úrokových měr pro euro, vypočítat jediný $CSSR_{cu}$ jak pro svou místní měnu, tak pro euro, a to společným zohledněním aktiv a závazků denominovaných v eurech a v místní měně.

4. Aniž je dotčen odstavec 1c, koeficient volatility pro euro se zvýší o makrokoeficient volatility. Makrokoeficient volatility se vypočítá takto:

$$VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

kde:

a) $VA_{Euro,macro}$ je makrokoeficient volatility pro zemi co;

b) $CSSR_{Euro}$ je poměr citlivosti pojišťovny nebo zajišťovny na úvěrové rozpětí pro euro;

c) RCS_{co} je rozpětí pro zemi co očištěné o riziko;

d) RCS_{Euro} je rozpětí pro euro očištěné o riziko;

e) ω_{co} je korekční faktor pro zemi co.

$CSSR_{Euro}$ se vypočítá jako poměr citlivosti pojišťovny nebo zajišťovny na úvěrové rozpětí pro euro podle odstavce 3.

RCS_{co} se vypočítá stejným způsobem jako rozpětí pro euro očištěné o riziko podle odstavce 3, ale na základě referenčního portfolia, které je reprezentativní pro aktiva, do nichž pojišťovny a zajišťovny investují ke krytí nejlepšího odhadu pojistných a zajistných závazků z produktů prodávaných na pojistném trhu dané země a denominovaných v eurech.

RCS_{Euro} se vypočítá jako rozpětí pro euro očištěné o riziko podle odstavce 3.

Korekční faktor země uvedený v prvním pododstavci písm. e) se vypočítá takto:

$$\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\,\%)/0{,}3\,\%); 1); 0)$$

kde RSC_{co}^{*} je rozpětí pro zemi ***co*** očištěné o riziko podle prvního pododstavce písm. c), vynásobené procentním podílem investic do dluhových nástrojů ve vztahu k celkovým aktivům pojišťoven a zajišťoven povolených v zemi ***co***.

4a. Pro výpočet rozpětí, z něhož koeficient volatility vychází, je pro každou měnu a každou zemi rozpětím uvedeným v odstavcích 2 a 4 vážený součet průměrného měnového rozpětí u státních dluhopisů a průměrného měnového rozpětí u dluhopisů jiných než státních dluhopisů, úvěrů a sekuritizací. Pro účely tohoto výpočtu jsou příslušnými váhami poměr hodnoty státních dluhopisů zahrnutých do referenčního portfolia aktiv pro danou měnu nebo zemi a hodnoty všech aktiv zahrnutých do tohoto referenčního portfolia a poměr hodnoty dluhopisů jiných než státních dluhopisů, úvěrů a sekuritizací zahrnutých do referenčního portfolia aktiv pro danou měnu nebo zemi a hodnoty všech aktiv zahrnutých do tohoto referenčního portfolia.“

42) Článek 77e se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) vkládají se nová písmena, která znějí:

„aa) pro účely zveřejňování podle čl. 51 odst. 8 příslušnou časovou strukturu bezrizikových úrokových měr bez jakékoli vyrovnávací úpravy nebo koeficientu volatility, stanovenou bez uplatnění mechanismu postupného zavádění pro extrapolaci podle čl. 77a odst. 2;

ab) soubor scénářů, které se použijí pro obezřetné deterministické ocenění nejlepšího odhadu pro závazky ze životního pojištění a zajištění podle čl. 77 odst. 8;“,

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) pro každou příslušnou měnu a každý příslušný vnitrostátní pojistný trh rozpětí očištěné o riziko podle čl. 77d odst. 3 a 4;“,

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) pro každý příslušný členský stát procentní podíl investic do dluhových nástrojů ve vztahu k celkovým aktivům pojišťoven a zajišťoven povolených v dané zemi, jak je uvedeno v čl. 77d odst. 4.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. EIOPA stanoví a zveřejní alespoň jednou ročně pro každou příslušnou měnu a každou dobu splatnosti, pokud jsou trhy s příslušnými finančními nástroji nebo dluhopisy s touto dobou splatnosti hluboké, likvidní a transparentní, procentní podíl dluhopisů s touto nebo delší dobou splatnosti ze všech dluhopisů denominovaných v této měně, jak je uvedeno v čl. 77a odst. 1.“;

c) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Za účelem zajištění jednotných podmínek pro výpočet technických rezerv a primárního kapitálu může Komise přijmout prováděcí akty, ve kterých stanoví pro každou příslušnou měnu technické informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku a první vyrovnávací bod podle čl. 77a odst. 1. V těchto prováděcích aktech lze využít informace zveřejněné orgánem EIOPA podle odstavce 1 tohoto článku.“;

d) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„U měn, pro něž není v prováděcích aktech podle odstavce 2 stanoveno rozpětí očištěné o riziko uvedené v odst. 1 písm. c), se na příslušnou časovou strukturu bezrizikových úrokových měr při výpočtu nejlepšího odhadu neuplatní žádný koeficient volatility. U členských států, jejichž měnou je euro a pro něž nejsou v prováděcích aktech podle odstavce 2 stanoveny rozpětí očištěné o riziko uvedené v odst. 1 písm. c) a procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. d), se ke koeficientu volatility nepřipočítává žádný makrokoeficient volatility.“;

e) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Pro účely odstavce 2 tohoto článku se první vyrovnávací bod pro určitou měnu stanovený v prováděcím aktu nemění, ledaže z posouzení procentních podílů dluhopisů s dobou splatnosti delší nebo rovnou dané době splatnosti ze všech dluhopisů denominovaných v této měně vyplývá jiný první vyrovnávací bod podle čl. 77a odst. 1 a procentní podíl stanovený v aktech v přenesené pravomoci podle čl. 86 odst. 1 písm. b) bodu iii) pro nejméně dva po sobě následující roky.“

43) Článek 86 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) obezřetné deterministické ocenění uvedené v čl. 77 odst. 8, jakož i podmínky, za nichž lze toto ocenění použít k ocenění nejlepšího odhadu technických rezerv s opcemi a zárukami;“,

ii) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) metodologie, zásady a techniky pro určení příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr, která se použije pro výpočet nejlepšího odhadu podle čl. 77 odst. 2, zejména:

i) vzorec pro extrapolaci podle čl. 77a odst. 1, včetně parametrů, které určují rychlost konvergence extrapolace;

ii) metodu pro určení hloubky, likvidity a transparentnosti trhů s finančními nástroji podle čl. 77a odst. 1;

iii) s danou měnou související procentní hranici, pod níž se podíl dluhopisů s dobou splatnosti delší nebo rovnou dané době splatnosti ze všech dluhopisů považuje pro účely čl. 77a odst. 1 za nízký;

iv) mechanismus postupného zavádění podle čl. 77a odst. 2;“;

iii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) metody a předpoklady pro výpočet koeficientu volatility podle článku 77d včetně:

i) vzorce pro výpočet poměru citlivosti na úvěrové rozpětí podle čl. 77d odst. 3 a 4;

ii) procentní hodnoty rozpětí, které je možno přiřadit realistickému hodnocení očekávaných ztrát nebo neočekávaných úvěrových nebo jiných rizik, jež má být vypočtena podle čl. 77d odst. 3, a to pro každou příslušnou třídu aktiv: tato procentní hodnota se s rostoucími rozpětími snižuje s ohledem na alespoň tyto tři případy:

1) rozpětí nepřekračují svůj dlouhodobý průměr;

2) rozpětí překračují svůj dlouhodobý průměr, ale nepřekračují jeho dvojnásobek;

3) rozpětí překračují dvojnásobek svého dlouhodobého průměru.

Očištění o riziko nesmí nikdy překročit náležitou procentní hodnotu dlouhodobých průměrných rozpětí.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Komise může doplnit tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, kterými stanoví kritéria pro aktiva způsobilá k zařazení do portfolia aktiv podle čl. 77b odst. 1 písm. a).

1b. Pokud pravidelný přezkum sazby nákladů na kapitál podle čl. 77 odst. 5 dospěje k závěru, že předpokládaná hodnota již není vhodná, může Komise přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se předpokládaná hodnota sazby nákladů na kapitál stanovená v čl. 77 odst. 6 mění. Komise může stanovit předpokládanou hodnotu sazby nákladů na kapitál pouze na úrovni, která není nižší než 4 % a která není vyšší než 5 %.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Aby byly zajištěny jednotné podmínky uplatňování čl. 77 odst. 8, vypracuje EIOPA návrh prováděcích technických norem, v nichž upřesní metodiku pro určení souboru scénářů, které mají být použity pro obezřetné deterministické ocenění nejlepšího odhadu pro závazky ze životního pojištění a zajištění podle uvedeného odstavce. EIOPA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 29. ledna 2026.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1094/2010.“

44) V článku 92 se odstavce 1a a 2 nahrazují tímto:

„1a. Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, ve kterých upřesní nakládání s účastmi ve smyslu čl. 212 odst. 2 třetího pododstavce ve finančních a úvěrových institucích, pokud jde o určování kapitálu, včetně přístupů k odečtení významných účastí v úvěrových a finančních institucích od primárního kapitálu pojišťovny nebo zajišťovny.

Bez ohledu na odpočty účastí od kapitálu použitelného ke krytí solventnostního kapitálového požadavku, jak je uvedeno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle prvního pododstavce tohoto odstavce, pro účely určení primárního kapitálu podle článku 88 mohou orgány dohledu pojišťovně nebo zajišťovně povolit, aby neodečítala hodnotu své účasti v úvěrové nebo finanční instituci, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) pojišťovna nebo zajišťovna se nachází v jedné z těchto situací:

i) úvěrová nebo finanční instituce a pojišťovna nebo zajišťovna patří do stejné skupiny podle definice uvedené v článku 212, na kterou se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), a na přidruženou úvěrovou nebo finanční instituci se nevztahuje odpočet uvedený v čl. 228 odst. 5 nebo

ii) orgány dohledu vyžadují nebo povolují pojišťovně nebo zajišťovně používat technické metody výpočtu v souladu s částí II přílohy I směrnice 2002/87/ES a úvěrová nebo finanční instituce je zahrnuta do stejného doplňkového dozoru podle uvedené směrnice jako pojišťovna nebo zajišťovna;

b) úroveň integrovaného řízení, řízení rizik a vnitřní kontroly, pokud jde o podniky spadající do oblasti působnosti dohledu nad skupinou podle písm. a) bodu i) nebo pod doplňkový dozor podle písm. a) bodu ii), je pro orgány dohledu uspokojivá;

c) účast v úvěrové nebo finanční instituci je akciovou investicí strategické povahy, jak je uvedeno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 111 odst. 1 písm. m).

2. Účasti ve finančních a úvěrových institucích podle odstavce 1a zahrnují:

a) účasti, které pojišťovny a zajišťovny drží v:

i) úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 26 nařízení (EU) č. 575/2013;

ii) investičních podnicích ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/65/EU;

b) nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 podle článku 52 nařízení (EU) č. 575/2013 a nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 podle článku 63 uvedeného nařízení, jakož i nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 ve smyslu článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 (*), které mají pojišťovny a zajišťovny v držení ve vztahu k subjektům uvedeným v písmeni a) tohoto odstavce, v nichž drží účast.

(*) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).“

45) V článku 95 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Za tímto účelem se pojišťovny a zajišťovny případně řídí seznamem položek kapitálu uvedeným v čl. 97 odst. 1.“

46) V článku 96 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen článek 95 a čl. 97 odst. 1, pro účely této směrnice se použijí tato zařazení:

1) do třídy 1 (tier 1) se zařazuje disponibilní bonusový fond, na který se vztahuje čl. 91 odst. 2;

2) do třídy 2 (tier 2) se zařazují akreditivy a záruky, které jsou v zájmu věřitelů pojišťovny svěřeny nezávislému správci a které vydaly úvěrové instituce povolené podle směrnice 2013/36/EU;

3) do třídy 2 (tier 2) se zařazují jakékoli budoucí nároky, které vzájemné pojišťovny vlastníků lodí či pojišťovny vlastníků lodí na bázi vzájemnosti s variabilními příspěvky a výhradně pojišťující rizika uvedená v odvětvích 6, 12 a 17 v části A přílohy I mohou vznést vůči svým členům prostřednictvím výzvy k dodatečným příspěvkům splatným před uplynutím následujících dvanácti měsíců."

47) V článku 105 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 301a akty v přenesené pravomoci doplňující tuto směrnici s cílem zohlednit riziko, které v modulu tržního rizika uvedeném v odstavci 5 tohoto článku a v modulu rizika selhání protistrany uvedeném v odstavci 6 tohoto článku představují kryptoaktiva."

48) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 105a

Dlouhodobé akciové investice

1. Odchylně od čl. 101 odst. 3 a jako součást podmodulu akciového rizika podle čl. 105 odst. 5 druhého pododstavce písm. b) povolí členské státy pojišťovnám a zajišťovnám, které splňují podmínky stanovené v druhém pododstavci tohoto odstavce, aby na konkrétní podsoubor akciových investic držených s dlouhodobou perspektivou uplatnily kapitálový požadavek v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

Pro účely prvního pododstavce může být s podsouborem akciových investic zacházeno jako s dlouhodobými akciovými investicemi, pokud pojišťovna nebo zajišťovna orgánu dohledu uspokojivě prokáže, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) podsoubor akciových investic je jasně identifikován a řízen odděleně od ostatních činností pojišťovny nebo zajišťovny;

b) pro každé dlouhodobé akciové portfolio je stanovena strategie řízení dlouhodobých investic, která odráží závazek pojišťovny nebo zajišťovny držet celkovou expozici vůči akciím v podsouboru akciových investic po dobu, která v průměru přesahuje pět let. Správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny tyto strategie řízení investic podepsala a tyto strategie jsou často přezkoumávány ve vztahu ke skutečnému řízení portfolií a uváděny ve vlastním posouzení rizik a solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny podle článku 45;

c) podsoubor akciových investic tvoří výhradně akcie kotované v zemích, jež jsou členy EHP nebo Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) nebo nekotované akcie společností, které mají sídlo v zemích, jež jsou členy EHP nebo OECD;

d) pojišťovna nebo zajišťovna je průběžně i za krizových podmínek schopna zabránit nucenému prodeji akciových investic v rámci daného podsouboru po dobu pěti let;

e) řízení rizik, řízení aktiv a závazků a investiční strategie pojišťovny nebo zajišťovny odrážejí záměr pojišťovny nebo zajišťovny držet podsoubor akciových investic po dobu, která je slučitelná s požadavkem stanoveným v písmeni b), a její schopnost splnit požadavek stanovený v písmeni d);

f) podsoubor akciových investic je vhodně diverzifikován tak, aby se zabránilo nadměrné závislosti na kterémkoli konkrétním emitentovi nebo skupině podniků a nadměrné akumulaci rizika v portfoliu dlouhodobých akciových investic jako celku se stejným rizikovým profilem;

g) podsoubor akciových investic nezahrnuje účasti.

2. Pokud jsou akcie drženy v rámci evropských fondů dlouhodobých investic nebo v rámci určitých typů subjektů kolektivního investování, včetně alternativních investičních fondů, které jsou v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle této směrnice označeny jako fondy nebo subjekty s nižším rizikovým profilem, mohou být podmínky stanovené v odstavci 1 posuzovány na úrovni fondů a nikoli podkladových aktiv držených v těchto fondech.

3. Pojišťovny nebo zajišťovny, které v souladu s odstavcem 1 zacházejí s podsouborem akciových investic jako s dlouhodobými akciovými investicemi, se nesmějí vrátit k přístupu, který dlouhodobé akciové investice nezahrnuje.

Pokud pojišťovna nebo zajišťovna, která s podsouborem akciových investic zachází jako s dlouhodobými akciovými investicemi, již nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1, okamžitě informuje orgán dohledu a učiní opatření nezbytná k tomu, aby uvedené podmínky opět splňovala.

Do jednoho měsíce ode dne prvního zjištění neplnění podmínek stanovených v odstavci 1 poskytne pojišťovna nebo zajišťovna orgánu dohledu nezbytné informace a opatření, která má pojišťovna nebo zajišťovna přijmout, aby do šesti měsíců ode dne prvního zjištění neplnění uvedených podmínek dosáhla jejich opětovného plnění.

Není-li pojišťovna nebo zajišťovna schopna plnění do šesti měsíců ode dne prvního zjištění neplnění obnovit, přestane klasifikovat jakoukoli akciovou investici jako dlouhodobou akciovou investici v souladu s tímto článkem po dobu dvou a půl let nebo dokud nedojde k obnovení plnění podmínek stanovených v odstavci 1, podle toho, co nastane později.

4. Kapitálový požadavek pro dlouhodobé akciové investice se rovná ztrátě primárního kapitálu, která by vznikla v důsledku okamžitého poklesu hodnoty investic, s nimiž se zachází jako s dlouhodobými akciovými investicemi, o 22 %.

5. Komise přijme v souladu s článkem 301a akty v přenesené pravomoci s cílem doplnit tuto směrnici dalším upřesním:

a) podmínek stanovených v odst. 1 druhém pododstavci tohoto článku;

b) typů subjektů kolektivního investování uvedených v odstavci 2 tohoto článku;

c) informací, které mají být zahrnuty do zprávy o solventnosti a finanční situaci uvedené v čl. 51 odst. 1 a do pravidelné zprávy orgánům dohledu uvedené v čl. 35 odst. 5a.“

49) V článku 106 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Symetrická úprava standardního akciového kapitálového požadavku pokrývající riziko vyplývající z výkyvů cen akcií nesmí vést k tomu, že bude uplatňován akciový kapitálový požadavek o více než třináct procentních bodů nižší nebo o více než třináct procentních bodů vyšší než standardní akciový kapitálový požadavek.“

50) Článek 109 se nahrazuje tímto:

„Článek 109

Zjednodušení standardního vzorce

1. Pojišťovny a zajišťovny mohou pro konkrétní rizikový modul nebo podmodul použít zjednodušený výpočet, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) použití zjednodušeného výpočtu je odůvodněno povahou, rozsahem a komplexností rizik;

b) bylo by nepřiměřené od pojišťovny nebo zajišťovny požadovat provedení standardizovaného výpočtu;

c) chyba ve srovnání se standardizovaným výpočtem nevede k podstatné nesprávnosti solventnostního kapitálového požadavku s výjimkou případů, kdy zjednodušený výpočet vede k solventnostnímu kapitálovému požadavku, který je vyšší než solventnostní kapitálový požadavek vyplývající ze standardizovaného výpočtu.

Bez ohledu na první pododstavec mohou malé a nepříliš složité podniky použít zjednodušený výpočet pro konkrétní rizikový modul nebo podmodul, pokud mohou ke spokojenosti orgánu dohledu a nejméně jednou za pět let prokázat, že jsou splněny tyto podmínky:

a) každý jednotlivý rizikový modul nebo podmodul, pro který se má použít zjednodušený výpočet, představuje bez použití zjednodušení méně než 2 % základního solventnostního kapitálového požadavku;

b) součet všech rizikových modulů nebo podmodulů, pro které se má použít zjednodušený výpočet, představuje bez použití zjednodušení méně než 10 % základního solventnostního kapitálového požadavku.

Pro účely tohoto odstavce se zjednodušené výpočty kalibrují podle čl. 101 odst. 3.

2. Aniž je dotčen odstavec 1 tohoto článku a čl. 102 odst. 1, pokud pojišťovna nebo zajišťovna počítá solventnostní kapitálový požadavek a rizikový modul nebo podmodul nepředstavuje podíl vyšší než 5 % základního solventnostního kapitálového požadavku podle čl. 103 písm. a), může pojišťovna nebo zajišťovna pro tento rizikový modul nebo podmodul používat zjednodušený výpočet po dobu nejvýše tří let od tohoto výpočtu solventnostního kapitálového požadavku.

3. Pro účely odstavce 2 součet podílů každého rizikového modulu nebo podmodulu, kde se použijí zjednodušené výpočty podle uvedeného odstavce, nepřekročí ve vztahu k základnímu solventnostnímu kapitálovému požadavku 10 %.

Podíl rizikového modulu nebo podmodulu ve vztahu k základnímu solventnostnímu kapitálovému požadavku podle prvního pododstavce tohoto odstavce je podíl vypočtený při posledním výpočtu rizikového modulu nebo podmodulu bez zjednodušeného výpočtu podle odstavce 2.“

51) Článek 111 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmena l) a m) se nahrazují tímto:

„l) zjednodušené výpočty stanovené pro konkrétní rizikové moduly a podmoduly podle čl. 109 odst. 1 a pro nepodstatné rizikové moduly a podmoduly podle čl. 109 odst. 2, jakož i kritéria, jejichž splnění se na pojišťovnách a zajišťovnách, včetně kaptivních pojišťoven a zajišťoven, požaduje, aby byly oprávněny využívat zjednodušené výpočty, jak je uvedeno v čl. 109 odst. 1;

m) přístup, který se má uplatnit u kvalifikovaných účastí ve smyslu čl. 13 bodu 21 při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, zejména při výpočtu podmodulu akciového rizika podle čl. 105 odst. 5, s přihlédnutím k pravděpodobnému snížení volatility hodnoty těchto kvalifikovaných účastí vyplývající ze strategické povahy těchto investic a vlivu, který má pojišťovna nebo zajišťovna na tyto jednotky, do nichž investovala;“;

ii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely prvního pododstavce písm. c) tohoto odstavce zohledňují metody, předpoklady a standardní parametry pro podmodul úrokového rizika uvedený v čl. 105 odst. 5 druhém pododstavci písm. a) riziko, že úrokové sazby mohou dále klesat, i když jsou nízké nebo záporné, a výpočet podmodulu úrokového rizika musí být v souladu s extrapolací úrokových měr podle článku 77a. Bez ohledu na první větu tohoto pododstavce se při výpočtu podmodulu úrokového rizika nevyžaduje zohlednění rizika poklesu úrokových sazeb na úroveň pod zápornou dolní mez, pokud je záporná dolní mez stanovena tak, že pravděpodobnost, že úrokové míry ve všech příslušných měnách a napříč splatnostmi nebudou vždy nad zápornou dolní mezí, je dostatečně malá.

Pro účely prvního pododstavce písm. h) tohoto odstavce se metody a úpravy, jejichž prostřednictvím se zohlední snížený rozsah diverzifikace rizika u pojišťoven a zajišťoven v souvislosti s účelově vázanými fondy, nepoužijí na portfolia aktiv, která nejsou účelově vázanými fondy a která jsou určena ke krytí odpovídajícího nejlepšího odhadu pojistných nebo zajistných závazků podle čl. 77b odst. 1 písm. a).“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Pokud Komise v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. c) tohoto článku přijme akty v přenesené pravomoci doplňující tuto směrnici, jimiž se upřesní metody, předpoklady a standardní parametry používané při výpočtu podmodulu úrokového rizika podle čl. 105 odst. 5 druhého pododstavce písm. a) s cílem zlepšit citlivost

kapitálových požadavků v souladu s vývojem úrokových sazeb, mohou být úpravy podmodulu úrokového rizika zaváděny postupně během přechodného období v délce až pěti let. Toto postupné zavádění je povinné a vztahuje se na všechny pojišťovny nebo zajišťovny.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Do 29. ledna 2030 a poté každých pět let provede EIOPA posouzení vhodnosti metod, předpokladů a standardních parametrů používaných při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku na základě standardního vzorce. Toto posouzení vezme zejména v potaz výkonnost všech tříd aktiv a finančních nástrojů, chování investorů, kteří do těchto tříd aktiv a finančních nástrojů investovali, a vývoj mezinárodních standardů v oblasti finančních služeb. Přezkoumání některých rizik a tříd aktiv může být prioritou. Na základě posouzení ze strany EIOPA Komise případně předloží návrhy na změnu této směrnice nebo aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů přijatých na jejím základě.

Pojišťovny a zajišťovny, které uplatňují postupné zavádění uvedené v odstavci 2a tohoto článku, v rámci části své zprávy o solventnosti a finanční situaci, která se skládá z informací určených profesionálním účastníkům trhu podle čl. 51 odst. 1b, zveřejní:

i) skutečnost, že uplatňují postupné zavádění uvedené v odstavci 2a tohoto článku, a

ii) kvantifikaci dopadu neuplatnění tohoto postupného zavádění uvedeného v odstavci 2a tohoto článku na jejich finanční situaci.“

52) V článku 112 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Poté, co pojišťovny a zajišťovny obdrží od orgánů dohledu souhlas s použitím interního modelu, poskytují orgánům dohledu jednou za dva roky odhad solventnostního kapitálového požadavku určeného podle standardního vzorce uvedeného v pododdíle 2. Orgány dohledu mohou na základě odůvodněného rozhodnutí požádat pojišťovnu nebo zajišťovnu o častější podávání této informace.“

53) V článku 122 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Členské státy mohou pojišťovnám a zajišťovnám povolit, aby ve svém interním modelu zohlednily vliv pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility vypočtený v souladu s článkem 77d, pouze pokud:

a) metoda pro zohlednění vlivu pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility pro určitou měnu nezohledňuje úpravu rozpětí očištěného o riziko specifickou pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu podle čl. 77d odst. 1c ani – v případě eura – možné zvýšení koeficientu volatility o makrokoeficient volatility podle čl. 77d odst. 4;

b) solventnostní kapitálový požadavek není nižší než kterýkoli z těchto prvků:

i) fiktivní solventnostní kapitálový požadavek vypočtený jako solventnostní kapitálový požadavek s tím, že vliv pohybů úvěrového rozpětí na koeficient volatility je zohledněn v souladu s metodikou používanou EIOPA pro účely zveřejňování technických informací podle čl. 77e odst. 1 písm. c);

ii) fiktivní solventnostní kapitálový požadavek vypočtený podle bodu i) tohoto písmene s tím, že reprezentativní portfolio pro určitou měnu uvedené v čl. 77d odst. 2 druhém pododstavci se stanoví na základě aktiv, do nichž pojišťovna nebo zajišťovna investuje, namísto aktiv všech pojišťoven nebo zajišťoven s pojistnými nebo zajistnými závazky denominovanými v této měně.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) vychází určení reprezentativního portfolia pro danou měnu z aktiv pojišťovny nebo zajišťovny denominovaných v této měně a použitých ke krytí nejlepšího odhadu pojistných a zajistných závazků denominovaných v této měně.“

54) Článek 132 se mění takto:

a) v odst. 3 druhém pododstavci se slova „ve směrnici 85/611/EHS“ nahrazují slovy „ve směrnici 2009/65/ES“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Při rozhodování o své investiční strategii zohlední pojišťovny a zajišťovny možný makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích.

Pojišťovny a zajišťovny při rozhodování o své investiční strategii rovněž zohlední dopad rizik týkajících se udržitelnosti na své investice a potenciální dlouhodobý dopad svých investičních rozhodnutí na faktory udržitelnosti.

6. Na žádost orgánu dohledu pojišťovny a zajišťovny při rozhodování o své investiční strategii zohlední makroobezřetnostní aspekty a posoudí, do jaké míry může jejich investiční strategie ovlivnit makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích a do jaké míry se může stát zdrojem systémového rizika, a zahrnou tyto úvahy do svých investičních rozhodnutí.

7. Pro účely odstavců 5 a 6 tohoto článku mají makroekonomický vývoj a vývoj na finančních trzích a makroobezřetnostní aspekty stejný význam jako v článku 45.

8. Při rozhodování, zda vůči pojišťovně nebo zajišťovně, která je dceřiným podnikem zahrnutým do oblasti působnosti dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a) a b), vznést žádost podle odstavce 6 tohoto článku, orgán dohledu zváží, zda posouzení uvedené v odstavci 6 tohoto článku provádí na úrovni skupiny pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se sídlem v Unii a zda se toto posouzení zabývá specifiky tohoto dceřiného podniku.“

55) V čl. 133 odst. 3 se slova „ve směrnici 85/611/EHS“ nahrazují slovy „ve směrnici 2009/65/ES“.

56) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 136a

Zhoršení solventnosti

1. Pokud se po oznámení podle článku 136 nebo po zjištění zhoršující se finanční situace podle čl. 36 odst. 3 solventnost pojišťovny nebo zajišťovny zhorší, mají orgány dohledu pravomoc přijmout nezbytná opatření k nápravě tohoto zhoršení.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 musí být přiměřená riziku a úměrná závažnosti zhoršující se situace. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly pravomoc přijmout alespoň tato opatření:

a) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny aktualizoval preventivní ozdravný plán vypracovaný v souladu s článkem 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (*), pokud se okolnosti liší od předpokladů uvedených v tomto plánu;

b) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny přijal opatření stanovená v preventivním ozdravném plánu vypracovaném v souladu s článkem 5 směrnice (EU) 2025/1, pokud je plán aktualizován podle písm. a) tohoto odstavce, zahrnují tato opatření i veškerá aktualizovaná opatření;

c) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny, která nemá zaveden preventivní ozdravný plán podle článku 5 směrnice (EU) 2025/1, identifikoval příčiny nedodržení nebo pravděpodobného nedodržení regulatorních požadavků a určil vhodná opatření a časový harmonogram pro naplnění těchto regulatorních požadavků;

d) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny pozastavil nebo omezil pohyblivé složky odměn a bonusů, rozdělování výnosů z kapitálových nástrojů nebo vyplácení nebo zpětný odkup položek kapitálu.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/EC, 2014/59/EU, (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).“

57) V článku 138 se odstavec 4 mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„V případě výjimečných nepříznivých situací vyhlášených orgánem EIOPA, které mají dopad na pojišťovny a zajišťovny se značným podílem na trhu nebo na dotčené druhy pojištění, může orgán dohledu dotyčným pojišťovnám či zajišťovnám prodloužit lhůtu uvedenou v odst. 3 druhém pododstavci nejvýše o sedm let s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům, včetně průměrné doby trvání technických rezerv.“;

b) v druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Aniž jsou dotčeny pravomoci EIOPA podle článku 18 nařízení (EU) č. 1094/2010, pro účely tohoto odstavce EIOPA na žádost dotčeného orgánu dohledu a případně po konzultaci s ESRB vyhlásí, že takové výjimečné nepříznivé situace nastaly.“

58) Článek 139 se nahrazuje tímto:

„Článek 139

Nedodržování minimálního kapitálového požadavku

1. Pojišťovny a zajišťovny neprodleně informují orgán dohledu, jakmile zjistí, že již není dodržován minimální kapitálový požadavek nebo existuje riziko, že daný požadavek nebude dodržován v následujících třech měsících.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce se požadavek informovat orgán dohledu uplatní bez ohledu na to, zda pojišťovna nebo zajišťovna zjistí nedodržení minimálního kapitálového požadavku nebo riziko jeho nedodržení během výpočtu minimálního kapitálového požadavku podle čl. 129 odst. 4, nebo během výpočtu minimálního kapitálového požadavku mezi dvěma daty, kdy se tento výpočet oznamuje orgánu dohledu podle čl. 129 odst. 4.

2. Poté, co dotčená pojišťovna nebo zajišťovna zjistí, že nedodržuje minimální kapitálový požadavek, nebo zjistí riziko jeho nedodržení, předloží do jednoho měsíce orgánu dohledu ke schválení reálný plán krátkodobého financování, jímž by se do tří měsíců od daného zjištění obnovil použitelný primární kapitál alespoň na úroveň minimálního kapitálového požadavku nebo jímž by se snížil rizikový profil, aby se zajistilo dodržování minimálního kapitálového požadavku.

3. Pokud není do dvou měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 1 zahájeno likvidační řízení, orgán dohledu domovského členského státu zváží omezení nebo zákaz volného nakládání s aktivy pojišťovny nebo zajišťovny. Informuje o tom vhodným způsobem orgány dohledu hostitelských členských států. Uvedené orgány na žádost orgánu dohledu domovského členského státu přijmou stejná opatření. Orgán dohledu domovského členského státu označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

4. EIOPA může vypracovat obecné pokyny k opatřením, která by měly orgány dohledu přijmout, pokud zjistí nedodržení minimálního kapitálového požadavku nebo riziko jeho nedodržení podle odstavce 1.“

59) Článek 141 se nahrazuje tímto:

„Článek 141

Pravomoci orgánů dohledu za zhoršující se finanční situace

1. Pokud orgány dohledu považují některá z opatření uvedených v článcích 136a, 138 a 139 za neúčinné nebo nedostatečné k řešení zhoršení solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, mají orgány dohledu pravomoc přijmout veškerá opatření, která jsou nezbytná k ochraně zájmů pojistníků v případě pojistných smluv nebo závazků vyplývajících ze zajistných smluv.

2. Tato opatření musí být přiměřená, a tudíž zohledňovat úroveň zhoršení solventnosti dotčené pojišťovny nebo zajišťovny a dobu jeho trvání.“

60) V článku 144 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. V případě odnětí povolení členské státy zajistí, aby se na pojišťovny a zajišťovny přinejmenším do zahájení jakéhokoliv likvidačního řízení nadále vztahovala obecná pravidla a cíle dohledu nad pojišťovnami stanovené v hlavě I kapitole III.“

61) V hlavě I se vkládá nová kapitola, která zní:

„***KAPITOLA VIIa***

Makroobezřetnostní nástroje

Článek 144a

Řízení rizika likvidity

1. Členské státy zajistí, aby řízení rizika likvidity pojišťoven a zajišťoven podle čl. 44 odst. 2 druhého pododstavce písm. d) zajišťovalo, že si pojišťovny a zajišťovny udržují dostatečnou likviditu k vypořádání svých finančních závazků vůči pojistníkům a jiným protistranám, když se tyto závazky stanou splatnými, a to i za krizových podmínek.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny vypracovaly a průběžně aktualizovaly plán řízení rizika likvidity zahrnující analýzu likvidity v krátkodobém horizontu a uvádějící předpokládané příchozí a odchozí peněžní toky ve vztahu k jejich aktivům a závazkům. Na žádost orgánů dohledu rozšíří pojišťovny a zajišťovny plán řízení rizika likvidity tak, aby zahrnoval i analýzu likvidity ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny vypracovaly a průběžně aktualizovaly soubor ukazatelů rizika likvidity s cílem identifikovat, sledovat a řešit potenciální nedostatek likvidity.

3. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu plán řízení rizika likvidity jako součást informací uvedených v čl. 35 odst. 1.

4. Členské státy zajistí, aby malé a nepříliš složité podniky a podniky, které získaly předchozí schválení orgánem dohledu podle článku 29d, nebyly povinny vypracovat plán řízení rizika likvidity uvedený v odstavci 2 tohoto článku.

5. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny, které uplatňují vyrovnávací úpravu podle článku 77b nebo koeficient volatility podle článku 77d, mohly kombinovat plán řízení rizika likvidity podle odstavce 2 tohoto článku s plánem požadovaným v souladu s čl. 44 odst. 2 čtvrtým pododstavcem.

Článek 144b

Pravomoci orgánů dohledu k nápravě zranitelností v oblasti likvidity za výjimečných okolností

1. V rámci procesu pravidelné kontroly orgánem dohledu sledují orgány dohledu likviditní pozici pojišťoven a zajišťoven. Pokud zjistí významná rizika likvidity, informují o tom dotčenou pojišťovnu nebo zajišťovnu. Pojišťovna nebo zajišťovna vysvětlí, jak hodlá tato rizika likvidity řešit.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly nezbytné pravomoci vyžadovat od pojišťoven a zajišťoven posílení likviditní pozice v případě zjištění významných rizik nebo nedostatků v oblasti likvidity. Tyto pravomoci se uplatní, pokud existují dostatečné důkazy o existenci významných rizik v oblasti likvidity a o neexistenci účinných nápravných opatření přijatých pojišťovnou nebo zajišťovnou.

Opatření přijatá orgánem dohledu na základě tohoto odstavce daný orgán dohledu nejméně jednou za šest měsíců přezkoumá a zruší je, jakmile pojišťovna nebo zajišťovna přijala účinná nápravná opatření.

Orgán dohledu v příslušných případech předá důkazy o zranitelnostech z hlediska rizik v oblasti likvidity orgánu EIOPA.

3. Členské státy zajistí, aby ve vztahu k jednotlivým pojišťovnám nebo zajišťovnám, které čelí významným rizikům v oblasti likvidity, jež mohou způsobit bezprostřední ohrožení ochrany pojistníků nebo stability finančního systému, měly orgány dohledu pravomoc dočasně:

a) omezit nebo pozastavit výplatu dividend akcionářům a dalším podřízeným věřitelům;

b) omezit nebo pozastavit jiné platby akcionářům a dalším podřízeným věřitelům;

c) omezit nebo pozastavit zpětný odkup akcií a vyplácení nebo odkup položek kapitálu;

d) omezit nebo pozastavit bonusy nebo jiné pohyblivé složky odměny;

e) pozastavit práva pojistníků životního pojištění na odkup (dále jen ‚práva na odkup').

Pravomoc pozastavit práva na odkup se uplatní pouze jako krajní opatření za výjimečných okolností, které mají dopad na pojišťovnu nebo zajišťovnu, a je-li to v kolektivním zájmu pojistníků a oprávněných osob pojišťovny nebo zajišťovny. Před uplatněním této pravomoci orgán dohledu zohlední možné nezamýšlené účinky na finanční trhy a na práva pojistníků a oprávněných osob pojišťovny nebo zajišťovny, a to i v přeshraničním kontextu. Orgány dohledu zveřejní důvody pro uplatnění této pravomoci.

Kterékoli opatření uvedené v prvním pododstavci se uplatní nejdéle na dobu tří měsíců. Členské státy zajistí, aby opatření mohlo být obnoveno, pokud stále trvají důvody, které je ospravedlňují, a aby se přestalo uplatňovat, jakmile tyto důvody pominou.

Aniž je dotčen čl. 144c odst. 6, členské státy zajistí, aby do doby, než orgány dohledu zruší pozastavení práv na odkup, dotčené pojišťovny a zajišťovny:

a) neprováděly žádné výplaty ani jiné platby akcionářům ani dalším podřízeným věřitelům;

b) neuskutečňovaly zpětný odkup akcií či nevyplácely nebo nevykupovaly položky kapitálu nebo

c) nevyplácely bonusy ani jiné pohyblivé složky odměny členům správního, řídícího nebo kontrolního orgánu, osobám zastávajícím klíčové funkce ani vrcholnému vedení.

Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly nezbytné pravomoci k vymáhání požadavků uvedených ve čtvrtém pododstavci.

Členské státy zajistí, aby o záměru orgánů dohledu využít pravomoci uvedené v tomto odstavci byly řádně a včas informovány orgány s makroobezřetnostním mandátem, pokud se liší od orgánů dohledu, a aby byly zapojeny do posuzování možných nezamýšlených účinků uvedených v druhém pododstavci.

Členské státy zajistí, aby orgány dohledu informovaly orgán EIOPA a ESRB vždy, když jsou pravomoci podle tohoto odstavce uplatněny k řešení rizika pro stabilitu finančního systému.

4. Při výkonu pravomocí uvedených v odstavci 3 tohoto článku orgány dohledu náležitě zohlední kritéria proporcionality uvedená v čl. 29 odst. 3.

Pokud má EIOPA po konzultaci s ESRB za to, že výkon pravomocí uvedených v odstavci 3 příslušným orgánem je nepřiměřený, vydá stanovisko určené dotčenému orgánu dohledu v tom smyslu, že by rozhodnutí tohoto orgánu dohledu mělo být přezkoumáno. Toto stanovisko se nezveřejňuje.

5. Při výkonu pravomocí uvedených v odstavci 3 tohoto článku orgány dohledu zohlední důkazy vyplývající z procesu kontroly orgánem dohledu a výhledové posouzení solventnosti a finanční situace dotčených pojišťoven nebo zajišťoven v souladu s posouzením uvedeným v čl. 45 odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a b).

6. Pravomoci uvedené v odstavci 3 mohou být vykonávány ve vztahu k dotčeným pojišťovnám a zajišťovnám působícím v daném členském státě, pokud výjimečné okolnosti uvedené v odstavci 3 ovlivňují celý pojistný trh nebo jeho podstatnou část.

Členské státy jmenují orgán pro výkon pravomocí uvedených v prvním pododstavci.

Pokud se jmenovaný orgán liší od orgánu dohledu, členský stát zajistí řádnou koordinaci a výměnu informací mezi jednotlivými orgány. Od všech orgánů se zejména vyžaduje úzká spolupráce a sdílení veškerých informací, které mohou být nezbytné pro náležité plnění úkolů, jež jsou orgánu jmenovanému podle tohoto odstavce svěřeny.

7. Členské státy zajistí, aby orgán uvedený v odst. 6 druhém pododstavci využití pravomocí uvedených v odstavci 6 včas oznámil orgánu EIOPA a v případě, že je opatření přijato k řešení rizika pro stabilitu finančního systému, ESRB.

Oznámení obsahuje popis uplatněného opatření, dobu jeho trvání a důvody, které vedly k využití pravomoci, včetně důvodů, proč bylo opatření považováno za účinné a přiměřené ve vztahu k jeho negativním vlivům na pojistníky.

8. Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje EIOPA po konzultaci s ESRB obecné pokyny, v nichž dále upřesní:

a) opatření k řešení nedostatků v oblasti řízení rizika likvidity a podobu, aktivaci a kalibraci pravomocí, které mohou orgány dohledu uplatnit k posílení likviditní pozice pojišťoven a zajišťoven, pokud jsou zjištěna rizika likvidity a dané pojišťovny nebo zajišťovny je dostatečně nenapravily;

b) existenci výjimečných okolností, které odůvodňují dočasné pozastavení práv na odkup;

c) podmínky pro zajištění jednotného uplatňování dočasného pozastavení práv na odkup jako krajního opatření v celé Unii a aspekty, které je třeba zvážit pro stejnou a přiměřenou ochranu pojistníků ve všech domovských a hostitelských jurisdikcích.

Článek 144c

Opatření v oblasti dohledu k zachování finanční situace pojišťoven a zajišťoven při mimořádných otřesech v celém sektoru

1. Aniž je dotčen článek 141, členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly pravomoc přijímat opatření na ochranu finanční situace jednotlivých pojišťoven nebo zajišťoven v obdobích mimořádných otřesů v celém odvětví, které mohou ohrozit finanční situaci dotčené pojišťovny nebo zajišťovny nebo stabilitu finančního systému.

2. V obdobích mimořádných otřesů v celém odvětví mají orgány dohledu pravomoc požadovat, aby pojišťovny a zajišťovny se zvlášť zranitelným rizikovým profilem přijaly alespoň tato opatření:

a) omezily nebo pozastavily výplatu dividend akcionářům a dalším podřízeným věřitelům;

b) omezily nebo pozastavily jiné platby akcionářům a dalším podřízeným věřitelům;

c) omezily nebo pozastavily zpětný odkup akcií a vyplácení nebo výkup položek kapitálu;

d) omezily nebo pozastavily bonusy nebo jiné pohyblivé složky odměny.

Členské státy zajistí, aby relevantní vnitrostátní subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem byly řádně informovány o záměru vnitrostátního orgánu dohledu využít pravomoci stanovené v tomto článku a aby byly náležitě zapojeny do hodnocení mimořádných otřesů v celém sektoru v souladu s tímto odstavcem.

3. Při uplatňování pravomoci uvedené v odstavci 2 tohoto článku orgány dohledu řádně zohlední kritéria proporcionality podle čl. 29 odst. 3 a existenci schválených limitů rozsahu rizika pojišťovny nebo zajišťovny a prahových hodnot v jejím systému řízení rizik.

4. Při uplatňování pravomoci uvedené v odstavci 2 tohoto článku orgány dohledu zohlední důkazy vyplývající z procesu kontroly orgánem dohledu a výhledové posouzení solventnosti a finanční situace dotčených pojišťoven nebo zajišťoven v souladu s posouzením uvedeným v čl. 45 odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a b).

5. Opatření uvedená v odstavci 2 se uplatňují po dobu, po kterou trvají důvody, které opatření opodstatňují. Tato opatření se přezkoumávají nejméně jednou za tři měsíce a zruší se, jakmile pominou důvody, které je opodstatňovaly.

6. Pro účely tohoto článku se významné operace uvnitř skupiny uvedené v čl. 245 odst. 2, včetně výplaty dividend uvnitř skupiny, pozastaví nebo omezí pouze tehdy, pokud ohrožují solventnost nebo likviditu skupiny nebo alespoň jednoho z podniků ve skupině. Před pozastavením nebo omezením operací se zbytkem skupiny konzultují orgány dohledu nad přidruženými podniky orgán dohledu nad skupinou.

7. Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje EIOPA po konzultaci s ESRB návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria pro identifikaci mimořádných otřesů v celém sektoru. EIOPA předloží návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 144d

Uplatňování dalších makroobezřetnostních nástrojů

1. Za účelem zajištění jednotného uplatňování makroobezřetnostních nástrojů uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. e), čl. 132 odst. 6 a čl. 144a odst. 2 vypracuje EIOPA návrhy regulačních technických norem týkajících se kritérií, která mají orgány dohledu zohlednit při určování pojišťoven nebo zajišťoven a skupin, od nichž se požaduje, aby:

a) prováděly dodatečné makroobezřetnostní analýzy uvedené v čl. 45 odst. 1 písm. e) s přihlédnutím k okolnostem uvedeným v odstavci 9 uvedeného článku;

b) začleňovaly makroobezřetnostní aspekty jako součást zásady obezřetného jednání podle čl. 132 odst. 6 s přihlédnutím k okolnostem uvedeným v odstavci 8 daného článku;

c) vypracovaly a vedly plán řízení rizika likvidity zahrnující analýzu likvidity ve střednědobém a dlouhodobém horizontu v souladu s čl. 144a odst. 2.

EIOPA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

2. Za účelem zajištění jednotného uplatňování makroobezřetnostních nástrojů uvedených v čl. 144a odst. 2 vypracuje EIOPA návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní obsah a četnost aktualizace plánů řízení rizika likvidity, přičemž zohlední možnou kombinaci plánů podle odstavce 5 uvedeného článku. EIOPA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) a b) jsou kritéria, která se mají zohlednit, přiměřená povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, a zejména míře propojení s finančními trhy, přeshraniční povaze pojišťovacích a zajišťovacích činností a investicím pojišťoven a zajišťoven.

4. Pro účely odst. 1 písm. c) jsou kritéria, která se mají zohlednit, přiměřená povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, a zejména složení portfolií aktiv a závazků, povaze a variabilitě pojistných a zajistných závazků a expozici očekávaných peněžních toků z aktiv vůči výkyvům trhu.“

62) V článku 145 se odstavec 2 mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) jméno osoby, která má dostatečné pravomoci zavazovat pojišťovnu ve vztahu k třetím osobám;“

b) druhý pododstavec se zrušuje.

63) Článek 149 se nahrazuje tímto:

„*Článek 149*

Změny v povaze rizik nebo závazků

1. Na veškeré změny, které pojišťovna hodlá provést v informacích uvedených v článku 147, se použije postup stanovený v článcích 147 a 148.

2. Pokud dojde ke změně v činnosti vykonávané pojišťovnou v rámci volného pohybu služeb, která podstatně ovlivňuje její rizikový profil nebo podstatně ovlivňuje pojišťovací činnosti v jednom nebo více hostitelských členských státech, pojišťovna o tom neprodleně informuje orgán dohledu domovského členského státu. Orgán dohledu domovského členského státu neprodleně informuje orgány dohledu dotčených hostitelských členských států.“

64) Název kapitoly VIII oddílu 2A se nahrazuje tímto:

„**Oznamování, významná přeshraniční činnost a platformy pro spolupráci**“.

65) V článku 152a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgán dohledu domovského členského státu uvědomí orgán EIOPA a orgán dohledu příslušného hostitelského členského státu, jestliže zjistí zhoršující se finanční situaci nebo jiná vznikající rizika, včetně rizik týkajících se ochrany spotřebitele, která vyplývají ze skutečnosti, že pojišťovna nebo zajišťovna vykonává činnosti na základě volného pohybu služeb nebo práva usazování, jež mohou mít přeshraniční účinky. Orgán dohledu hostitelského členského státu může rovněž oznámit orgánu EIOPA a orgánu dohledu příslušného domovského členského státu, že má vážné a důvodné obavy ohledně ochrany spotřebitelů. Orgány dohledu mohou záležitost postoupit orgánu EIOPA a požádat jej o pomoc, pokud nelze nalézt dvoustranné řešení.“

66) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 152aa*

Významná přeshraniční činnost

1. Pro účely tohoto oddílu se ‚významnou přeshraniční činností' rozumí pojišťovací a zajišťovací činnost vykonávaná v daném hostitelském členském státě na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb pojišťovnou nebo zajišťovnou, která není klasifikována jako malý a nepříliš složitý podnik a která splňuje některý z těchto požadavků:

a) celkový hrubý roční výnos z předepsaného pojistného odpovídajícího činnostem, které pojišťovna nebo zajišťovna vykonává v daném hostitelském členském státě na základě práva usazování a volného pohybu služeb, přesahuje 15 000 000 EUR;

b) činnosti vykonávané na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb považuje orgán dohledu hostitelského členského státu za relevantní s ohledem na trh hostitelského členského státu.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku vypracuje EIOPA návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní podmínky a kritéria, které se mají použít při určování toho, které pojišťovny nebo zajišťovny jsou relevantní s ohledem na trh hostitelského členského státu.

EIOPA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) platí, že pokud se orgán dohledu hostitelského členského státu domnívá, že činnosti vykonávané na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb jsou s ohledem na trh hostitelského členského státu relevantní, oznámí to orgánu dohledu domovského členského státu a uvede důvody.

4. Pokud orgán dohledu domovského členského státu nesouhlasí s relevancí činností vykonávaných na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb, oznámí to do jednoho měsíce orgánu dohledu hostitelského členského státu a uvede důvody. V případě neshody ohledně relevance činností vykonávaných na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb mohou orgány dohledu záležitost postoupit EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010. V takovém případě může EIOPA postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly svěřeny uvedeným článkem.

Článek 152ab

Posílená spolupráce v oblasti dohledu a výměna informací mezi domovskými a hostitelskými orgány dohledu v souvislosti s významnou přeshraniční činností

1. V případě významné přeshraniční činnosti orgán dohledu domovského členského státu a orgán dohledu hostitelského členského státu vzájemně spolupracují s cílem posoudit, zda pojišťovna nebo zajišťovna jasně chápe a řádně řídí rizika, kterým čelí nebo může čelit v hostitelském členském státě.

Spolupráce je přiměřená rizikům spojeným s významnou přeshraniční činností a zahrnuje alespoň tyto aspekty:

a) řídící a kontrolní systém včetně schopnosti správního, řídícího nebo kontrolního orgánu pochopit specifika přeshraničního trhu, nástroje řízení rizik, zavedené vnitřní kontroly a postupy pro zajištění souladu s předpisy pro přeshraniční podnikání;

b) externí zajišťování služeb nebo činností a partnerství v oblasti distribuce;

c) obchodní strategii a vyřizování pojistných událostí;

d) ochranu spotřebitele.

2. Orgán dohledu domovského členského státu včas informuje orgán dohledu hostitelského členského státu o výsledku procesu kontroly orgánem dohledu v souvislosti s významnou přeshraniční činností, pokud byly zjištěny potenciální problémy s dodržováním právních a správních předpisů použitelných v hostitelském nebo domovském členském státě nebo významné problémy týkající se aspektů uvedených v odst. 1 druhém pododstavci a tyto problémy mají nebo mohou mít vliv na výkon činnosti v hostitelském členském státě.

Orgán dohledu domovského členského státu poskytne orgánu dohledu hostitelského členského státu, v němž pojišťovna nebo zajišťovna vykonává významnou přeshraniční činnost, alespoň jednou ročně nebo v případě žádosti orgánu dohledu dotčeného hostitelského členského státu častěji tyto informace:

a) solventnostní kapitálový požadavek a minimální kapitálový požadavek vykázaný pojišťovnou nebo zajišťovnou;

b) výši použitelného kapitálu ke krytí solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku, jak ji pojišťovna nebo zajišťovna vykázala;

c) informaci o případných obavách orgánu dohledu domovského členského státu ohledně výpočtu technických rezerv pojišťovnou nebo zajišťovnou, jakož i ohledně položek uvedených v písmenech a) a b).

Orgán dohledu domovského členského státu neprodleně informuje orgán dohledu hostitelského členského státu, v němž pojišťovna nebo zajišťovna vykonává významnou přeshraniční činnost, pokud během následujících tří měsíců zjistí zhoršující se finanční situaci nebo riziko nedodržení solventnostního kapitálového požadavku nebo minimálního kapitálového požadavku.

Orgán dohledu hostitelského členského státu, v němž pojišťovna nebo zajišťovna vykonává významnou přeshraniční činnost, může zaslat orgánu dohledu domovského členského státu této pojišťovny nebo zajišťovny řádně odůvodněnou žádost o poskytnutí jiných informací, než jsou informace uvedené v prvním, druhém a třetím pododstavci, pokud se týkají solventnosti, řídícího a kontrolního systému nebo obchodního modelu této pojišťovny nebo zajišťovny. Orgán dohledu domovského členského státu poskytne tyto informace včas.

3. Pokud orgán dohledu domovského členského státu neposkytne včas informace uvedené v odstavci 2 tohoto článku, může orgán dohledu dotčeného hostitelského členského státu postoupit záležitost EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010.

4. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna vykonávající významnou přeshraniční činnost nesplňuje nebo pravděpodobně nebude splňovat solventnostní kapitálový požadavek nebo minimální kapitálový požadavek v následujících třech měsících, může orgán dohledu hostitelského členského státu, v němž tato pojišťovna nebo zajišťovna vykonává významnou přeshraniční činnost, požádat orgán dohledu domovského členského státu o společné provedení kontroly na místě v pojišťovně nebo zajišťovně, přičemž důvody této žádosti vysvětlí.

Orgán dohledu domovského členského státu žádost uvedenou v prvním pododstavci přijme nebo zamítne do jednoho měsíce od jejího obdržení.

5. Pokud orgán dohledu domovského členského státu souhlasí s provedením společné kontroly na místě, přizve k účasti na této kontrole EIOPA.

Po provedení společné kontroly na místě vyvodí dotčené orgány dohledu do dvou měsíců společné závěry, včetně nejvhodnějších opatření v oblasti dohledu. Orgán dohledu domovského členského státu tyto společné závěry zohlední při rozhodování o přiměřených opatřeních v oblasti dohledu.

Pokud orgány dohledu nedosáhnou dohody ohledně společných závěrů společné kontroly na místě, může kterýkoli z nich do dvou měsíců po uplynutí lhůty uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce, aniž jsou dotčena opatření a pravomoci v oblasti dohledu, které má orgán dohledu domovského členského státu přijmout k řešení nedodržení solventnostního kapitálového požadavku nebo nedodržení či pravděpodobného nedodržení minimálního kapitálového požadavku, postoupit záležitost orgánu EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010. Po uplynutí dvouměsíční lhůty uvedené v tomto pododstavci nebo po dosažení dohody ohledně společných závěrů mezi orgány dohledu v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce se záležitost EIOPA nepostupuje.

Pokud během dvouměsíční lhůty uvedené ve třetím pododstavci tohoto odstavce postoupí kterýkoli dotčený orgán dohledu záležitost orgánu EIOPA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010, odloží orgán dohledu domovského členského státu přijetí konečných závěrů ze společné kontroly na místě a vyčká rozhodnutí, které EIOPA případně vydá v souladu s čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a přijme závěry v souladu s rozhodnutím EIOPA. Všechny dotčené orgány dohledu uznají tyto závěry za rozhodující.

6. Pokud orgán dohledu domovského členského státu zamítne provedení společné kontroly na místě, písemně vysvětlí orgánu dohledu hostitelského členského státu důvody tohoto zamítnutí.

Pokud orgány dohledu nesouhlasí s důvody zamítnutí, mohou do jednoho měsíce od oznámení rozhodnutí orgánem dohledu domovského členského státu postoupit záležitost orgánu EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010. V takovém případě může EIOPA postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly svěřeny uvedeným článkem.“

67) Článek 152b se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Aniž je dotčen článek 35 nařízení (EU) č. 1094/2010, relevantní orgány dohledu na žádost EIOPA nebo kteréhokoli orgánu dohledu včas poskytnou veškeré nezbytné informace, které umožní řádné fungování platformy pro spolupráci.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Požadavky na posílenou spolupráci v oblasti dohledu a výměnu informací mezi domovskými a hostitelskými orgány dohledu v souladu s článkem 152ab se vztahují rovněž na orgány dohledu, které se účastní platformy pro spolupráci, a to od okamžiku zřízení této platformy pro spolupráci podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku a bez ohledu na to, zda pojišťovna nebo zajišťovna vykonává významnou přeshraniční činnost. Tyto informace se rovněž sdílejí s EIOPA při zřizování platforem pro spolupráci podle odstavce 1 tohoto článku.

6. Pokud se dva nebo více relevantních orgánů platformy pro spolupráci neshodnou na postupu nebo obsahu opatření, která mají být přijata, nebo na nečinnosti ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně a pokud panují vážné obavy ohledně negativních účinků na pojistníky, může EIOPA na žádost kteréhokoli relevantního orgánu pomoci orgánům dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 1 nařízení (EU) č. 1094/2010.

V případě vážných obav ohledně negativních účinků na pojistníky v jiných členských státech, než je domovský členský stát, a v případě zjištění závažných nedostatků v pojišťovně nebo zajišťovně, u nichž příslušný orgán dohledu nepřijal žádné nebo jen nedostatečné nápravné opatření, může EIOPA vyzvat orgán dohledu domovského členského státu, aby u pojišťovny nebo zajišťovny provedl kontrolu na místě. Orgán dohledu domovského členského státu neprodleně zahájí kontrolu na místě a přizve EIOPA a další dotčené orgány dohledu k účasti na této kontrole. Použije se čl. 152ab odst. 5 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec.

7. Pokud se dva nebo více relevantních orgánů v rámci platformy pro spolupráci neshodnou na sdílení informací podle odstavců 4 nebo 5 tohoto článku, může jim EIOPA na žádost kteréhokoli relevantního orgánu pomoci dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 1 nařízení (EU) č. 1094/2010.

8. Pokud to EIOPA považuje za vhodné s ohledem na zájem ochrany pojistníků nebo pro účely finanční stability, může zveřejnit informace o zjištěních, doporučeních nebo opatřeních vyplývajících z dohledové činnosti v rámci platformy pro spolupráci.

Pokud má EIOPA v úmyslu zveřejnit název dotčené pojišťovny nebo zajišťovny, oznámí jí neprodleně svůj záměr tak učinit a poskytne jí dostatek času na předložení písemných připomínek a veškerých relevantních informací nebo argumentů orgánu EIOPA a dalším orgánům dohledu v rámci platformy pro spolupráci. EIOPA řádně posoudí postoj dotčené pojišťovny nebo zajišťovny a náležitě jej zohlední při rozhodování o zveřejnění názvu podniku. EIOPA název dotčené pojišťovny nebo zajišťovny nezveřejní, pokud by takové zveřejnění ohrozilo

probíhající vyšetřování nebo pokud by jí způsobilo nepřiměřenou škodu, lze-li to určit.“

68) Článek 153 se nahrazuje tímto:

„*Článek 153*

Lhůty a jazyk žádostí o informace

1. Orgán dohledu hostitelského členského státu může požadovat informace, které je oprávněn požadovat v souvislosti s činností pojišťovny nebo zajišťovny působící na území tohoto členského státu, od orgánu dohledu jejího domovského členského státu. Tyto informace se poskytnou do 20 pracovních dní ode dne obdržení žádosti, a to v úředním jazyce nebo jazycích hostitelského členského státu nebo v jiném jazyce, který orgán dohledu hostitelského členského státu akceptuje.

Odchylně od prvního pododstavce lze v řádně odůvodněných případech, kdy požadované informace nejsou pro orgán dohledu domovského členského státu snadno dostupné a jejich shromažďování je složité, lhůtu uvedenou v uvedeném pododstavci prodloužit o 20 pracovních dnů.

2. Pokud orgán dohledu domovského členského státu neposkytne informace v příslušné lhůtě uvedené v odstavci 1, může orgán dohledu hostitelského členského státu zaslat žádost přímo pojišťovně nebo zajišťovně. V takovém případě orgán dohledu hostitelského členského státu informuje orgán dohledu domovského členského státu o žádosti o informace dříve, než se s žádostí obrátí na pojišťovnu nebo zajišťovnu. Pojišťovna nebo zajišťovna je povinna tyto informace neprodleně poskytnout.“

69) Článek 212 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) v písmeni a) se slova „čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS“ nahrazují slovy „čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU“,

ii) v písmeni b) se slova „čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS“ nahrazují slovy „čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU“,

iii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚skupinou‘ skupina podniků:

i) která sestává z podniku držícího účast, jeho dceřiných podniků, subjektů, ve kterých podnik drží účast nebo jeho dceřiné podniky drží účast, a podniků, které podnik drží účast nebo jeho dceřiné podniky řídí společně s jedním nebo více podniky, které nejsou součástí skupiny, jakož i z podniků, mezi nimiž existují vzájemné vztahy ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, a jejich přidružených podniků,

ii) která je založena na smluvně nebo jinak vytvořených pevných a dlouhodobých finančních vazbách mezi těmito podniky a která může zahrnovat vzájemné pojišťovny nebo sdružení na bázi vzájemnosti, pokud:

— jeden z těchto podniků má prostřednictvím centrální koordinace fakticky dominantní vliv na rozhodování ostatních podniků, které jsou členy skupiny, včetně přijímání finančních rozhodnutí, a

— vznik a zánik těchto vztahů pro účely této hlavy podléhá předchozímu souhlasu orgánu dohledu nad skupinou,

kde se podnik, který provádí centrální koordinaci, považuje za mateřský podnik, a ostatní podniky se považují za podniky dceřiné; nebo

iii) která sestává z kombinace bodů i) a ii);“,

iv) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) ‚pojišťovací holdingovou společností' podnik, který splňuje všechny tyto podmínky:

i) podnik je mateřským podnikem;

ii) podnik není úvěrovou institucí, pojišťovnou, zajišťovnou, investičním podnikem ani institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění;

iii) podnik není smíšenou finanční holdingovou společností ani finanční holdingovou společností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;

iv) alespoň jeden z jeho dceřiných podniků je pojišťovnou nebo zajišťovnou;

v) bez ohledu na to, jaký je jeho deklarovaný obchodní účel, je hlavní činností podniku kterákoli z těchto činností:

1) získávání a držení účastí v pojišťovnách nebo zajišťovnách;

2) poskytování doplňkových služeb k hlavní činnosti jedné nebo několika přidružených pojišťoven nebo zajišťoven;

3) výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU nebo poskytování jedné nebo více služeb či výkon jedné nebo více činností uvedených v příloze I oddíle B směrnice 2014/65/EU ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v příloze I oddíle C směrnice 2014/65/EU;

vi) více než 50 % alespoň jednoho z následujících ukazatelů je soustavně spojeno s dceřinými podniky, které jsou pojišťovnami nebo zajišťovnami, pojišťovnami nebo zajišťovnami ze třetích zemí, pojišťovacími holdingovými společnostmi nebo smíšenými finančními holdingovými společnostmi, holdingovými společnostmi pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí nebo podniky, které poskytují doplňkové služby k hlavní činnosti jedné nebo více pojišťoven nebo zajišťoven ve skupině, jakož i s činnostmi vykonávanými samotným podnikem, které nejsou spojeny s nabýváním nebo držením účastí v dceřiných podnicích, které jsou pojišťovnami nebo zajišťovnami nebo pojišťovnami či zajišťovnami ze třetích zemí, pokud jsou uvedené činnosti stejné povahy jako činnosti vykonávané pojišťovnami nebo zajišťovnami:

1) kapitál podniku na základě jeho konsolidované pozice;

2) aktiva podniku na základě jeho konsolidované pozice;

3) výnosy podniku na základě jeho konsolidované pozice;

4) personál podniku na základě jeho konsolidované pozice;

5) jakýkoli jiný ukazatel, který vnitrostátní orgán dohledu považuje za relevantní;",

v) vkládá se nové písmeno, které zní:

„fa) ‚holdingovou společností pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí' mateřský podnik jiný než pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES, jehož hlavní činností je získávat a držet účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny nebo zajišťovny ze třetích zemí;";

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely této hlavy považují orgány dohledu za mateřský podnik také jakýkoli podnik, který má podle názoru orgánů dohledu skutečně dominantní vliv na jiný podnik, včetně případů, kdy je tento vliv na rozhodnutí tohoto jiného podniku vykonáván prostřednictvím centralizované koordinace.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Pro účely této hlavy považují orgány dohledu za skupinu ve smyslu odst. 1 písm. c) také dva nebo více podniků, které jsou podle názoru orgánů dohledu řízeny jednotně.

Pokud všechny podniky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nemají sídlo v tomtéž členském státě, členské státy zajistí, aby pouze orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247 mohl po konzultaci s ostatními dotčenými orgány dohledu dospět k závěru, že tyto podniky tvoří skupinu, pokud je toho názoru, že tyto podniky jsou řízeny jednotně.

4. Při určování vztahu mezi alespoň dvěma podniky uvedenými v odstavcích 2 a 3 orgány dohledu zváží všechny tyto faktory:

a) kontrolu nebo schopnost fyzické osoby nebo podniku ovlivňovat rozhodnutí pojišťovny nebo zajišťovny, včetně finančních rozhodnutí, zejména z důvodu držení kapitálu nebo hlasovacích práv, zastoupení ve správním, řídícím nebo kontrolním orgánu nebo z důvodu, že patří mezi osoby, které pojišťovnu nebo zajišťovnu skutečně řídí nebo které mají jiné klíčové, rozhodující nebo důležité funkce;

b) silnou závislost pojišťovny nebo zajišťovny na jiném podniku nebo právnické či fyzické osobě z důvodu existence významných finančních nebo nefinančních transakcí nebo operací, včetně externího zajišťování služeb nebo činností a sdílení personálu mezi podniky;

c) důkazy o koordinaci finančních nebo investičních rozhodnutí mezi dvěma nebo více podniky, včetně společných investic do přidružených podniků;

d) důkazy o koordinovaných a konzistentních strategiích, operacích nebo procesech mezi dvěma nebo více podniky, a to i ve vztahu ke kanálům pro distribuci pojištění, pojistným produktům nebo pojišťovacím značkám, komunikaci nebo marketingu.

5. Je-li určitá skupina určena na základě odstavců 2 nebo 3 tohoto článku, orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247 poskytne podniku určenému jako mateřský podnik v souladu s čl. 214 odst. 5 nebo 6 a dotčeným orgánům dohledu podrobné vysvětlení faktorů, na jejichž základě bylo toto určení provedeno.

Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje EIOPA návrhy regulačních technických norem, které doplní nebo dále upřesní faktory, které mají orgány dohledu zvážit za účelem určení vztahu mezi alespoň dvěma podniky uvedenými v odstavcích 2 a 3. EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených ve druhém pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.“

70) Článek 213 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby se dohled nad skupinou uplatňoval v případě, že skupina zahrnuje kterékoli z těchto pojišťoven nebo zajišťoven:

a) pojišťovny nebo zajišťovny, které drží účast alespoň v jedné pojišťovně, zajišťovně nebo pojišťovně či zajišťovně z třetí země, v souladu s články 218 až 258;

b) pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v Unii, v souladu s články 218 až 258;

c) pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v třetí zemi nebo pojišťovna či zajišťovna z třetí země, a to v souladu s články 260 až 263;

d) pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností, a to v souladu s článkem 265.“;

b) v odstavci 5 se slova „směrnice 2006/48/ES“ nahrazují slovy „směrnice 2013/36/EU“.

71) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 213a*

Použití opatření proporcionality na úrovni skupiny

1. Skupiny ve smyslu článku 212, které podléhají dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a) a b), klasifikuje jejich orgán dohledu nad skupinou postupem podle odstavce 2 tohoto článku jako malé a nepříliš složité skupiny, pokud za poslední dvě účetní období přímo předcházející této klasifikaci splňují na úrovni skupiny všechna tato kritéria:

a) není-li alespoň jedna pojišťovna nebo zajišťovna v rámci skupiny pojišťovnou nebo zajišťovnou poskytující neživotní pojištění nebo jeho zajištění, jsou splněna všechna tato kritéria:

i) podmodul úrokového rizika podle čl. 105 odst. 5 druhého pododstavce písm. a), vypočtený na základě konsolidovaných údajů, není vyšší než 5 % konsolidovaných technických rezerv skupiny bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76, s vyloučením podniků, na něž se uplatňuje metoda 2 stanovená v článku 233;

ii) celková výše konsolidovaných technických rezerv z činností životního pojištění skupiny bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek není vyšší než 1 000 000 000 EUR;

b) není-li alespoň jedna pojišťovna nebo zajišťovna v rámci skupiny pojišťovnou nebo zajišťovnou poskytující životní pojištění nebo jeho zajištění, jsou splněna všechna tato kritéria:

i) průměrný kombinovaný poměr u činností neživotního pojištění bez zajištění za poslední tři účetní období je nižší než 100 %;

ii) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného skupiny není vyšší než 100 000 000 EUR;

iii) součet hrubého ročního předepsaného pojistného a zajistného ve třídách 5 až 7, 11, 12, 14 a 15 části A přílohy I není vyšší než 30 % celkového ročního předepsaného pojistného a zajistného z činností neživotního pojištění skupiny a jeho zajištění;

c) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného sjednaného pojišťovnami a zajišťovnami v rámci skupiny, které mají sídlo v jiných členských státech, než je členský stát orgánu dohledu nad skupinou, je nižší než některá z těchto prahových hodnot:

i) 20 000 000 EUR,

ii) 10 % celkového hrubého ročního výnosu skupiny z předepsaného pojistného,

d) hrubý roční výnos z předepsaného pojistného sjednaného skupinou v jiných členských státech, než je členský stát orgánu dohledu nad skupinou, je nižší než některá z těchto prahových hodnot:

i) 20 000 000 EUR,

ii) 10 % celkového hrubého ročního výnosu skupiny z předepsaného pojistného,

e) součet následujících položek, vypočtený na základě konsolidovaných údajů, není vyšší než 20 % celkových investic:

i) modul tržního rizika podle čl. 105 odst. 5,

ii) část modulu rizika selhání protistrany uvedeného v čl. 105 odst. 6, která odpovídá expozicím vůči sekuritizacím, derivátům, pohledávkám za zprostředkovateli a jiným investičním aktivům, na které se nevztahuje podmodul rizika kreditního rozpětí,

iii) jakýkoli kapitálový požadavek vztahující se na investice do nehmotných aktiv, na které se nevztahují moduly tržního rizika a rizika selhání protistrany,

f) zajištění převzaté podniky ve skupině nepřesahuje 50 % celkového hrubého ročního výnosu skupiny z předepsaného pojistného;

g) rozdíl uvedený v čl. 230 odst. 1 při použití metody 1, v čl. 233 odst. 1 při použití metody 2 nebo v čl. 233a odst. 1 při použití kombinace metod je kladný;

h) použije-li se metoda 2 nebo kombinace metod 1 a 2, je každý podnik, na který se uplatňuje metoda 2, malým a nepříliš složitým podnikem.

Kritéria stanovená v prvním pododstavci písm. a) bodě i) a písm. e) se nepoužijí na skupiny, kde se uplatňuje pouze metoda 2.

2. Článek 29b se použije obdobně na úrovni poslední mateřské pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

3. Skupiny, na které se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) po dobu kratší než dva roky, zohlední při posuzování, zda splňují kritéria stanovená v odstavci 1 tohoto článku, pouze poslední účetní období.

4. Jako malé a nepříliš složité skupiny se nikdy neklasifikují tyto skupiny:

a) skupiny, jež jsou finančními konglomeráty ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES;

b) skupiny, v nichž alespoň jeden dceřiný podnik je podnikem uvedeným v čl. 228 odst. 1;

c) skupiny, které pro výpočet svého skupinového solventnostního kapitálového požadavku používají schválený částečný nebo úplný interní model.

5. Články 29c, 29d a 29e se použijí obdobně.

6. Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, v nichž upřesní:

a) kritéria stanovená v odstavci 1, včetně přístupu k výpočtu součtu uvedeného v prvním pododstavci písm. e) uvedeného odstavce;

b) metodiku, která se použije při klasifikaci skupiny jako malé a nepříliš složité skupiny, a

c) podmínky pro udělení nebo odnětí schválení orgánem dohledu týkajícího se opatření přiměřenosti, která mají používat skupiny neklasifikované jako malé a nepříliš složité skupiny.

Článek 213b

Překážky pro dohled nad skupinou

1. V případech uvedených v čl. 213 odst. 2 písm. b) pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost zajistí, aby:

a) vnitřní uspořádání a rozdělení úkolů ve skupině bylo přiměřené pro účely dodržování této hlavy, a zejména účinné pro:

i) koordinaci činností všech dceřiných podniků pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, a to i prostřednictvím přiměřeného rozdělení úkolů mezi tyto podniky, je-li to nezbytné;

ii) předcházení konfliktům uvnitř skupiny nebo zajištění jejich řešení a

iii) prosazování celoskupinových zásad stanovených pojišťovací holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností uvnitř celé skupiny;

b) strukturální uspořádání skupiny, jejíž součástí je pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, neomezovalo účinný dohled nad skupinou a jejími dceřinými pojišťovnami a zajišťovnami ani mu jinak nebránilo, zejména s ohledem na:

i) postavení pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti ve víceúrovňové skupině;

ii) vlastnickou strukturu a

iii) úlohu pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti ve skupině.

2. Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 1 písm. a), má orgán dohledu nad skupinou pravomoc požadovat, aby pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost vnitřní uspořádání a rozdělení úkolů ve skupině změnila.

Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) tohoto článku, podléhá pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost vhodným opatřením v oblasti dohledu stanoveným orgánem dohledu nad skupinou, aby byla zajištěna nebo případně obnovena kontinuita a integrita dohledu nad skupinou a dodržování požadavků stanovených v této hlavě. Členské státy zejména zajistí, aby orgány dohledu, jednají-li jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247, měly pravomoc požadovat, aby pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost vytvořila takovou strukturu skupiny, která relevantnímu orgánu dohledu umožní skutečně vykonávat dohled nad skupinou. Orgány dohledu vykonávají tuto pravomoc pouze za výjimečných okolností po konzultaci s EIOPA a případně dalšími dotčenými orgány dohledu a poskytnou pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti odůvodnění.

3. V případech uvedených v čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) této směrnice, kdy strukturální uspořádání skupiny, která se skládá z podniků, mezi nimiž existují vzájemné vztahy podle čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, a jejich přidružených podniků nebo která je určena na základě čl. 212 odst. 3 této směrnice, je takové, že brání účinnému dohledu nad danou skupinou nebo brání dané skupině v dodržování této hlavy, podléhá skupina vhodným opatřením v oblasti dohledu, aby byla zajištěna nebo případně obnovena kontinuita a integrita dohledu nad skupinou a dodržování této hlavy. Členské státy zejména zajistí, aby měly orgány dohledu, jednají-li jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247 této směrnice, pravomoc požadovat zřízení pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii nebo zřízení podniku v Unii, který má prostřednictvím centralizované koordinace skutečně dominantní vliv na rozhodnutí pojišťoven nebo zajišťoven, jež jsou součástí skupiny, a to včetně finančních rozhodnutí. V takovém případě je za dodržování této hlavy odpovědná tato pojišťovací holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost nebo podnik, který skutečně vykonává centralizovanou koordinaci.“

72) Článek 214 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Výkon dohledu nad skupinou podle článku 213 nezahrnuje povinnost orgánů dohledu vykonávat dohled nad jednotlivými pojišťovnami nebo zajišťovnami z třetích zemí nebo pojišťovacími holdingovými společnostmi se smíšenou činností.

Výlučně za účelem zajištění souladu s touto hlavou může výkon dohledu nad skupinou zahrnovat přímý dohled a výkon pravomocí dohledu nad pojišťovacími holdingovými společnostmi a smíšenými finančními holdingovými společnostmi ze strany orgánů dohledu.“;

b) v odstavci 2 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Při posuzování, zda má podnik s ohledem na účel dohledu nad skupinou zanedbatelný význam, jak je stanoveno v prvním pododstavci písm. b), orgán dohledu nad skupinou zajistí, aby byly splněny tyto podmínky:

a) velikost podniku z hlediska celkových aktiv a technických rezerv je ve srovnání s jinými podniky skupiny a skupinou jako celek malá;

b) vyloučení podniku z oblasti působnosti dohledu nad skupinou by nemělo žádný podstatný dopad na skupinovou solventnost;

c) kvalitativní a kvantitativní rizika, včetně rizik vyplývajících z operací uvnitř skupiny, která podnik představuje nebo může představovat pro celou skupinu, jsou nevýznamná.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Pokud by vyloučení jednoho nebo více podniků z oblasti působnosti dohledu nad skupinou v souladu s odstavcem 2 tohoto článku nevedlo k uplatnění dohledu nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), konzultuje orgán dohledu nad skupinou před přijetím rozhodnutí o vyloučení orgán EIOPA a případně další dotčené orgány dohledu. Takové rozhodnutí se přijímá pouze za výjimečných okolností a je orgánu EIOPA a případně ostatním dotčeným orgánům dohledu řádně odůvodněno. Orgán dohledu nad skupinou nejméně jednou ročně přehodnocuje, zda je jeho rozhodnutí i nadále vhodné. Pokud tomu tak již není, orgán dohledu nad skupinou oznámí EIOPA a případně ostatním dotčeným orgánům dohledu, že začne vykonávat dohled nad skupinou.

Před vyloučením posledního mateřského podniku z dohledu nad skupinou podle odst. 2 prvního pododstavce písm. b) konzultuje orgán dohledu nad skupinou EIOPA a případně další dotčené orgány dohledu a posoudí dopad výkonu dohledu nad skupinou na úrovni zprostředkujícího podniku držícího účast na solventnost skupiny. Takové vyloučení není možné zejména tehdy, pokud by vedlo k podstatnému zlepšení solventnosti skupiny.

Za účelem zajištění jednotného a konzistentního uplatňování tohoto odstavce vydá EIOPA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010, jimiž dále upřesní výjimečné okolnosti uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nebo případy, kdy může být odůvodněné vyloučit poslední mateřský podnik včetně pojišťovacích holdingových společností z oblasti působnosti dohledu nad skupinou.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3 tohoto článku, rozsah skupiny, na kterou se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2, se určí v souladu s článkem 212.

Pokud se na skupinu vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), je určena v souladu s čl. 212 odst. 2 a 3 a mateřský podnik nebo dceřiný podnik této skupiny je rovněž posledním podnikem držícím účast v jiné skupině ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c), má se za to, že tato jiná skupina je zahrnuta do skupiny určené v souladu s čl. 212 odst. 2 a 3.

Orgány dohledu mohou použít čl. 212 odst. 2 a 3 k rozšíření rozsahu skupiny ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c).

5. Pokud skupina určená v souladu s čl. 212 odst. 3 podléhá dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), určí skupina jeden z podniků, které jsou řízeny jednotně, jako mateřský podnik, který odpovídá za dodržování této hlavy. Ostatní podniky uvedené v čl. 212 odst. 3 prvním pododstavci se považují za dceřiné podniky.

6. Pokud by určení mateřského podniku v souladu s odstavcem 5 tohoto článku představovalo významné překážky pro výkon dohledu nad skupinou, zejména v případech, kdy sídlo podniku není umístěno na území členského státu orgánu dohledu, který jedná jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247, nebo

pokud by určení vedlo k neschopnosti skupiny účinně dodržovat tuto hlavu, členské státy zajistí, aby orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou měl pravomoc požadovat po konzultaci s dalšími dotčenými orgány dohledu určení jiného mateřského podniku. Rozhodnutí o určení jiného mateřského podniku musí orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou skupině i dalším dotčeným orgánům dohledu řádně odůvodnit.

Pokud skupina určená v souladu s čl. 212 odst. 3, na niž se vztahuje dohled nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), neurčí mateřský podnik v souladu s odstavcem 5 tohoto článku, určí orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247 po konzultaci s ostatními dotčenými orgány dohledu mateřský podnik, který bude odpovídat za dodržování této hlavy. Ostatní podniky v takové skupině se považují za dceřiné podniky.

Při určování mateřského podniku v souladu s prvním nebo druhým pododstavcem tohoto odstavce zohlední orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247 tyto faktory:

a) výši technických rezerv každého podniku;

b) hrubé roční předepsané pojistné a zajistné každého podniku;

c) počet přidružených pojišťoven nebo zajišťoven každého podniku.

Orgány dohledu nejméně jednou ročně posoudí, zda je určení i nadále vhodné. Pokud tomu tak není, orgán dohledu jednající jako orgán dohledu nad skupinou v souladu s článkem 247 určí po konzultaci s dalšími dotčenými orgány dohledu jiný mateřský podnik. Za dodržování této hlavy je odpovědný tento jiný mateřský podnik.“

73) Článek 220 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „uvedených v článcích 221 až 233“ nahrazují slovy „uvedených v článcích 221 až 233a“;

b) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy však umožní orgánům dohledu, pokud vykonávají funkci orgánu dohledu nad určitou skupinou, aby mohly po konzultaci s ostatními dotčenými orgány dohledu a se samotnou skupinou rozhodnout, že uplatní na skupinu metodu 2 v souladu s články 233 a 234 nebo kombinaci metod 1 a 2 v souladu s články 233a a 234, pokud by použití samotné metody 1 nebylo přiměřené.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Aniž je dotčeno zacházení s podniky uvedenými v čl. 228 odst. 1, mohou orgány dohledu rozhodnout o použití metody 2 podle odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku pouze na pojišťovny a zajišťovny, pojišťovny a zajišťovny z třetích zemí, pojišťovací holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti a holdingové společnosti pojišťoven a zajišťoven z třetích zemí.“

74) Článek 221 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se výhradně pro účely článku 228 bez ohledu na to, zda se použije metoda 1, nebo metoda 2, ‚poměrným podílem‘ rozumí poměr upsaného kapitálu, který přímo nebo nepřímo drží podnik držící účast v přidruženém podniku.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) orgán dohledu určil, že dvě nebo více pojišťoven nebo zajišťoven tvoří skupinu podle čl. 212 odst. 3, neboť jsou řízeny jednotně.“

75) Článek 222 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Součet položek kapitálu uvedených v odstavcích 2 a 3 nepřesáhne příspěvek přidružené pojišťovny nebo zajišťovny do skupinového solventnostního kapitálového požadavku.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Pro účely čl. 230 odst. 1, čl. 233 odst. 2 a čl. 233a odst. 1 písm. a) se položka kapitálu vydaná podnikem držícím účast nepovažuje za položku zproštěnou finančních břemen ve smyslu čl. 93 odst. 2 druhého pododstavce písm. c), pokud při likvidaci přidružené pojišťovny nebo zajišťovny, která je dceřiným podnikem, nelze držiteli této položky odmítnout její vyplacení.“

76) Článek 226 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Zprostředkující holdingové společnosti“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pro účely odstavců 1 a 2 se holdingové společnosti pojišťoven a zajišťoven z třetích zemí rovněž považují za pojišťovny nebo zajišťovny.“

77) V čl. 227 odst. 1 prvním pododstavci se za slova „s článkem 233“ vkládají slova „a článkem 233a“.

78) Článek 228 se nahrazuje tímto:

„*Článek 228*

Zacházení s konkrétními přidruženými podniky z jiných finančních sektorů

1. Bez ohledu na metodu použitou v souladu s článkem 220 této směrnice zohlední pojišťovna nebo zajišťovna držící účast pro účely výpočtu skupinové solventnosti příspěvek do použitelného kapitálu skupiny a do skupinového solventnostního kapitálového požadavku těchto podniků:

a) úvěrových institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo investičních podniků ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 uvedeného nařízení;

b) správcovských společností SKIPCP ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES a investičních společností povolených podle článku 27 uvedené směrnice, pokud podle uvedené směrnice neurčily správcovskou společnost;

c) správců alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU (*);

d) podniků jiných než regulovaných podniků, které vykonávají jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU, pokud tyto činnosti tvoří významnou část jejich celkové činnosti;

e) institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 bodu 1 směrnice (EU) 2016/2341.

2. Příspěvek podniků uvedených v odstavci 1 tohoto článku do použitelného kapitálu skupiny se vypočítá jako součet poměrného podílu kapitálu každého podniku, přičemž tento kapitál se vypočítá takto:

a) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku v souladu s příslušnými sektorovými předpisy definovanými v čl. 2 bodě 7 směrnice 2002/87/ES;

b) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. b) tohoto článku v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 1 směrnice 2009/65/ES;

c) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. c) tohoto článku v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. ad) směrnice 2011/61/EU;

d) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. d) tohoto článku v souladu s příslušnými sektorovými předpisy definovanými v čl. 2 bodě 7 směrnice 2002/87/ES, pokud by šlo o regulovaný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 4 uvedené směrnice;

e) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. e) tohoto článku jako disponibilní míra solventnosti vypočtená v souladu s článkem 16 směrnice (EU) 2016/2341.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce se nezohledňují výše kapitálu každého přidruženého podniku odpovídající nedělitelným fondům a dalším položkám, které orgán dohledu nad skupinou označil za položky se sníženou schopností absorbovat ztráty, a dále preferenční akcie, podřízené účty vzájemných pojišťoven, podřízené závazky a odložené daňové pohledávky, které jsou zahrnuty do kapitálu nad rámec kapitálových požadavků vypočtených v souladu s odstavcem 3, ledaže je pojišťovna nebo zajišťovna držící účast schopna orgánu dohledu nad skupinou uspokojivě doložit, že tyto položky mohou být dány k dispozici ke krytí skupinového solventnostního kapitálového požadavku. Při určování složení přebytečného kapitálu pojišťovna nebo zajišťovna držící účast zohlední, že určité požadavky některých přidružených podniků jsou splněny pouze kmenovým kapitálem tier 1 nebo vedlejším kapitálem tier 1 ve smyslu nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Příspěvek přidružených podniků uvedených v odstavci 1 do skupinového solventnostního kapitálového požadavku se vypočítá jako součet poměrného podílu kapitálového požadavku nebo fiktivního kapitálového požadavku každého přidruženého podniku. Tento kapitálový požadavek nebo fiktivní kapitálový požadavek se vypočítá takto:

a) pro přidružené podniky uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku takto:

i) pro každý investiční podnik, na který se vztahují kapitálové požadavky v souladu s nařízením (EU) 2019/2033, jako součet požadavku stanoveného v článku 11 uvedeného nařízení, zvláštních kapitálových požadavků uvedených v čl. 39 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 (**) nebo místních kapitálových požadavků v třetích zemích;

ii) pro každou úvěrovou instituci jako vyšší z těchto hodnot:

1) součet požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, včetně opatření podle článků 458 a 459 uvedeného nařízení, zvláštních kapitálových požadavků k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky podle článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv definovaného v čl. 128 bodě 6 uvedené směrnice nebo místních kapitálových požadavků v třetích zemích,

2) součet požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, včetně opatření podle článků 458 a 459 uvedeného nařízení, zvláštních kapitálových požadavků k řešení rizika nadměrné páky podle článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru stanoveného v čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013 nebo místních kapitálových požadavků v třetích zemích, pokud mají být tyto požadavky splněny kapitálem tier 1;

b) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. b) tohoto článku v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/65/ES;

c) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. c) tohoto článku v souladu s článkem 9 směrnice 2011/61/EU;

d) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. d) tohoto článku jako kapitálový požadavek, který by přidružený podnik musel splnit v souladu s příslušnými sektorovými předpisy definovanými v čl. 2 bodě 7 směrnice 2002/87/ES, pokud by šlo o regulovaný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 4 uvedené směrnice;

e) pro každý přidružený podnik uvedený v odst. 1 písm. e) tohoto článku jako vyšší z těchto hodnot: požadovaná míra solventnosti vypočtená v souladu s článkem 17 směrnice (EU) 2016/2341 a celkové kapitálové požadavky uložené vnitrostátními právními předpisy členských států, v němž je přidružený podnik registrován nebo povolen.

4. Pokud několik přidružených podniků uvedených v odstavci 1 tohoto článku tvoří podskupinu, která podléhá kapitálovému požadavku na konsolidovaném základě v souladu s jednou ze směrnic nebo nařízení uvedených v odstavci 3 tohoto článku, včetně případů, kdy je finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo smíšená finanční holdingová společnost dceřiným podnikem skupiny, může orgán dohledu nad skupinou požadovat výpočet příspěvku těchto přidružených podniků do použitelného kapitálu skupiny jako poměrného podílu na kapitálu této podskupiny namísto použití odst. 2 písm. a) až e) tohoto článku na každý jednotlivý podnik patřící do této podskupiny. V takovém případě pojišťovna nebo zajišťovna držící účast rovněž vypočítá příspěvek těchto přidružených podniků do skupinového solventnostního kapitálového požadavku jako poměrný podíl na kapitálovém požadavku této podskupiny, namísto aby použila odst. 3 písm. a) až e) tohoto článku na každý jednotlivý podnik patřící do této podskupiny. Do výpočtu kapitálu a kapitálového požadavku podskupiny se zahrnou všechny finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i podniky pomocných služeb ve smyslu bodu 18 uvedeného odstavce, které spadají do dané podskupiny.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce se odstavce 2 a 3 tohoto článku použijí na konkrétní podskupinu na základě její konsolidované situace ve smyslu buď čl. 4 odst. 1 bodu 47 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo čl. 4 odst. 1 bodu 11 nařízení (EU) 2019/2033, nebo případně na základě její konsolidované pozice.

5. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 členské státy umožní svým orgánům dohledu, které vykonávají funkci orgánu dohledu nad určitou skupinou, aby mohly na žádost podniku držícího účast nebo z vlastního podnětu rozhodnout o odečtení jakékoli účasti uvedené v odst. 1 písm. a) až d) od kapitálu použitelného pro skupinovou solventnost podniku držícího účast.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).“

79) V článku 229 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud by odpočet uvedený v prvním pododstavci zlepšil solventnost skupiny ve srovnání se situací, kdy je daný podnik ponechán ve výpočtu skupinové solventnosti, odpočet se nepoužije.“

80) V hlavě III kapitole II oddíle 1 pododdíle 3 se doplňuje nový článek, který zní:

„*Článek 229a*

Zjednodušené výpočty

1. Pro účely článku 230 může orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními dotčenými orgány dohledu povolit pojišťovně nebo zajišťovně držící účast uplatnit zjednodušený přístup k účastem v přidružených podnicích, které jsou nevýznamné.

Použití zjednodušeného přístupu uvedeného v prvním pododstavci na jeden nebo více přidružených podniků pojišťovna nebo zajišťovna držící účast řádně odůvodní orgánu dohledu nad skupinou s ohledem na povahu, rozsah a komplexnost rizik přidruženého podniku nebo podniků.

Členské státy vyžadují, aby pojišťovna nebo zajišťovna držící účast každoročně posoudila, zda je použití zjednodušeného přístupu stále odůvodněné, a ve své zprávě o solventnosti a finanční situaci skupiny uvedené v čl. 256 odst. 1 zveřejnila seznam a velikost přidružených podniků, na které se tento zjednodušený přístup vztahuje.

2. Pro účely odstavce 1 pojišťovna a zajišťovna držící účast orgánu dohledu nad skupinou uspokojivě prokáže, že použití zjednodušeného přístupu k účastem v jednom nebo několika přidružených podnicích je dostatečně obezřetné, aby se při výpočtu skupinové solventnosti zabránilo podhodnocení rizik plynoucích z tohoto podniku nebo z těchto podniků.

Při použití na pojišťovnu nebo zajišťovnu z třetí země, která má sídlo v zemi, která není rovnocenná nebo dočasně rovnocenná ve smyslu článku 227, nesmí vést zjednodušený přístup k tomu, že příspěvek přidruženého podniku do skupinového solventnostního kapitálového požadavku je nižší než kapitálový požadavek tohoto přidruženého podniku stanovený příslušnou třetí zemí.

Zjednodušený přístup se nepoužije na přidruženou pojišťovnu nebo zajišťovnu z třetí země, pokud pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nemá spolehlivé informace o kapitálovém požadavku stanoveném v této třetí zemi.

3. Pro účely odstavce 1 se přidružené podniky považují za nevýznamné, pokud účetní hodnota každého z nich představuje méně než 0,2 % aktiv skupiny vypočtených na základě konsolidovaných účetních údajů a součet účetních hodnot všech těchto podniků představuje méně než 0,5 % aktiv skupiny vypočtených na základě konsolidovaných účetních údajů.“

81) Článek 230 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Výpočet skupinové solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se provádí na základě konsolidované účetní závěrky.

Skupinová solventnost pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

a) součtem kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek, vypočítaného na základě konsolidovaných účetních údajů, a příspěvku přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1 do skupinového použitelného kapitálu, pokud je tento příspěvek vypočten v souladu s čl. 228 odst. 2 nebo 4;

b) součtem solventnostního kapitálového požadavku na úrovni skupiny, vypočítaného na základě konsolidovaných účetních údajů, a příspěvku přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1 do skupinového solventnostního kapitálového požadavku, pokud je tento příspěvek vypočten v souladu s čl. 228 odst. 3 nebo 4.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce se do konsolidovaných účetních údajů nezahrnují účasti v přidružených podnicích podle čl. 228 odst. 1.

Hlava I kapitola VI oddíl 3 pododdíly 1, 2 a 3 a hlava I kapitola VI oddíl 4 pododdíly 1, 2 a 3 se pro výpočet kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek a solventnostního kapitálového požadavku na úrovni skupiny použijí na základě konsolidovaných účetních údajů.“

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v druhém pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) poměrného podílu místních kapitálových požadavků, při němž by bylo odňato povolení, pro přidružené pojišťovny a zajišťovny z třetích zemí.“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud je kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek vypočtený na základě konsolidovaných účetních údajů vyšší než solventnostní kapitálový požadavek na úrovni skupiny vypočtený na základě konsolidovaných účetních údajů a není splněn minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek, použijí se obdobně čl. 138 odst. 1 až 4, zatímco čl. 139 odst. 1 a 2 se nepoužijí. Pro účely tohoto pododstavce se odkazem na ‚solventnostní kapitálový požadavek‘ v článku 138 rozumí odkaz na ‚minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek‘.“

82) V čl. 232 prvním pododstavci návětí se slova „uvedené v čl. 37 odst. 1 písm. a) až d)“ nahrazují slovy „uvedené v čl. 37 odst. 1 písm. a) až e)“.

83) Článek 233 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) a hodnotou přidružených podniků v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast podle čl. 220 odst. 3 a čl. 228 odst. 1 a souhrnným skupinovým solventnostním kapitálovým požadavkem podle odstavce 3 tohoto článku.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) poměrného podílu pojišťovny nebo zajišťovny držící účast v kapitálu použitelném pro solventnostní kapitálový požadavek každé jednotlivé přidružené pojišťovny nebo zajišťovny;“.

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„c) příspěvku přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1 do skupinového použitelného kapitálu, přičemž tento příspěvek se vypočítá v souladu s čl. 228 odst. 2 nebo čl. 228 odst. 4.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) poměrného podílu solventnostního kapitálového požadavku každé jednotlivé přidružené pojišťovny nebo zajišťovny;“,

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„c) příspěvku přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1 do skupinového solventnostního kapitálového požadavku, přičemž tento příspěvek se vypočítá v souladu s čl. 228 odst. 3 nebo čl. 228 odst. 4.“

84) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 233a*

Kombinace metod 1 a 2

1. Skupinová solventnost pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

a) součtem těchto hodnot:

i) v případě podniků, na které se použije metoda 1, kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek, vypočteného na základě konsolidovaných účetních údajů;

ii) v případě každé přidružené pojišťovny nebo zajišťovny, na kterou se použije metoda 2, poměrného podílu pojišťovny nebo zajišťovny držící účast na kapitálu použitelném pro solventnostní kapitálový požadavek přidružené pojišťovny nebo zajišťovny;

iii) příspěvku přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1, vypočítaného v souladu s čl. 228 odst. 2 nebo čl. 228 odst. 4, a

b) součtem těchto hodnot:

i) v případě podniků, na které se použije metoda 1, konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku, vypočteného v souladu s čl. 230 odst. 2 na základě konsolidovaných účetních údajů;

ii) v případě každé přidružené pojišťovny nebo zajišťovny, na kterou se použije metoda 2, poměrného podílu jejího solventnostního kapitálového požadavku;

iii) příspěvku přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1, vypočteného v souladu s čl. 228 odst. 3 nebo čl. 228 odst. 4.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) bodu i) a odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto článku se do konsolidovaných účetních údajů nezahrnují účasti v přidružených podnicích uvedených v čl. 228 odst. 1.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) bodu i) a odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto článku se do konsolidovaných účetních údajů nezahrnují účasti v přidružených podnicích uvedených v čl. 220 odst. 3, na které se použije metoda 2.

Pro účely odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto článku se hodnota účastí v podnicích uvedených v čl. 220 odst. 3, na které se použije metoda 2, přesahující poměrný podíl jejich vlastního solventnostního kapitálového požadavku zahrne do konsolidovaných účetních údajů při výpočtu citlivosti aktiv a závazků na změny úrovně nebo volatility měnových kurzů (‚měnové riziko‘). Předpokládá se však, že hodnota těchto účastí není citlivá na změny úrovně nebo volatility tržních cen akcií (‚akciové riziko‘).

4. Ustanovení čl. 233 odst. 4 se použije obdobně pro účely odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 1 písm. b) bodu ii) tohoto článku.

5. Článek 231 se použije obdobně v případě žádosti o povolení výpočtu konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku, jakož i solventnostního kapitálového požadavku pojišťoven a zajišťoven ve skupině na základě interního modelu, kterou podává pojišťovna nebo zajišťovna a její přidružené podniky nebo společně přidružené podniky pojišťovací holdingové společnosti.

6. Minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek se vypočte v souladu s čl. 230 odst. 2.

Minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek je kryt použitelným primárním kapitálem stanoveným v souladu s čl. 98 odst. 4 a vypočteným na základě konsolidovaných účetních údajů. Pro účely tohoto výpočtu se do konsolidovaných účetních údajů nezahrnují účasti v přidružených podnicích uvedených v čl. 228 odst. 1.

Při určování, zda je tento kapitál použitelný pro minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek, se obdobně použijí zásady stanovené v článcích 221 až 229a. Ustanovení čl. 139 odst. 1 a 2 se použijí obdobně.

Pokud je kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek vypočtený na základě konsolidovaných účetních údajů vyšší než solventnostní kapitálový požadavek na úrovni skupiny vypočtený na základě konsolidovaných účetních údajů a není splněn minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek, použijí se obdobně čl. 138 odst. 1 až 4, zatímco čl. 139 odst. 1 a 2 se nepoužijí. Pro účely tohoto pododstavce se odkazem na ‚solventnostní kapitálový požadavek‘ v článku 138 rozumí odkaz na ‚minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek‘.

7. Při určování, zda částka vypočtená podle odst. 1 písm. b) bodu ii) tohoto článku vhodně odráží rizikový profil skupiny s ohledem na podniky uvedené v čl. 220 odst. 3, na které se použije metoda 2, věnují příslušné orgány dohledu zvláštní pozornost všem specifickým rizikům existujícím na úrovni skupiny, která by nebyla dostatečně pokryta, protože je obtížné je kvantifikovat.

Pokud se rizikový profil skupiny s ohledem na podniky uvedené v čl. 220 odst. 3, na které se použije metoda 2, významně odchyluje od předpokladů, z nichž vychází souhrnný skupinový solventnostní kapitálový požadavek uvedený v čl. 233 odst. 3, může být uloženo navýšení kapitálového požadavku na částku vypočtenou podle odst. 1 písm. b) bodu ii) tohoto článku.

Ustanovení čl. 37 odst. 1 až 5, akty v přenesené pravomoci a prováděcí technické normy přijaté podle čl. 37 odst. 6, 7 a 8 se použijí obdobně.

Článek 233b

Dlouhodobé akcie na úrovni skupiny

Použije-li se metoda 1 nebo kombinace metod, mohou pojišťovny a zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti použít článek 105a na podsoubor akciových investic.

Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, v nichž upřesní:

a) přístup, který se použije při posuzování souladu s podmínkami uvedenými v čl. 105a odst. 1 a při výpočtu objemu akcií, které se považují za dlouhodobé akciové investice, použije-li se metoda 1 nebo kombinace metod;

b) informace, které mají být zahrnuty do zprávy o solventnosti a finanční situaci skupiny uvedené v čl. 256 odst. 1 nebo do společné zprávy o solventnosti a finanční situaci uvedené v čl. 256 odst. 2 a do pravidelné zprávy orgánům dohledu na úrovni skupiny uvedené v čl. 256b odst. 1 nebo do společné pravidelné zprávy orgánům dohledu uvedené v čl. 256b odst. 2.“

85) Článek 234 se nahrazuje tímto:

„*Článek 234*

Akty v přenesené pravomoci pro technické zásady a metody uvedené v článcích 220 až 229, zjednodušený přístup uvedený v článku 229a a použití článků 230 až 233a

Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, v nichž upřesní:

a) technické zásady a metody stanovené v článcích 220 až 229;

b) technické podrobnosti ke zjednodušenému přístupu stanovenému v čl. 229a odst. 1, jakož i kritéria, na jejichž základě mohou orgány dohledu schválit použití zjednodušeného přístupu;

c) použití článků 230 až 233a s ohledem na ekonomickou povahu konkrétních právních struktur.

Komise může doplnit tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, v nichž upřesní kritéria, na jejichž základě může orgán dohledu nad skupinou schválit použití zjednodušeného přístupu stanoveného v čl. 229a odst. 2.“

86) V čl. 244 odst. 3 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„V rámci určení závažné koncentrace rizik, která podléhá ohlašovací povinnosti, orgán dohledu nad skupinou stanoví, po konzultaci s ostatními dotčenými orgány dohledu a skupinou, přiměřené limity založené na solventnostním kapitálovém požadavku, technických rezervách, použitelném kapitálu, jiných kvantitativních nebo kvalitativních kritériích vycházejících z rizik, která považuje za vhodná, nebo na jejich kombinaci.“

87) Článek 245 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „s odstavcem 2 a 3“ nahrazují slovy „s odstavcem 2, 3 a 3a“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Kromě operací uvnitř skupiny ve smyslu čl. 13 bodu 19 mohou orgány dohledu pro účely odstavců 2 a 3 tohoto článku v odůvodněných případech požadovat, aby skupiny informovaly také o operacích uvnitř skupiny, které zahrnují jiné podniky než pojišťovny a zajišťovny, pojišťovny a zajišťovny z třetích zemí, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti.“

88) Článek 246 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Požadavky stanovené v hlavě I kapitole IV oddíle 2 se použijí obdobně na úrovni skupiny. Řídící a kontrolní systém skupiny se vztahuje na pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, mateřské pojišťovací holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, jakož i všechny přidružené podniky v rámci skupiny ve smyslu článku 212, která podléhá dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c). Řídící a kontrolní systém skupiny se vztahuje také na všechny podniky, které podnik držící účast nebo jeho dceřiné podniky řídí společně s jedním nebo více podniky, které nejsou součástí téže skupiny.

Aniž je dotčen první pododstavec tohoto odstavce, ve všech podnicích zahrnutých do oblasti působnosti dohledu nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) se použijí jednotné systémy řízení rizik a vnitřní kontroly i ohlašovací postupy tak, aby tyto systémy a ohlašovací postupy mohly být kontrolovány na úrovni skupiny.

Členské státy zajistí, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán poslední mateřské pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii nebo určeného mateřského podniku podle čl. 214 odst. 5 nebo 6 nesl konečnou odpovědnost za to, že skupina, na kterou se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), dodržuje právní a správní předpisy přijaté podle této směrnice. Správní, řídící nebo kontrolní orgán každé pojišťovny a zajišťovny v rámci skupiny zůstává odpovědný za vlastní dodržování všech požadavků uvedených v článku 40 a čl. 213 odst. 1 druhém pododstavci.

Systém řízení rizik se vztahuje přinejmenším na všechny pojišťovací a zajišťovací činnosti prováděné v rámci skupiny, jakož i na významné nepojišťovací činnosti. Zahrnuje také rizika vyplývající z činností, kterým skupina je nebo by mohla být vystavena, a jejich vzájemné propojenosti.“;

b) v odstavci 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost pravidelně sleduje činnost svých přidružených podniků, včetně přidružených podniků uvedených v čl. 228 odst. 1 a neregulovaných podniků. Toto sledování je přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, která přidružené podniky vytvářejí nebo by mohly vytvářet na úrovni skupiny.

Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost má písemné koncepce na úrovni skupiny a zajistí soulad písemných koncepcí všech regulovaných podniků v rámci skupiny s koncepcemi skupiny. Rovněž zajistí, aby byly koncepce skupiny prováděny všemi regulovanými podniky v rámci skupiny jednotně.“;

c) v odst. 4 prvním pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Vlastní posouzení rizik a solventnosti prováděné na úrovni skupiny se vztahuje přinejmenším na všechny pojišťovací a zajišťovací činnosti prováděné v rámci skupiny, jakož i na významné nepojišťovací činnosti. Zahrnuje také rizika vyplývající z činností, kterým skupina je nebo by mohla být vystavena, a jejich vzájemné propojenosti. Podléhá kontrole orgánem dohledu ze strany orgánu dohledu nad skupinou v souladu s kapitolou III.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Členské státy vyžadují, aby pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost zajistila, že skupina má spolehlivé řídící a kontrolní systémy, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře definovanými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti a rozdělením povinností v rámci skupiny. Řídící a kontrolní systém skupiny usiluje o předcházení střetům zájmů nebo je řídí, pokud není možné jim předejít.

Za osoby, které skutečně řídí pojišťovací nebo zajišťovací skupinu, se považují osoby, které skutečně řídí mateřský podnik uvedený v odst. 1 třetím pododstavci.

Členské státy vyžadují, aby pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost určila osoby odpovědné za jiné klíčové funkce v rámci pojišťovací nebo zajišťovací skupiny, která podléhá dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c). Za činnosti prováděné těmito osobami je odpovědný správní, řídící nebo kontrolní orgán uvedený v odst. 1 třetím pododstavci tohoto článku.

Pokud jsou osoby, které skutečně řídí pojišťovací nebo zajišťovací skupinu nebo jsou odpovědné za jiné klíčové funkce, rovněž osobami, které skutečně řídí jednu nebo více pojišťoven nebo zajišťoven nebo jiných přidružených podniků, nebo jsou odpovědné za jiné klíčové funkce v rámci některého z těchto podniků, zajistí podnik držící účast, aby byly jasně odděleny role a odpovědnosti na úrovni skupiny od rolí a odpovědností na úrovni každého jednotlivého podniku.“

89) V hlavě III se vkládá nová kapitola, která zní:

„***KAPITOLA IIa***

Makroobezřetnostní pravidla na úrovni skupiny

Článek 246a

Řízení rizika likvidity na úrovni skupiny

1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti vypracovaly a průběžně aktualizovaly plán řízení rizika likvidity na úrovni skupiny zahrnující analýzu likvidity v krátkodobém horizontu a na žádost orgánu dohledu nad skupinou také analýzu likvidity ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Článek 144a se použije obdobně.

2. Odchylně od článku 144a členské státy zajistí, aby dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny, které spadají do oblasti působnosti dohledu nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a) a b), byly osvobozeny od vypracování a průběžné aktualizace plánu řízení rizika likvidity na individuální úrovni, kdykoli plán řízení rizika likvidity podle odstavce 1 tohoto článku pokrývá řízení likvidity a potřeby likvidity dotčených dceřiných podniků.

Členské státy vyžadují, aby každá jednotlivá pojišťovna nebo zajišťovna, na kterou se vztahuje osvobození podle prvního pododstavce, předložila svému orgánu dohledu ty části plánu řízení rizika likvidity, které se týkají situace celé skupiny a její vlastní situace.

3. Bez ohledu na odstavec 2 mohou orgány dohledu požadovat, aby dceřiná pojišťovna nebo zajišťovna vypracovala a průběžně aktualizovala plán řízení rizika likvidity na individuální úrovni, pokud zjistí konkrétní slabiny v oblasti likvidity nebo pokud plán řízení likvidity na úrovni skupiny neobsahuje příslušné informace, které orgán dohledu, jenž dceřinému podniku udělil povolení, vyžaduje od srovnatelných podniků pro účely sledování jejich likvidity.

4. Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje EIOPA návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní obsah a četnost aktualizace plánu řízení rizika likvidity na úrovni skupiny. EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. ledna 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 246b

Další makroobezřetnostní pravidla

Články 144b a 144c se použijí obdobně na úrovni pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.“

90) V čl. 252 prvním pododstavci se slova „úvěrová instituce, jak je vymezena ve směrnici 2006/48/ES nebo investiční podnik, jak je vymezen ve směrnici 2004/39/ES“ nahrazují slovy „úvěrová instituce, jak je vymezena v nařízení (EU) č. 575/2013, nebo investiční podnik, jak je vymezen ve směrnici 2014/65/EU“.

91) V článku 254 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„3. Pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost a smíšená finanční holdingová společnost předloží orgánu dohledu nad skupinou informace uvedené v tomto článku každoročně do 22 týdnů po skončení účetního období podniku, a pokud jsou informace uvedené v tomto článku vyžadovány čtvrtletně, do 11 týdnů po skončení každého čtvrtletí.“

92) Článek 256 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti každoročně zveřejňovaly zprávu o solventnosti a finanční situaci skupiny. Tato zpráva obsahuje informace o skupině určené jiným profesionálním účastníkům trhu, jak je uvedeno v čl. 51 odst. 1b. Články 51, 53, 54 a 55 se použijí obdobně.

Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost předkládaly informace uvedené v tomto článku do 24 týdnů po skončení účetního období podniku.“;

b) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) informace o každém z dceřiných podniků ve skupině, které musí být jednotlivě identifikovatelné, včetně obou částí zprávy o solventnosti a finanční situaci, a které musí být zveřejňovány v souladu s články 51, 53, 54 a 55.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, ve kterých dále upřesní informace, které musí být zveřejňovány ve společné zprávě o solventnosti a finanční situaci uvedené v odstavci 2 tohoto článku a ve zprávě o solventnosti a finanční situaci skupiny uvedené v odstavci 1 tohoto článku.“

96) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 256b*

Pravidelná zpráva orgánům dohledu za skupinu

1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti každoročně předkládaly orgánům dohledu nad skupinou pravidelnou zprávu na úrovni skupiny. Ustanovení čl. 35 odst. 5a prvního pododstavce a druhého pododstavce, písm. a) se použije obdobně.

Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly informace uvedené v tomto článku jednou ročně nebo méně často do 24 týdnů po skončení účetního období pojišťovny nebo zajišťovny.

2. Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost může se souhlasem orgánu dohledu nad skupinou předkládat společnou pravidelnou zprávu orgánům dohledu, která obsahuje:

a) informace na úrovni skupiny, které se oznamují v souladu s odstavcem 1;

b) informace o každém z dceřiných podniků ve skupině, které jsou individuálně identifikovatelné, jež se předkládají v souladu s čl. 35 odst. 5a, přičemž výsledkem nesmí být poskytnutí méně informací, než by poskytly pojišťovny a zajišťovny předkládající pravidelnou zprávu orgánům dohledu v souladu s čl. 35 odst. 5a.

Před udělením souhlasu v souladu s prvním pododstavcem konzultuje orgán dohledu nad skupinou členy kolegia orgánů dohledu a náležitě přihlédne k jejich názorům a výhradám. Neudělení souhlasu dotčenými vnitrostátními orgány dohledu musí být řádně odůvodněno. Pokud kolegium orgánů dohledu schválí společnou pravidelnou zprávu orgánům dohledu podle tohoto odstavce, předloží každá jednotlivá pojišťovna a zajišťovna společnou pravidelnou

zprávu svému orgánu dohledu. Každý orgán dohledu má pravomoc vykonávat dohled nad tou částí společné pravidelné zprávy orgánům dohledu, která se týká konkrétně relevantního dceřiného podniku.

3. Pokud předložená společná pravidelná zpráva orgánům dohledu není pro vnitrostátní orgány dohledu uspokojivá, může být souhlas uvedený v odstavci 2 odňat.

4. Pokud jsou ve zprávě uvedené v odstavci 2 opomenuty informace, jejichž poskytnutí orgán dohledu, jenž udělil povolení dceřinému podniku ve skupině, vyžaduje od srovnatelných podniků, a pokud jsou tyto opomenuté informace podstatné, dotčený orgán dohledu má pravomoc vyžadovat, aby dotčený dceřiný podnik nezbytné informace předložil dodatečně.

5. Pokud orgán dohledu, který udělil povolení dceřinému podniku ve skupině, zjistí jakékoli nedodržení čl. 35 odst. 5a nebo požádá o změnu či objasnění společné pravidelné zprávy orgánům dohledu, informuje o tom rovněž kolegium orgánů dohledu a orgán dohledu nad skupinou předloží pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti stejnou žádost.

6. Komise doplní tuto směrnici přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a, ve kterých dále upřesní informace uvedené v tomto článku, jež mají být poskytovány.

Článek 256c

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: požadavek na audit

1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost skupiny podléhala požadavku na audit rozvahy skupiny zveřejněné jako součást zprávy o solventnosti a finanční situaci skupiny uvedené v čl. 256 odst. 1 nebo jako součást společné zprávy o solventnosti a finanční situaci uvedené v čl. 256 odst. 2.

2. Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost předloží orgánu dohledu nad skupinou spolu se zprávou o solventnosti a finanční situaci skupiny uvedenou v čl. 256 odst. 1 nebo společnou zprávou o solventnosti a finanční situaci uvedenou v čl. 256 odst. 2 samostatnou zprávu obsahující určení druhu ověření a výsledky auditu, vypracovanou auditorskou společností.

3. Pokud existuje společná zpráva o solventnosti a finanční situaci podle čl. 256 odst. 2, splní požadavky na audit uložené přidružené pojišťovně nebo zajišťovně a zprávu uvedenou v čl. 51a odst. 6 předloží orgánu dohledu tohoto podniku pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost.

4. Článek 51a se použije obdobně.“

94) Článek 257 se nahrazuje tímto:

„*Článek 257*

Požadavky na způsobilost a bezúhonnost osob, které skutečně řídí pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost nebo které mají jiné klíčové funkce

Členské státy vyžadují, aby osoby, které skutečně řídí pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost, a případně osoby odpovědné za jiné klíčové funkce byly bezúhonné a způsobilé k výkonu svých povinností.

Článek 42 se použije obdobně.“

95) Článek 258 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Orgánům dohledu jsou svěřeny veškeré pravomoci v oblasti dohledu k přijímání opatření ve vztahu k pojišťovacím holdingovým společnostem a smíšeným finančním holdingovým společnostem, které jsou nezbytná k zajištění toho, aby skupiny, na něž se vztahuje dohled nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c), splňovaly všechny požadavky stanovené v této hlavě. Tyto pravomoci zahrnují obecné pravomoci orgánů dohledu uvedené v článku 34.

Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy, uloží členské státy sankce nebo přijmou opatření týkající se pojišťovacích holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, které poruší právní nebo správní předpisy přijaté k provedení této hlavy, nebo osob, které tyto společnosti skutečně řídí. Orgány dohledu úzce spolupracují k zajištění toho, aby tyto sankce nebo opatření byly účinné, zejména pokud se ústřední správní orgán nebo hlavní subjekt pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nenachází ve stejném členském státě jako její sídlo.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2a. Zjistil-li orgán dohledu nad skupinou, že podmínky stanovené v čl. 213b odst. 1 splněny nejsou nebo přestaly být plněny, podléhá pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost příslušným opatřením v oblasti dohledu k zajištění nebo případně obnovení kontinuity a integrity dohledu nad skupinou a k zajištění plnění požadavků stanovených v této hlavě. V případě smíšené finanční holdingové společnosti zohlední opatření v oblasti dohledu zejména dopady na finanční konglomerát jako celek, jakož i na jeho přidružené regulované podniky.

2b. Pro účely odstavců 1 a 2a tohoto článku členské státy zajistí, aby opatření v oblasti dohledu, která mohou být uplatňována na pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, zahrnovala alespoň:

a) pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny drženými pojišťovací holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností;

b) vydávání soudních zákazů nebo ukládání sankcí či pokut pojišťovací holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo členům správního, řídícího nebo kontrolního orgánu těchto společností;

c) ukládání příkazů nebo pokynů pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, aby účasti ve svých dceřiných pojišťovnách a zajišťovnách převedla na své akcionáře;

d) dočasné určení jiné pojišťovací holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo pojišťovny či zajišťovny v rámci skupiny jako odpovědné za zajištění souladu s požadavky stanovenými v této hlavě;

e) omezení nebo zákaz rozdělování výnosů nebo výplaty úroků akcionářům;

f) požadavek, aby pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti odprodaly nebo snížily podíly v pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo jiných přidružených podnicích uvedených v čl. 228 odst. 1;

g) požadavek, aby pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti předložily plán pro neprodlené obnovení souladu.

Pokud se kterékoli z opatření uvedených v prvním pododstavci týká podniků, které mají sídlo ve více než jednom členském státě, orgán dohledu nad skupinou konzultuje před jejich přijetím ostatní dotčené orgány dohledu a EIOPA.“

96) Článek 262 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. V případě neexistence rovnocenného dohledu podle článku 260 nebo pokud členský stát v souladu s čl. 260 odst. 7 nepoužije v případě dočasné rovnocennosti článek 261, použije daný členský stát na pojišťovny a zajišťovny, které jsou součástí skupiny ve smyslu článku 212 a na které se vztahuje dohled nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. c), jedno z následujících:

a) články 218 až 235 a články 244 až 258, a to obdobně;

b) jeden z postupů stanovených v odstavci 3.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy umožní svým orgánům dohledu, aby uplatňovaly jiné postupy, které zajistí přiměřený dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami, jež jsou součástí skupiny ve smyslu článku 212 a na něž se vztahuje dohled nad skupinou v souladu s čl. 213 odst. 2 písm. c). Tyto postupy schválí orgán dohledu nad skupinou určený v souladu s článkem 247 po konzultaci s ostatními dotčenými orgány dohledu.

Postupy uvedené v prvním pododstavci umožňují dosažení cílů dohledu nad skupinou uvedených v této hlavě. Tyto cíle zahrnují:

a) zachování alokace kapitálu a složení kapitálu pojišťoven a zajišťoven a zabránění významné tvorbě kapitálu uvnitř skupiny, pokud je tato tvorba kapitálu uvnitř skupiny financována z výnosů z dluhopisů nebo jiných finančních nástrojů, které mateřská společnost nepovažuje za položky kapitálu;

b) posuzování a sledování rizik vyplývajících z podniků v Unii i mimo ni a omezování rizika přenosu nákazy z těchto podniků a z jiných neregulovaných podniků na pojišťovny a zajišťovny ve skupině a na podskupinu, jejíž poslední mateřský podnik je pojišťovnou nebo zajišťovnou, pojišťovací holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností se sídlem v Unii podle článku 215, pokud taková podskupina existuje.

Postupy uvedené v prvním pododstavci musí být náležitě odůvodněny, zdokumentovány a oznámeny ostatním dotčeným orgánům dohledu, EIOPA a Komisi.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku mohou dotčené orgány dohledu použít zejména jeden nebo více z následujících postupů u pojišťoven a zajišťoven, pojišťovacích holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, které jsou součástí skupiny podléhající dohledu nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. c):

a) určení jedné pojišťovny nebo zajišťovny, která odpovídá za dodržování požadavků stanovených v této hlavě, pokud pojišťovny a zajišťovny, jež jsou součástí skupiny, nemají společný mateřský podnik v Unii;

b) požadavek na zřízení pojišťovací holdingové společnosti se sídlem v Unii nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii, pokud pojišťovny a zajišťovny, které jsou součástí skupiny, nemají společný mateřský podnik v Unii, a použití této hlavy na pojišťovny a zajišťovny ve skupině, v jejímž čele stojí tato pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;

c) pokud několik pojišťoven a zajišťoven, které jsou součástí skupiny, tvoří podskupinu, jejíž mateřský podnik má sídlo v Unii, kromě použití této hlavy na tuto podskupinu přijetí dodatečných opatření nebo uložení dodatečných požadavků, včetně požadavků uvedených v písmenech d), e) a f) tohoto pododstavce a zvýšeného dohledu nad koncentrací rizik ve smyslu článku 244 a nad operacemi uvnitř skupiny ve smyslu článku 245, za účelem dosažení cíle uvedeného v odst. 2 druhém pododstavci písm. b) tohoto článku;

d) požadavek, aby členové správního, řídícího nebo kontrolního orgánu posledního mateřského podniku v Unii byli nezávislí na posledním mateřském podniku mimo Unii;

e) zákaz, omezení, zamezení, sledování nebo požadavek na předchozí oznámení operací, včetně výplat dividend a kupónů z podřízeného dluhu, pokud tyto operace ohrožují nebo by mohly ohrozit finanční situaci nebo solventnost pojišťoven a zajišťoven ve skupině a týkají se na jedné straně pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti se sídlem v Unii nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii a na druhé straně podniku, který je součástí skupiny a má sídlo mimo Unii; pokud orgán dohledu nad skupinou v Unii není jedním z orgánů dohledu členského státu, ve kterém má přidružená pojišťovna nebo

zajišťovna své sídlo, orgán dohledu nad skupinou v Unii informuje tyto orgány dohledu o svých zjištěních, aby jim umožnil přijmout vhodná opatření;

f) vyžadování informací o solventnosti a finanční situaci, rizikovém profilu a limitech rozsahu rizika mateřských podniků, které mají sídlo mimo Unii, včetně případných zpráv o těchto tématech, které jsou předkládány správnímu, řídícímu nebo kontrolnímu orgánu nebo orgánům dohledu těchto mateřských podniků z třetích zemí.“

97) V článku 265 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Členské státy zejména zajistí, aby v případě, že je mateřský podnik jedné nebo více pojišťoven nebo zajišťoven úvěrovou institucí, investičním podnikem, finanční institucí, správcovskou společností SKIPCP, správcem alternativních investičních fondů, institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění nebo neregulovaným podnikem, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU, pokud tyto činnosti tvoří významnou část jeho celkové činnosti, orgány dohledu odpovědné za dohled nad těmito pojišťovnami nebo zajišťovnami vykonávaly obecný dohled nad operacemi mezi těmito pojišťovnami nebo zajišťovnami a mateřským podnikem a jeho přidruženými podniky.“

98) V článku 267 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely směrnice (EU) 2025/1 se v případě použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 zmíněné směrnice a výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v hlavě III kapitole IV zmíněné směrnice použijí ustanovení kapitol I, II a IV této hlavy na zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) zmíněné směrnice.

Pokud se použije článek 63 směrnice (EU) 2025/1, články 270 a 272 této směrnice se nepoužijí.“

99) V čl. 268 odst. 1 se první pododstavec mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) ‚příslušnými orgány‘ se rozumí správní nebo soudní orgány členských států příslušné pro provádění reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení nebo orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice (EU) 2025/1 v souvislosti s reorganizačními opatřeními přijatými podle zmíněné směrnice;“

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚reorganizačními opatřeními‘ se rozumějí opatření v podobě určité intervence příslušných orgánů, jejichž účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci pojišťovny a která mají vliv na již existující práva jiných osob, než je samotná pojišťovna, včetně pozastavení plateb, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek, použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 směrnice (EU) 2025/1 a výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v hlavě III kapitole IV zmíněné směrnice;“.

100) Článek 301a se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Přenesená pravomoc uvedená v článcích 29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b a 304e je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 28. ledna 2025.“,

ii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Přenesení pravomoci uvedené v prvním a druhém pododstavci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

Komise vypracuje zprávu o přenesených pravomocích nejpozději šest měsíců před koncem každého čtyřletého období.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Přenesení pravomoci uvedené v článcích 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e a 308b může Evropský parlament či Rada kdykoliv zrušit.

Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 nebo 308b vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

5a. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 304e vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.“

101) V článku 304 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Od 30. ledna 2027 mohou životní pojišťovny nadále uplatňovat přístup uvedený v odstavci 1 pouze u aktiv a závazků, u nichž orgány dohledu schválily použití podmodulu akciového rizika založeného na trvání před 30. lednem 2027.“

102) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 304c*

Zpráva, pokud jde o riziko týkající se udržitelnosti

1. EIOPA po konzultaci s ESRB posoudí na základě dostupných údajů a zjištění platformy pro udržitelné financování uvedené v článku 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 (*) a orgánu EBA v rámci činnosti na základě mandátu stanoveného v čl. 501c písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, zda by bylo odůvodněné zvláštní obezřetnostní zacházení s expozicemi souvisejícími s aktivy nebo činnostmi, které jsou významně spojeny s environmentálními nebo sociálními cíli. EIOPA zejména posoudí potenciální vlivy zvláštního obezřetnostního zacházení s expozicemi souvisejícími s aktivy a činnostmi, které jsou významně spojeny s environmentálními nebo sociálními cíli nebo které jsou významně spojeny s poškozením těchto cílů, na ochranu pojistníků a finanční stabilitu v Unii, včetně aktiv souvisejících s fosilními palivy.

EIOPA podá zprávu o svých zjištěních Komisi do 1. března 2025. V příslušných případech se ve zprávě zváží možné na riziku založené obezřetnostní zacházení s expozicemi souvisejícími s aktivy a činnostmi, které jsou významně spojeny s environmentálními nebo sociálními cíli nebo které jsou významně spojeny s poškozením těchto cílů. Ke zprávě se připojí posouzení dopadu tohoto možného na riziku založeného obezřetnostního zacházení s těmito expozicemi na pojišťovny a zajišťovny.

2. EIOPA přezkoumá alespoň jednou za pět let s ohledem na riziko přírodních katastrof rozsah a kalibraci standardních parametrů podmodulu neživotního katastrofického rizika u solventnostního kapitálového požadavku podle čl. 105 odst. 2 třetího pododstavce písm. b). Pro účely těchto přezkumů EIOPA zohlední nejnovější dostupné relevantní důkazy z oblasti klimatologie a relevanci rizik z hlediska rizik upisovaných pojišťovnami a zajišťovnami, které používají standardní vzorec pro výpočet podmodulu neživotního katastrofického rizika u solventnostního kapitálového požadavku.

První přezkum podle prvního pododstavce se dokončí do 29. ledna 2027.

Pokud EIOPA při přezkumu podle prvního pododstavce zjistí, že v důsledku rozsahu nebo kalibrace standardních parametrů podmodulu neživotního katastrofického rizika existuje významný rozpor mezi částí solventnostního kapitálového požadavku týkající se přírodních katastrof a skutečným rizikem přírodních katastrof, kterému pojišťovny a zajišťovny čelí, předloží Komisi stanovisko k riziku přírodních katastrof.

Stanovisko k riziku přírodních katastrof předložené Komisi podle třetího pododstavce se zabývá rozsahem nebo kalibrací standardních parametrů podmodulu neživotního katastrofického rizika u solventnostního kapitálového požadavku s cílem odstranit zjištěný nesoulad a je doplněno posouzením dopadu navržených změn na pojišťovny a zajišťovny.

3. EIOPA v rámci posouzení uvedeného v čl. 45 odst. 1 vyhodnotí, zda a do jaké míry pojišťovny a zajišťovny posuzují svou významnou expozici vůči riziku souvisejícímu se ztrátou biologické rozmanitosti. Následně posoudí, která opatření mají být přijata k zajištění toho, aby pojišťovny a zajišťovny tato rizika řádně zohledňovaly. EIOPA podá zprávu se svými zjištěními Komisi do 30. června 2025.

EBA, EIOPA a ESMA vypracují prostřednictvím společného výboru uvedeného v článku 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 obecné pokyny, které zajistí, aby do zátěžového testování environmentálních, sociálních a správních rizik byly začleněny konzistentnost, dlouhodobá hlediska a společné normy pro metodiky posuzování. Společný výbor tyto obecné pokyny zveřejní do 10. ledna 2026. EBA, EIOPA a ESMA prostřednictvím tohoto společného výboru prověří, jak mohou být do zátěžového testování začleněna sociální a správní rizika.

Článek 304d

Přezkum, pokud jde o oddělení činností životního a neživotního pojištění a kapitálové rezervy

1. EIOPA posoudí, zda je požadavek na oddělení činností životního a neživotního pojištění podle čl. 73 odst. 1 stále opodstatněný. Zejména posoudí účinky zachování a možné účinky zrušení zákazu smíšené činnosti alespoň s ohledem na ochranu pojistníků, možné křížové subvencování mezi činnostmi životního a neživotního pojištění, efektivnost trhu a konkurenceschopnost. Pro účely tohoto posouzení EIOPA zohlední zkušenosti s dohledem u kompozitních pojišťoven a zajišťoven. EIOPA předloží zprávu se svými zjištěními Komisi do 31. ledna 2028.

2. EIOPA do 31. ledna 2032 monitoruje příspěvek požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU pro přidružené úvěrové instituce ke skupinovým solventnostním kapitálovým požadavkům uvedeným v čl. 228 odst. 3 písm. a) bodě ii) této směrnice. Za tímto účelem EIOPA spolupracuje s EBA a podává Komisi zprávu o veškerých zjištěních.

Článek 304e

Prodloužení lhůt za výjimečných okolností

1. V případě výjimečné situace v oblasti zdraví, přírodní katastrofy nebo jiné mimořádné události EIOPA z vlastního podnětu nebo na žádost jednoho či více orgánů dohledu nebo Komise posoudí, zda taková výjimečná situace v oblasti zdraví, přírodní katastrofa nebo jiná mimořádná událost může podstatně ovlivnit provozní schopnosti pojišťoven a zajišťoven a zabránit jim v předložení informací ve lhůtách stanovených v čl. 35b odst. 1, 2 a 3, čl. 51 odst. 7, čl. 254 odst. 3, čl. 256 odst. 1 a čl. 256b odst. 1. Při provádění tohoto posouzení EIOPA úzce spolupracuje s relevantními orgány dohledu s cílem určit dopad mimořádné události na schopnost předložit informace ve lhůtách stanovených v uvedených ustanoveních.

EIOPA předloží své posouzení Komisi bez zbytečného odkladu, nejpozději však do jednoho týdne od obdržení žádosti uvedené v prvním pododstavci.

Pokud má EIOPA za to, že výjimečná mimořádná situace v oblasti zdraví, přírodní katastrofa nebo jiná mimořádná událost podstatně ovlivňuje provozní schopnosti pojišťoven a zajišťoven a brání jim v dodržení lhůt stanovených v čl. 35b odst. 1, 2 a 3, čl. 51 odst. 7, čl. 254 odst. 3, čl. 256 odst. 1 a čl. 256b odst. 1, EIOPA i relevantní orgány dohledu zveřejní tyto informace na svých internetových stránkách.

Komise může tyto lhůty prodloužit prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přijatého v souladu s tímto článkem.

2. Za účelem zajištění rovných podmínek v souvislosti s uplatňováním odstavce 1 může Komise doplnit tuto směrnici přijetím v souladu s článkem 301a aktů v přenesené pravomoci pro jednotlivé mimořádné události, v nichž:

a) vymezí rozsah prodloužení lhůt s přihlédnutím k pojišťovnám a zajišťovnám, jichž se událost týká;

b) stanoví výjimečné prodloužené lhůty pro podávání zpráv, které mohou být až o 10 týdnů delší než lhůty stanovené v čl. 35b odst. 1, 2 a 3, čl. 51 odst. 7, čl. 254 odst. 3, čl. 256 odst. 1 a čl. 256b odst. 1; a

c) upřesní, které informace uvedené v čl. 35b odst. 1, 2 a 3, čl. 51 odst. 7, čl. 254 odst. 3, čl. 256 odst. 1 a čl. 256b odst. 1 se oznamují v těchto prodloužených lhůtách.

Pokud EIOPA nepředložil posouzení v souladu s odstavcem 1, Komise si před přijetím aktu v přenesené pravomoci v souladu s tímto článkem případně vyžádá jeho stanovisko.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).“

103) V článku 305 se zrušují odstavce 2 a 3.

104) Článek 308a se zrušuje.

105) Článek 308b se mění takto:

a) odstavce 5 až 8 se zrušují;

b) odstavec 12 se nahrazuje tímto:

„12. Bez ohledu na článek 100, čl. 101 odst. 3 a článek 104 členské státy zajistí, aby standardní parametry, které se použijí pro výpočet podmodulu rizika koncentrace tržního rizika a podmodulu rizika kreditního rozpětí podle standardního vzorce, byly ve vztahu k expozicím vůči centrálním vládám nebo centrálním bankám členských států vzniklým před 1. lednem 2023 a denominovaným a financovaným v domácí měně kteréhokoli členského státu stejné jako parametry, které by se použily na tyto expozice denominované a financované v jejich domácí měně.“;

c) v odstavci 17 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Bez ohledu na čl. 218 odst. 2 a 3 se přechodná ustanovení uvedená v odstavcích 9 až 12 a 15 tohoto článku a v článcích 308c, 308d a 308e použijí obdobně na úrovni skupiny.

Pokud pojišťovací nebo zajišťovací skupina nebo některá z jejích dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven uplatňuje přechodné opatření týkající se bezrizikových úrokových měr uvedené v článku 308c nebo přechodné opatření týkající se technických rezerv uvedené v článku 308d, pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost zveřejní v rámci své zprávy o solventnosti a finanční situaci skupiny podle článku 256 vedle informací uvedených v čl. 308c odst. 4 písm. c) a čl. 308d odst. 5 písm. c) i kvantifikaci dopadu předpokladu, že kapitál vyplývající z uplatnění těchto přechodných opatření nemůže být účinně poskytnut ke krytí solventnostního kapitálového požadavku pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, pro kterou se vypočítává solventnost skupiny, na její finanční situaci.

Pokud se pojišťovací nebo zajišťovací skupina podstatně spoléhá na využití přechodných opatření uvedených v článcích 308c a 308d takovým způsobem, že je tím zkreslena skutečná solventnost skupiny, a to i v případě, že by skupinový solventnostní kapitálový požadavek byl splněn i bez využití těchto přechodných opatření, má orgán dohledu nad skupinou pravomoc přijmout vhodná opatření, včetně možnosti snížit výši kapitálu plynoucího z využití těchto přechodných opatření, který lze považovat za použitelný ke krytí skupinového solventnostního kapitálového požadavku.“

106) Článek 308c se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Po 30. lednu 2027 orgány dohledu schválí přechodnou úpravu příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr pouze v těchto případech:

a) v období osmnácti měsíců před schválením se pravidla této směrnice na pojišťovnu nebo zajišťovnu žádající o schválení použila poprvé poté, co byla vyňata z oblasti působnosti této směrnice podle článku 4;

b) v období šesti měsíců před schválením pojišťovna nebo zajišťovna žádající o schválení obdržela povolení přijmout kmen pojistných nebo zajistných smluv, přičemž převádějící pojišťovna nebo zajišťovna uplatnila s ohledem na tento pojistný kmen před převodem přechodnou úpravu příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr.“;

b) v odstavci 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v rámci části své zprávy o solventnosti a finanční situaci, která se skládá z informací určených profesionálním účastníkům trhu podle čl. 51 odst. 1b, veřejně oznámí všechny tyto informace:

i) skutečnost, že uplatňují přechodnou úpravu časové struktury bezrizikových úrokových měr;

ii) kvantifikaci dopadu neuplatnění daného přechodného opatření na jejich finanční situaci;

iii) pokud by pojišťovna nebo zajišťovna splňovala solventnostní kapitálový požadavek i bez použití daného přechodného opatření, důvody pro jeho použití;

iv) posouzení závislosti pojišťovny nebo zajišťovny na daném přechodném opatření a případně popis opatření, která pojišťovna nebo zajišťovna přijala nebo plánuje přijmout ke snížení nebo odstranění této závislosti.“

107) Článek 308d se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Po 30. lednu 2027 orgány dohledu schválí přechodný odpočet z technických rezerv pouze v těchto případech:

a) v období osmnácti měsíců před schválením se pravidla této směrnice na pojišťovnu nebo zajišťovnu žádající o schválení použila poprvé poté, co byla vyňata z oblasti působnosti této směrnice podle článku 4;

b) v období šesti měsíců před schválením pojišťovna nebo zajišťovna žádající o schválení přijala kmen pojistných a zajistných smluv, přičemž převádějící pojišťovna nebo zajišťovna uplatnila s ohledem na tento pojistný kmen před převodem přechodnou úpravu příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr.“;

b) v odstavci 5 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v rámci části své zprávy o solventnosti a finanční situaci, která se skládá z informací zaměřených na profesionální účastníky trhu podle čl. 51 odst. 1b, veřejně oznámí všechny tyto informace:

i) skutečnost, že uplatňují přechodný odpočet z technických rezerv;

ii) kvantifikaci dopadu neuplatnění uvedeného přechodného odpočtu na jejich finanční situaci;

iii) pokud by pojišťovna nebo zajišťovna splňovala solventnostní kapitálový požadavek i bez použití daného přechodného odpočtu, důvody pro jeho použití;

iv) posouzení závislosti pojišťovny nebo zajišťovny na daném přechodném odpočtu a případně popis opatření, která pojišťovna nebo zajišťovna přijala nebo plánuje přijmout ke snížení nebo odstranění této závislosti.“

108) V článku 308e se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pojišťovny a zajišťovny, které využívají přechodná opatření uvedená v čl. 77a odst. 2, čl. 111 odst. 1 druhém pododstavci, článku 308c nebo článku 308d, uvědomí orgán dohledu, jakmile zjistí, že by bez využití těchto přechodných opatření nedodržely solventnostní kapitálový požadavek. Orgán dohledu požaduje po dotčené pojišťovně nebo zajišťovně, aby přijala nezbytná opatření k zajištění dodržování solventnostního kapitálového požadavku ke konci přechodného období.“

109) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 308f

V části své zprávy o solventnosti a finanční situaci uvedené v čl. 51 odst. 1, která je určena profesionálním účastníkům trhu, pojišťovny a zajišťovny zveřejní kombinovaný dopad nevyužití postupného zavádění a přechodných opatření stanovených v čl. 77a odst. 2 a článcích 308c a 308d a případně v čl. 111 odst. 1 druhém pododstavci na jejich finanční situaci.“

110) V čl. 309 odst. 1 se zrušuje čtvrtý pododstavec.

111) V článku 311 se zrušuje druhý pododstavec.

112) Příloha III se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Změna směrnice 2013/34/EU

V článku 19a směrnice 2013/34/EU se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Odchylně od odstavců 2 až 4 tohoto článku a aniž jsou dotčeny odstavce 9 a 10 tohoto článku, mohou malé a střední podniky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, malé a nepříliš složité instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013, kaptivní pojišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES (*), kaptivní zajišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 5 uvedené směrnice a malé a nepříliš složité podniky ve smyslu čl. 13 bodu 10a uvedené směrnice omezit podávání zpráv o udržitelnosti na tyto informace:

a) stručný popis obchodního modelu a strategie podniku;

b) popis politik podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti;

c) hlavní skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady podniku na otázky udržitelnosti a veškerá přijatá opatření, která mají tyto skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady identifikovat, sledovat, předcházet jim, zmírnit je nebo je napravit;

d) hlavní rizika pro podnik související s otázkami udržitelnosti a způsob, jakým podnik tato rizika řídí;

e) klíčové ukazatele nezbytné pro uvádění informací uvedených v písmenech a) až d).

Malé a střední podniky, malé a nepříliš složité instituce, kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny a malé a nepříliš složité podniky, které uplatňují výjimku uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce, podávají zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky uvedenými v článku 29c.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).“;

Článek 3

Změna směrnice 2002/87/ES

V článku 31 směrnice 2002/87/ES se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Do 31. prosince 2027 Komise ve zprávě Evropskému parlamentu a Radě posoudí fungování této směrnice a směrnice 2009/138/ES, pokud jde o níže uvedené aspekty, zejména s přihlédnutím k obezřetnostnímu zacházení s mezisektorovými účastmi podle sektorových předpisů, z hlediska rovných podmínek:

a) zda skutečnost, že existují podniky finančních služeb, které podléhají finančnímu dohledu podle sektorových předpisů, ale nejsou zařazeny do žádného z finančních sektorů uvedených v této směrnici, vytváří nerovné podmínky mezi finančními konglomeráty;

b) zda všechny finanční konglomeráty uplatňují pravidla upravující požadavky na kapitálovou přiměřenost, včetně pravidel stanovených v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 342/2014 (*), jednotným způsobem a zda tato pravidla ukládají finančním konglomerátům srovnatelné celkové kvantitativní požadavky bez ohledu na to, zda hlavním finančním sektorem finančního konglomerátu je sektor bankovnictví, pojišťovací sektor nebo sektor investičních služeb;

c) zda jsou procesy kontroly orgánů dohledu a rozdělení mandátů a vymáhacích pravomocí mezi koordinátory a sektorové orgány dohledu, zejména pokud jde o požadavky na kapitálovou přiměřenost, dostatečně jasné a harmonizované, aby bylo zajištěno, že požadavky na kapitálovou přiměřenost jsou účinně a jednotně prosazovány v celé Unii bez ohledu na hlavní finanční sektor, v němž finanční konglomerát působí;

d) zda chybějící určení podniku, který je v konečném důsledku odpovědný za dodržování této směrnice, představuje problém, pokud jde o zajištění rovných podmínek.

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 342/2014 ze dne 21. ledna 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro používání metod výpočtu požadavků na kapitálovou přiměřenost u finančních konglomerátů (Úř. věst. L 100, 3.4.2014, s. 1).“

Článek 4

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 29. ledna 2027 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tato opatření ode dne 30. ledna 2027.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	BÓKA J.

PŘÍLOHA

Příloha III směrnice 2009/138/ES se mění takto:

1) v oddíle A. (Formy neživotní pojišťovny) se zrušuje bod 27;

2) v oddíle B. (Formy životní pojišťovny) se zrušuje bod 27;

3) v oddíle C. (Formy zajišťovny) se zrušuje bod 27.